

Kochamy Pana Jezusa

**PORADNIK METODYCZNY
DO NAUCZANIA RELIGII
DLA KL. 0 SZKOŁY PODSTAWOWEJ**

**pod redakcją
ks. Stanisława Łabendowicza**

RADOM 2023

Przewodniczący redakcji: Ks. Stanisław Łabendowicz
Zespół redakcji: Katarzyna Kosmala, Aneta Wrzesień

Autorzy katechez: Katarzyna Kosmala, Monika Piwowarczyk, Monika Wierzba, Aneta Wrzesień

Redakcja techniczna: Damian Chrzanowski, Anna Grzywacz
Skład i łamanie tekstu: Damian Chrzanowski

DECYZJA O ZATWIERDZENIU PODRĘCZNIKA DO NAUCZANIA RELIGII DLA CAŁEJ POLSKI

**Poradnik metodyczny dla klasy 0 szkoły podstawowej
do nauczania religii rzymskokatolickiej
według podręcznika nr AZ-04-01/18-RA-5/23,
zgodnego z programem nauczania nr AZ-0-01/18.**

Przewodniczący Komisji Wychowania Katolickiego
Konferencji Episkopatu Polski
Bp Wojciech Osiał

Warszawa, 4 maja 2023 r.

Recenzenci: dr Aneta Frączak, ks. mgr lic. Piotr Pierzchała

Imprimatur: Kuria Diecezji Radomskiej w Radomiu
Bp Marek Solarczyk, Biskup Radomski
Ks. dr Jarosław Wojtkun, Cenzor
Ks. Damian Fołtyn, Notariusz Kurii
L.dz. 330/23, Radom, 28 lutego 2023 r.

Wydawca:

Wydawnictwo Diecezjalne i Drukarnia Sandomierz Sp. z o.o.
27-600 Sandomierz, ul. Żeromskiego 6a, tel. 15 64 99 700
zamowienia@wds.com.pl, katechizmy.com.pl, www.wds.pl

ISBN 978-83-8345-010-0

© Copyright by ks. Stanisław Łabendowicz, Radom 2023

Wydanie I

Informacja: Wydział Katechetyczny Kurii Diecezji Radomskiej
26-600 Radom, ul. Malczewskiego 1; tel./fax 48 340 62 38

Dystrybucja: Wydawnictwo Diecezjalne i Drukarnia Sandomierz Sp. z o.o.
27-600 Sandomierz, ul. Portowa 14, tel. 15 64 99 753
zamowienia@wds.com.pl, www.wds.pl

Druk i oprawa: Wydawnictwo Diecezjalne i Drukarnia Sandomierz Sp. z o.o.
27-600 Sandomierz, ul. Żeromskiego 6a, tel. 15 64 99 700
zamowienia@wds.com.pl, katechizmy.com.pl, www.wds.pl

SPIS TREŚCI

WPROWADZENIE	7
--------------------	---

I. Ludzie spotykają się z Panem Jezusem 11

1. Katecheza spotkaniem z Panem Jezusem.....	11
2. Świat stworzony wyrazem miłości Pana Boga do ludzi.....	15
3. Wychwalam Pana Boga za życie	18
4. Przez chrzest staję się przyjacielem Pana Jezusa	21
5. Pan Jezus jest moim Przyjacielem	24
6. W kościele spotykamy Pana Jezusa.....	27
7. Pan Jezus obecny w kościele w różnych znakach	30
8. Modlitwa spotkaniem z Panem Jezusem	33
9. Anioł Stróż moim opiekunem.....	36
10. Pan Jezus powołuje uczniów.....	41
11. Zacheusz spotyka Jezusa.....	45
12. Modlę się ze Świętą Bernadettą.....	49
13. Święty Jan Paweł II przyjacielem dzieci	53
14. Święty Kazimierz przyjacielem Pana Jezusa	57
15. Święty Stanisław Kostka wzorem miłości do Pana Jezusa	61
16. Święty Franciszek uczy kochać Pana Jezusa.....	65
17. Święci mieszkają w niebie.....	71
18. Modlimy się za zmarłych	74
19. Pan Jezus naszym Królem	77

II. Pan Jezus rodzi się w Betlejem.....81

20. W Adwencie czekamy na Pana Jezusa.....	81
21. Maryja wzorem oczekiwania	85
22. Wieczerna wigilijna	89

23. Przeżywamy święta Bożego Narodzenia w rodzinie.....	93
24. Kolędy wyrazem miłości do Pana Jezusa.....	96
25. Razem z pasterzami witamy Dziecię Jezus	99
26. Mędrcy spotykają się z Panem Jezusem	103
27. Chcę, by wszyscy poznali Pana Jezusa	107
28. Żyję z innymi w zgodzie i miłości – przykazanie miłości.....	110
29. Pan Jezus jest Światłością świata	114
30. Dwunastoletni Jezus w świątyni	118
31. Pan Jezus przyjmuje chrzest	122

III. Pan Jezus umiera na krzyżu..... 127

32. Środa Popielcowa wezwaniem do nawrócenia.....	127
33. Rekolekcje pomagają mi zbliżyć się do Pana Jezusa	131
34. W Wielkim Poście przepraszam Pana Jezusa i ludzi.....	134
35. Pan Jezus wjeżdża do Jerozolimy	137
36. Droga Krzyżowa Pana Jezusa.....	142
37. Naśladuję Pana Jezusa w posłuszeństwie	149
38. Naśladuję Pana Jezusa w dobroci.....	152
39. Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu	155
40. Dziękujemy Panu Jezusowi za to, że pozostał wśród nas – Wielki Czwartek	159
41. Z miłości do nas Pan Jezus umiera na krzyżu – Wielki Piątek.....	163
42. Modłę się przy grobie Pana Jezusa	166

IV. Pan Jezus zmartwychwstaje 169

43. W Wielką Sobotę święcimy pokarmy	169
44. Radujemy się ze zmartwychwstania Pana Jezusa	173
45. Zmartwychwstały Pan Jezus spotyka się z Apostołami.....	177
46. Pan Jezus wybiera Świętego Piotra na swego zastępcę.....	180
47. Apostołowie mówią o zmartwychwstaniu Pana Jezusa	183
48. Udział we Mszy Świętej wyrazem miłości do Pana Jezusa zmartwychwstałego.....	187

V. Pan Jezus pozostaje z ludźmi..... 191

49. Dobry Pasterz prowadzi mnie przez życie.....	191
50. Pan Jezus wstępuje do nieba.....	195
51. Pan Jezus zsyła Ducha Świętego.....	198
52. Pismo Święte słowem Pana Jezusa.....	203
53. Słucham słowa Bożego	207
54. W maju czcimy Maryję.....	210
55. Maryja Królowa Polski.....	214
56. Pan Jezus uczy nas kochać mamy.....	218
57. Pan Jezus daje przykład miłości do taty.....	221
58. Uczestniczę w procesji Bożego Ciała.....	224
59. Dziękuję Panu Jezusowi za Jego miłość.....	228
60. Wakacje z Panem Bogiem.....	231

WPROWADZENIE

Drodzy Katecheci!

Z radością oddajemy w Wasze ręce nowy podręcznik metodyczny pt. *Kochamy Pana Jezusa* do nauczania religii w klasie „0”. Jest on oparty o treści *Podstawy programowej Kościoła katolickiego w Polsce* z 2018 r. i *Programu nauczania religii* z 2018 r.

Głównym celem programu w klasie „0” jest wprowadzanie dziecka w samodzielne poznawanie świata. Dziecko przez identyfikację i naśladownictwo poznaje swoje otoczenie, odkrywa normy w nim obowiązujące i stara się je przyjmować za własne. Podobna sytuacja występuje także w jego życiu religijnym, należy zatem wspierać dziecko w zdobywaniu pozytywnych doświadczeń i nabywaniu właściwych postaw. Dziecko w tym wieku przygotowuje się już do życia we wspólnocie szkolnej. Tematyka spotkań katechetycznych umieszczona zostaje w całości zajęć przedszkolnych, lecz jest świadomie związana z kalendarzem roku liturgicznego oraz wielu świąt przeżywanych w Kościele i domu rodzinnym.

Dziecko jest już bardziej śmiałe, ma więc możliwość włączania się w życie parafii przez sypanie kwiatków, udział w Mszach świętych i nabożeństwach dla dzieci, dzięki temu doświadcza pierwszych przeżyć związanych z życiem swojej wspólnoty parafialnej. Dziecko potrafi już rozróżnić modlitwę dziękowania, proszenia, przepraszania. Na tym etapie edukacji dziecko powinno doświadczać większego zainteresowania ze strony rodziców, ponieważ katecheza klasy „0” wchodzi już w skład przygotowań do Pierwszej Komunii Świętej, dlatego przewiduje się czynny udział dziecka i jego rodziców w roratach, nabożeństwach drogi krzyżowej, różańcu itp. Pomoże to dziecku w nawiązaniu pierwszego osobistego kontaktu z Bogiem.

Program szczegółowy katechez dla klasy „0” zawiera 60 jednostek katechetycznych, zgodnie z wymiarem czasu zajęć przedszkolnych, po dwa razy w tygodniu. Blok I przypomina sytuację egzystencjalną dziecka i nabyte umiejętności prostych gestów modlitewnych. Bloki II i III wprowadzają w sytuację egzystencjalną i liturgiczną, ucząc właściwego zachowania w kościele i zewnętrznego wyrażania swojej religijności. Bloki IV i V ukazują pośrednictwo kapłana i przybliżają obecność Pana Jezusa w kościele tym samym, wspomagając dziecko w budowaniu w sobie podstaw chrześcijańskiej moralności.

W podręczniku metodycznym można znaleźć treści nauczania na bazie Pisma Świętego. Podręcznik zawiera propozycje zabaw wpływających na rozwój wyobraźni dziecka, a jednocześnie zbliżających do Boga i ludzi.

Doświadczenia dziecka znajdują potwierdzenie w przedstawionym fragmencie Pisma Świętego, w ten sposób dziecko wchodzi w rzeczywistość prawdy objawionej. Wiadomości religijne są jeszcze nadal mało istotne i powinny się one wiązać głównie ze stawianymi dziecku pytaniami. Proponowane metody aktywizujące, propozycje wierszy i piosenek katecheta powinien dostosować do możliwości indywidualnych dziecka.

Przy redakcji podręcznika uwzględnione zostały czynniki psychofizyczne rozwoju ucznia; został on także dostosowany do danego etapu rozwoju religijno-kulturowego ucznia. Treść podręcznika uwzględnia wymogi edukacyjne na poziomie nauczania przedszkolnego.

Każda jednostka katechetyczna zawiera cele: ogólne i szczegółowe. W przygotowanych scenariuszach katechez zaproponowano ciekawe metody i środki dydaktyczne. Tok katechezy jest organizowany przez: wprowadzenie, rozwinięcie, zakończenie. Katechezę rozpoczyna i kończy wspólna modlitwa. Podręcznik dla ucznia bogaty jest w ilustracje i grafikę do pokolorowania oraz różne zadania do wykonania, co także należy uwzględniać jako istotny walor i pomoc metodyczną do prowadzenia katechezy.

Prowadząc katechezę klasy „0”, należy zwrócić uwagę na to, aby dostosować proponowane metody do możliwości ucznia. Rozwiązania metodyczne mają sprzyjać rozwojowi takich wartości jak: zmysł ufności, zawierzenia Bogu, modlitwa prośby, uczestniczenie w życiu

społeczności szkolnej, rodzinnej oraz parafialnej przez zabawę, twórczość plastyczną, inscenizacje, naśladowanie wzorców osobowych, udział w nabożeństwach.

Uczeń, który ukończył katechizację w klasie „0” powinien umieć z ufnością formułować proste modlitwy prośby, wyrażać wdzięczność i uwielbienie Boga, posługiwać się niektórymi podstawowymi tekstami modlitwy w codziennym życiu. Powinien wiedzieć, że Jezus jest naszym Przyjacielem i bardzo nas kocha, że spotykamy Go w kościele i mamy Go naśladować w posłuszeństwie, dobroci, modlitwie. Dziecko po ukończeniu klasy „0” zna niektóre święta i uroczystości kościelne, gesty wyrażające naszą wiarę, uzewnętrznia radość z przeżywania świąt chrześcijańskich i zna Maryję, Bożą Matkę.

Mam nadzieję, że w ten sposób opracowany podręcznik okaże się pomocny w przygotowaniu katechez dla uczniów w klasie „0”. Na trud realizacji programu, wynikający z przyjętej misji apostoelskiej, na codzienne, katechetyczne spotkania z dziećmi życzę wielu łask Bożych, radości i zadowolenia.

Szczęść Boże

ks. Stanisław Łabendowicz

Radom, 1 marca 2023 r.

I. LUDZIE SPOTYKAJĄ SIĘ Z PANEM JEZUSEM

1. KATECHEZA SPOTKANIEM Z PANEM JEZUSEM

Cele ogólne

Ukazanie, że spotkanie z Panem Jezusem na katechezie jest wyrazem wzajemnej miłości.

Kształtowanie postawy radości ze spotkania z Panem Jezusem na katechezie.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że w czasie katechezy spotyka się z Panem Jezusem,
- określa, że miłość jest warunkiem przyjaźni z Jezusem.

Umiejętności

- wskazuje miejsca spotkań z Bogiem,
- wyjaśnia, jaka powinna być postawa na katechezie.

Postawy

- wyraża radość, że jest uczniem Pana Jezusa (A.5.b; C.1.a).

Metody i formy

Rozmowa kierowana, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, recytacja, analiza wiersza, techniki plastyczne, śpiew, techniki multimedialne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, ilustracje (slajdy) przedstawiające: Pana Jezusa z dziećmi, dzieci w kościele, dzieci modlące się w domu, dzieci uczestniczące w katechezie, nagranie z piosenką.

MODLITWA

Katechezę rozpoczynamy znakiem krzyża świętego: „W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”.

WPROWADZENIE

– Z kim lubicie się spotykać?

Cały rok będziemy spotykać się na katechezie. Na naszych spotkaniach zawsze będzie Pan Jezus.

ROZWINIĘCIE

Pan Jezus pragnie się z nami spotkać, bo nas kocha. Posłuchajcie, co do nas mówi.

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im” (Mk 10,14b).

Ekspozycja i omówienie ilustracji (slajdu) przedstawiającej Pana Jezusa z dziećmi.

Analiza tekstu biblijnego.

- Z kim Pan Jezus pragnie się spotkać?
- Dlaczego Pan Jezus chciał spotkać się z dziećmi?

Dzisiaj również Pan Jezus chce spotykać się z dziećmi i mówić do nich.

ZAKOŃCZENIE

Jezus jest zawsze obecny na katechezie i chce, byśmy Go słuchali.

Recytacja wiersza.

Czekasz, Boże, na Twe dzieci
w ołtarzu kościoła
i na katechezie.
Przychodzę więc Ci powiedzieć,
że zawsze i wszędzie
kochać Ciebie, dobry Boże,
moje serce będzie.
(*Pan Bóg gromadzi nas*)

Analiza wiersza.

- Gdzie możemy słuchać słowa Bożego?
- Gdzie Bóg do nas mówi?

*Ekspozycja i omówienie ilustracji (slajdów) przedstawiających:
dzieci w kościele uczestniczące we Mszy Świętej, dzieci modlące się
w domu, dzieci podczas katechezy.*

- Co możemy zrobić, aby jak najlepiej spotykać się z Panem Jezusem na katechezach?

Powinniśmy wyciszyć się, zostawić wszystkie nasze zajęcia i zabawy, a czas poświęcić uważnemu słuchaniu. To będzie oznaczało, że bardzo kochamy Pana Boga, chcemy spotkać się z Nim i słuchać Jego słów.

*Nauka piosenki: „Spotkał mnie dziś Pan”.
(otworzenie nagrania z piosenką)*

Spotkał mnie dziś mój Pan
i radość ogromną w sercu mam.
Z tej radości chcę śpiewać
i klaskać w dłonie swe.

Więc wszyscy razem chwalmy Go
za to, że trzyma nas ręką swą. /x2

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Na zakończenie pomodlimy się o to, abyśmy jak najpiękniej uczestniczyli w katechezach.

Katecheta rozpoczyna modlitwę i prosi, aby uczniowie kończyli prośby słowami: Pomagaj nam, Panie Jezu.

- *Katecheta (K.):* Panie Jezu, wiemy, że spotykasz się z nami. Cieszymy się, że mówisz do nas i dlatego serdecznie Cię prosimy:
Abyśmy uważnie słuchali, gdy mówisz do nas na katechezie.
- *Uczniowie (U.):* Pomagaj nam, Panie Jezu.
- *K.:* Abyśmy chętnie przychodzili na katechezę i poznawali Ciebie.
- *U.:* Pomagaj nam, Panie Jezu.
- *K.:* Abyśmy Cię coraz bardziej kochali.
- *U.:* Pomagaj nam, Panie Jezu.

lub

Śpiew: „Spotkał mnie dziś Pan”.

2. ŚWIAT STWORZONY WYRAZEM MIŁOŚCI PANA BOGA DO LUDZI

Cele ogólne

Ukazanie piękna otaczającego nas świata jako wyrazu miłości Pana Boga do ludzi.

Kształtowanie postawy wdzięczności Panu Bogu i szacunku dla Jego dzieł.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że Bóg stworzył cały świat z miłości do ludzi,
- wymienia dzieła stworzone przez Boga.

Umiejętności

- wyjaśnia, że należy szanować wszystkie rzeczy dane od Boga,
- opowiada o pięknie stworzonego świata,
- uzasadnia potrzebę dziękowania Bogu za cały świat,
- wyznaje wiarę w Boga – Stworzyciela świata i człowieka (A.1.2).

Postawy

- wyraża wdzięczność Panu Bogu za stworzony świat (A.5.b).

Metody i formy

Śpiew, techniki multimedialne, puzzle, praca w grupach, rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, recytacja wiersza z gestami, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, nagranie z piosenką, puzzle przedstawiające piękno świata, ilustracja (slajd) przedstawiająca stworzony świat, tekst wiersza.

MODLITWA

Śpiew: „Bóg kocha mnie”.
(odtworzenie nagrania z piosenką)

WPROWADZENIE

Praca w grupach.
Uczniowie układają puzzle przedstawiające piękno świata.

Prezentacja i omówienie pracy w grupach.

– Od kogo pochodzi cały piękny świat?

Pana Boga, który stworzył cały świat, nazywamy Stworzycielem.

ROZWINIĘCIE

Pan Bóg uczynił to wszystko dla nas.

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię” (Rdz 1,1).

Analiza tekstu biblijnego.

– Co Pan Bóg stworzył na początku?

Ekspozycja i omówienie ilustracji (slajdów) przedstawiającej stworzony świat.

– Co jeszcze Pan Bóg stworzył?

Cały piękny świat jest dziełem Boga. Bóg jest kochającym nas Ojcem i bardzo potężnym, ma wielką moc – wszystko może uczynić.

ZAKOŃCZENIE

– Jak możemy podziękować Bogu za piękny świat?

Nauka wiersza z gestami.

Choć jestem jeszcze mały	– <i>uczniowie kucą</i>
i mam niewiele lat,	– <i>pokazują na palcach ilość lat</i>
dziękuję Ci, dobry Boże,	– <i>składają ręce</i>
za to żeś stworzył świat.	– <i>rysują dłońmi kulę</i>

Okazujemy wdzięczność Panu Bogu nie tylko wtedy, gdy się modlimy i dziękujemy Mu, ale również gdy szanujemy świat, rośliny, drzewa, ptaki i zwierzęta.

– W jaki sposób szanujemy piękny świat, którym Pan Bóg nas obdarzył?

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Recytacja wiersza: „Choć jestem...”.

3. WYCHWAŁAM PANA BOGA ZA ŻYCIE

Cele ogólne

Ukazanie prawdy, że wszelkie życie na ziemi pochodzi od Pana Boga.

Stwarzanie możliwości do indywidualnego okazania miłości Panu Jezusowi.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że wszelkie życie pochodzi od Pana Boga.

Umiejętności

- wyjaśnia, że Bóg przez rodziców daje nam życie,
- wyznaje wiarę w Boga – Stworzyciela świata i człowieka (A.1.2),
- proponuje różne formy dziękczynienia Bogu za życie.

Postawy

- wyraża radość za dar życia.

Metody i formy

Śpiew, techniki multimedialne, opowiadanie, ekspozycja, rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, recytacja, śpiew, techniki plastyczne, modlitwa spontaniczna.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, ilustracja przedstawiająca rodzinę, nagranie z piosenką, tekst wiersza.

MODLITWA

Śpiew: „Kto stworzył...”.

(odtworzenie nagrania z piosenką)

WPROWADZENIE

Opowiadanie.

Kasia chodziła tak jak i wy do zerówki. Była bardzo radosna i szczęśliwa, bo w jej rodzinie miało przyjść na świat dziecko. Kasia obserwowała, jak mama i tata przygotowują się do tego tak ważnego wydarzenia. W ostatnich dniach nawet babcia i ciocia o niczym innym nie mówiły tylko o malutkim dziecku. Dziewczynka już nie mogła się doczekać, kiedy będzie miała braciszka lub siostrzyczkę. Wkrótce tata powiedział Kasi, że ma braciszka. Wieczorem, tak się pomodliła:

„Dziękuję Ci Panie Boże, za mojego braciszka, za mamę i tatę, i moje życie”.

(materiał Redakcji)

- Dlaczego Kasia była radosna?
- Za co dziękowała Panu Bogu?

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej rodzinę.

- Dlaczego dzieci i rodzice są radosni?
- Kto dał życie ludziom?

Pan Bóg dał życie ludziom. Życie to wspaniały dar, za który powinniśmy być wdzięczni.

ROZWINIĘCIE

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Będę Cię sławił, <Panie>, z całego mego serca” (Ps 138,1).

Analiza tekstu biblijnego.

- W jaki sposób możemy dziękować Panu Bogu za życie?

Zawsze powinniśmy pamiętać o tym, że Bóg dał nam życie. Naszą modlitwą, śpiewem, dobrym zachowaniem możemy okazywać naszą wdzięczność.

ZAKOŃCZENIE

Nauka wiersza.

Dzięki Ci, Boże, za to, że żyję,
że mnie stworzyłeś na swoją chwałę.
Dziękuję również za moich rodziców,
obdarz ich dobrem na życie całe.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Wspólnie podziękujemy Panu Bogu za dar życia.

Modlitwa spontaniczna.

Katecheta wypowiada dziękczynienia, uczniowie powtarzają: Dziękuję Ci, Panie Boże.

- *Katecheta (K.):* Za to, że żyję.
- *Uczniowie (U.):* Dziękuję Ci, Panie Boże.
- *K.:* Za to, że jestem.
- *U.:* Dziękuję Ci, Panie Boże.
- *K.:* Za to, że mam zdrowie.
- *U.:* Dziękuję Ci, Panie Boże.
- *K.:* Za to, że mam rodziców.
- *U.:* Dziękuję Ci, Panie Boże.
- *K.:* Za wszystko dziękuję Ci, Boże.
- *U.:* Dziękuję Ci, Panie Boże.

4. PRZEZ CHRZEST STAJĘ SIĘ PRZYJACIELEM PANA JEZUSA

Cele ogólne

Ukazanie, że chrzest zapoczątkowuje przyjaźń z Panem Jezusem.

Kształtowanie postawy radości i wdzięczności za dar przyjaźni z Jezusem.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

– podaje, że chrzest zapoczątkowuje przyjaźń z Panem Jezusem.

Umiejętności

– wyjaśnia, dlaczego przyjaciele Pana Jezusa przyjmują chrzest (A.5.1; A.2.1),

– opowiada, jak kapłan w kościele chrzci dziecko,

– wnioskuje, o czym przypomina imię każdego z nas.

Postawy

– wyraża radość i wdzięczność za przyjaźń z Panem Jezusem (A.5.b).

Metody i formy

Rozmowa kierowana, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, memoryzacja, inscenizacja, techniki plastyczne, śpiew, techniki multimedialne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, ilustracje przedstawiające: Pana Jezusa z uczniami, chrzest dziecka, rekwizyty do inscenizacji: lalka ubrana w białe szaty, biała szatka, świeca, nagranie z piosenką.

MODLITWA

„Akt wiary” (uczniowie powtarzają za katechetą).

WPROWADZENIE

- Jakie polecenia dają rodzice dzieciom?
- Dlaczego dziecko stara się wykonać polecenia rodziców?

Dzieci z miłości do rodziców starają się wypełniać ich polecenia. Pan Jezus dał bardzo ważne polecenie swoim uczniom.

ROZWINIĘCIE

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego” (Mt 28,19).

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej Pana Jezusa z uczniami.

Analiza tekstu biblijnego.

- Co Pan Jezus polecił uczniom?
- W czyje imię mieli udzielać chrztu?

Memoryzacja tekstu biblijnego – Mt 28,19.

Uczniowie uczynili tak, jak Pan Jezus im polecił. Gorliwie wypełniali Jego polecenie. Poszli na cały świat i wszystkim głosili słowo Boże. W imię Pana Jezusa chrzcili ludzi. Ochrzczeni wchodzili do wielkiej rodziny Bożej – Kościoła i stawali się przyjaciółmi Pana Jezusa.

ZAKOŃCZENIE

Ekspozycja i omówienie ilustracji (slajdu) przedstawiającej chrzest dziecka.

Był taki moment i w naszym życiu, że rodzice przynieśli nas do kościoła, abyśmy zostali ochrzczeni. Na nasze głowy spłynęła woda chrztu świętego. Od tej chwili jesteśmy dziećmi Bożymi i przyjaciółmi Pana Jezusa. Przy chrzcie świętym kapłan wymienia słowa, które Pan Jezus powiedział do uczniów.

– W jaki sposób kapłan udziela chrztu?

Gdy kapłan chrzci, to polewa wodą głowę dziecka i wymawia słowa:

„... (imię dziecka), ja Ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”.

Inscenizacja chrztu.

Pokazujemy uczniom najważniejszy moment chrztu świętego, wykorzystując lalkę (ubrana w szaty „chrzcielne”, biała szatka, świeca). Angażujemy możliwie wszystkie dzieci (rodzice, rodzice chrzestni, goście, rodzina dziecka i ludzie zebrani w kościele).

Uwzględniając imiona uczniów, wyjaśniamy, że w momencie chrztu Bóg czyni nas swoimi dziećmi. Imię otrzymane na chrzcie ma każdemu przypomnieć, że jest dzieckiem Boga.

– Jak możemy podziękować Bogu za dar przyjaźni z Pana Jezusem?

*Nauka piosenki: „Dzieckiem Bożym jestem ja”
(odtworzenie nagrania z piosenką)*

Dzieckiem Bożym jestem ja.
La la la la la, la la la la la....

ZADANIE

1. Zachęcamy uczniów, aby poprosili rodziców o pokazanie fotografii z ich chrztu świętego.
2. Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Śpiew: „Dzieckiem Bożym jestem ja”.

5. PAN JEZUS JEST MOIM PRZYJACIELEM

Cele ogólne

Ukazanie prawdy, że Pan Jezus jest Przyjacielem dzieci.
Kształtowanie postawy radości ucznia Pana Jezusa.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- wymienia cechy prawdziwego przyjaciela,
- podaje, że miłość jest warunkiem przyjaźni z Panem Jezusem.

Umiejętności

- wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus jest naszym Przyjacielem,
- proponuje sposoby okazywania miłości Panu Jezusowi (C.1.2).

Postawy

- wyraża radość, że jest uczniem Pana Jezusa (A.5.b; C.1.a).

Metody i formy

Opowiadanie, analiza tekstu biblijnego, memoryzacja, ekspozycja, rozmowa kierowana, śpiew, techniki multimedialne, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, tekst opowiadania, ilustracja przedstawiająca Pana Jezusa nauczającego ludzi, nagranie z piosenką.

MODLITWA

„Akt miłości”.

WPROWADZENIE

Opowiadanie.

Michał był bardzo dobrym chłopcem, miał wielu kolegów w klasie, wszyscy bardzo chętnie się z nim bawili. Tomek i Marcin często przychodzili po lekcjach do jego domu, całymi popołudniami wspólnie bawili się, jeździli na rowerach, grali w piłkę. Pewnego popołudnia, grając w piłkę, Michał zwichnął nogę, tak poważnie, że tata zabrał go do lekarza. Zwichniętą nogę Michała lekarz obłożył w gips. Chłopiec prawie miesiąc nie chodził do szkoły. Tomek i Marcin już nie odwiedzali tak często Michała w domu. Jednak Patryk, chłopiec z klasy Michała, który wcześniej może nie tak bardzo kolegował się z nim, codziennie przychodził teraz do niego po lekcjach, opowiadał, co wydarzyło się w klasie, przynosił lekcje, aby Michał nie miał zaległości, gdy wróci do szkoły. Chłopcy całymi godzinami wspólnie spędzali czas, cieszyli się, że są razem. Michał codziennie z wielką radością oczekiwał na przyjście Patryka.

(materiał Redakcji)

Analiza opowiadania.

- Kto był prawdziwym przyjacielem Michała?
- Po czym poznamy prawdziwego przyjaciela?

ROZWINIĘCIE

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Zawsze będziemy z Panem” (1Tes 4,17).

Analiza tekstu biblijnego.

- Z kim zawsze będziemy?

Zawsze będziemy z Panem Jezusem, który jest naszym najlepszym Przyjacielem.

Memoryzacja tekstu biblijnego – 1Tes 4,17.

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej Pana Jezusa nauczającego ludzi.

Odczytanie tekstu.

„Popatrz jak wielu ludzi przyszło do Pana Jezusa. Chcą być razem z Nim i słuchać tego, co do nich mówi. Wiedzą, że Pan Jezus ich kocha i chce, żeby byli Jego przyjaciółmi. Pan Jezus uczy ich, że trzeba być uprzejmym, posłusznym i dobrym. Niektórzy ze słuchających bardzo pokochają Pana Jezusa. Pan Jezus stanie się ich przyjacielem” (*Biblia w obrazkach dla najmłodszych*, Warszawa 1991 r.).

Analiza opowiadania.

- Do kogo przyszli ludzie?
- O czym uczy Pan Jezus?
- Jak możemy okazać miłość Panu Jezusowi?

ZAKOŃCZENIE

Pan Jezus jest Przyjacielem wszystkich ludzi.

Dobrzy przyjaciele mają zawsze dla siebie czas. Swojemu przyjacielowi można wszystko powiedzieć i to, co jest radosne i to, co jest smutne. Przyjaciel zawsze wysłucha, pocieszy, poradzi.

Pan Jezus jest wyjątkowym Przyjacielem. Zawsze jest z nami. O każdej porze dnia i nocy możemy z Nim rozmawiać. Zawsze wysłucha, nigdy nie zawiedzie.

Piosenką wyrazimy naszą radość z bycia uczniami Pana Jezusa.

*Nauka piosenki: „Jezus superbohater” zespołu Armia Dzieci.
(odtworzenie nagrania z piosenką)*

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Śpiew: „Jezus superbohater” zespołu Armia Dzieci.

6. W KOŚCIELE SPOTYKAMY PANA JEZUSA

Cele ogólne

Ukazanie prawdy, że Pan Jezus jest obecny w kościele pod postacią chleba.

Wychowanie do okazywania miłości Panu Jezusowi.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że Pan Jezus jest obecny w kościele pod postacią chleba,
- wymienia przedmioty, jakie znajdują się w kościele.

Umiejętności

- objaśnia, że tabernakulum jest najważniejszym miejscem w kościele,
- wyjaśnia, że wieczna lampka jest znakiem obecności Pana Jezusa w tabernakulum,
- stosuje słowa modlitwy odmawianej przed Najświętszym Sakramentem.

Postawy

- planuje odwiedzać Pana Jezusa w kościele,
- okazuje miłość Panu Jezusowi.

Metody i formy

Praca w grupach, puzzle, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, techniki plastyczne, śpiew, techniki multimedialne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, koperty z puzzlami, ilustracja przedstawiająca tabernakulum, nagranie z piosenką.

MODLITWA

„Akt miłości”.

WPROWADZENIE

Praca w grupach – puzzle.

Uczniowie w grupach układają puzzle przedstawiające kościoły.

Prezentacja i omówienie ułożonych obrazków.

Kościół to szczególne miejsce.

ROZWINIĘCIE

Pan Jezus złożył nam wspaniałą obietnicę.

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28,20b).

Analiza tekstu biblijnego.

- Co obiecuje Pan Jezus?
- Jak długo Pan Jezus będzie z nami?
- Gdzie możemy spotkać Pana Jezusa?

Pan Jezus jest obecny wszędzie, a szczególnie w kościele pod postaciami chleba i wina.

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej tabernakulum.

Tabernakulum znajduje się w najbardziej widocznym miejscu w kościele. Przypomina o tym lampka znajdująca się obok. Nazywamy ją wieczną lampką. Pana Jezusa, ukrytego pod postacią chleba, wychwalamy słowami:

Nauka modlitwy.

„Niechaj będzie pochwalony Przenajświętszy Sakrament, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen”.

ZAKOŃCZENIE

Pan Jezus pozostał pod postacią chleba w tabernakulum, abyśmy Go mogli odwiedzać.

- Co trzeba zrobić po wejściu do kościoła?
- Jak należy zachowywać się w kościele?

Częste odwiedzanie Pana Jezusa i właściwe zachowanie w kościele są wyrazem naszej miłości do Niego.

*Nauka piosenki: „Jezus jest tu”.
(odtworzenie z nagraniem piosenki)*

1. Jezus jest tu, Jezus jest tu,
O wzniesmy ręce, wielbiąc Jego Imię,
Jezus jest tu!

2. Pan jest wśród nas, Pan jest wśród nas,
O wzniesmy ręce, wielbiąc Jego Imię,
Pan jest wśród nas!

3. Bóg kocha nas, Bóg kocha nas,
O wzniesmy ręce, wielbiąc Jego Imię,
Bóg kocha nas!

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

„Niechaj będzie pochwalony” lub śpiew: „Jezus jest tu”.

7. PAN JEZUS OBECNY W KOŚCIELE W RÓŻNYCH ZNAKACH

Cele ogólne

Stwarzanie możliwości do indywidualnego okazania miłości Panu Jezusowi.

Zachęcanie do dostrzegania znaków obecności Pana Jezusa w kościele i dziękowania za nie.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- rozpoznaje znaki obecności Pana Jezusa w kościele,
- podaje, że miłość jest warunkiem przyjaźni z Panem Jezusem.

Umiejętności

- rozróżnia znaki, w których obecny jest Pan Jezus,
- wymienia nazwy znaków obecności Pana Jezusa widocznych w kościele.

Postawy

- wyraża wdzięczność za znaki, w których może spotkać Pana Jezusa.

Metody i formy

Techniki multimedialne, analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, ekspozycja, puzzle, techniki plastyczne, śpiew.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, ilustracje (slajdy) przedstawiające: lektora czytającego słowo Boże z ambony, kapłana sprawującego Mszę Świętą, postacie eucharystyczne (chleb i wino), tabernakulum z wieczną lampką, udzielanie sakramentu chrztu świętego.

MODLITWA

„Niechaj będzie pochwalony Przenajświętszy Sakrament...”.

WPROWADZENIE

Pokaz slajdów – prezentacja zdjęć kościołów i innych budynków.

– Czym różni się kościół od innych budynków?

Kościół jest domem Bożym i znakiem obecności Pana Jezusa. Pan Jezus ukrył się w nim w szczególnych znakach.

ROZWINIĘCIE

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Gdzie dwaj albo trzej są zgromadzeni w imię moje, tam ja jestem pośród nich” (Mt 18,20).

Analiza tekstu biblijnego.

– Pośród kogo obecny jest Pan Jezus?

– Gdzie gromadzą się ludzie na modlitwie?

Pan Jezus jest zawsze obecny wśród ludzi. Szczególnie objawia się w znakach w kościele. Pan Jezus jest obecny w swoim Kościele.

Jest obecny podczas Mszy Świętej.

Ekspozycja i omówienie ilustracji (slajdu) przedstawiającej lektora czytającego słowo Boże z ambony.

Pan Jezus jest obecny w swoim słowie, gdy w kościele czyta się **Pismo Święte** – wówczas sam mówi do wszystkich ludzi.

Ekspozycja i omówienie ilustracji (slajdu) przedstawiającej kapłana sprawującego Mszę Świętą.

Ekspozycja i omówienie ilustracji (slajdu) przedstawiającej postacie eucharystyczne (chleb i wino).

Jest obecny pod **postaciami eucharystycznymi** – chleba i wina.

Na Ostatniej Wieczerzy, którą Pan Jezus spożył ze swoimi uczniami, wziął w swoje ręce chleb, błogosławił go, łamał i rozdawał. W czasie każdej Mszy Świętej dokonuje się ten sam cud – biały chleb staje się Ciałem Pan Jezusa, a wino Jego Krwią.

Ekspozycja i omówienie ilustracji (slajdu) przedstawiającej tabernakulum i wieczną lampkę.

Miejszem przechowywania Pana Jezusa pod postacią chleba jest **tabernakulum**, przy którym pali się wieczna lampka.

Ekspozycja i omówienie ilustracji (slajdu) przedstawiającej udzielanie sakramentu chrztu świętego.

Pan Jezus jest obecny w **sakramentach**, np. w sakramencie chrztu świętego.

Kiedy przyjęliście sakrament chrztu staliście się dziećmi Bożymi i zostaliście włączeni do wspólnoty dzieci Bożych.

ZAKOŃCZENIE

Kiedy jesteśmy w kościele możemy Panu Jezusowi okazywać miłość i dziękować Mu za Jego obecność w kościele i w naszym życiu.

Puzzle.

Uczniowie układają puzzle przedstawiające: sprawowaną Mszę Świętą, lektora czytającego słowo Boże, chleb i wino, udzielanie sakramentu chrztu świętego, tabernakulum z wieczną lampką.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Śpiew: „Jezus jest tu”.

8. MODLITWA

SPOTKANIEM Z PANEM JEZUSEM

Cele ogólne

Stwarzanie możliwości do indywidualnego okazania miłości Panu Jezusowi.

Zachęcanie do codziennej rozmowy z Panem Jezusem.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że zawsze może rozmawiać z Panem Jezusem,
- wskazuje miejsca, gdzie może spotykać się z Panem Jezusem na modlitwie.

Umiejętności

- określa, czym jest modlitwa,
- wyjaśnia, jak ważne jest spotkanie z Panem Jezusem.

Postawy

- wyraża wdzięczność Panu Jezusowi za to, że może się z Nim spotykać w modlitwie.

Metody i formy

Rozmowa kierowana, zabawa integracyjna, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, śpiew, techniki multimedialne, techniki plastyczne, modlitwa spontaniczna.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, ilustracja przedstawiająca modlące się dziecko, nagranie z piosenką.

MODLITWA

„Akt miłości”.

WPROWADZENIE

- Z kim lubicie rozmawiać?
- Dlaczego rozmawiacie z tymi osobami?

Zabawa integracyjna.

Katecheta wypowiada zdania:

Porozmawiaj ze mną	– uczniowie siadają naprzeciwko siebie i rozmawiają ze sobą,
Wstań i przyjdź do mnie	– chodzą po sali,
Spotkaj się ze mną	– uśmiechają się i klaszczą.

Jest jeszcze Ktoś, z kim w każdej chwili możemy porozmawiać i o wszystkim powiedzieć. Jest nim Pan Jezus. Często spotykał się z ludźmi, dziećmi i z nimi rozmawiał.

ROZWINIĘCIE

Odczytanie tekstów Pisma Świętego.

„A Jezus, widząc to, oburzył się i rzekł do nich: Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im; do takich bowiem należy królestwo Boże” (Mk 10,14).

„W tym czasie Jezus wyszedł na górę, aby się modlić i całą noc spędził na modlitwie do Boga” (Łk 6,12).

Analiza tekstów biblijnych.

- Kogo Pan Jezus zaprosił?
- Gdzie wyszedł Pan Jezus?
- Co Pan Jezus robił na górze?

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej modlące się dziecko.

Nasza rozmowa z Panem Jezusem jest modlitwą. Pan Jezus zawsze nas wysłucha – wtedy, kiedy nam jest smutno i źle, ale i wtedy, gdy spotka nas coś miłego. Możemy Go prosić o to, czego nam potrzeba i o to, czego potrzebują nasi bliscy. Pamiętajmy też o dziękowaniu. Kiedy trzeba, warto też przeprosić, gdy w czymś zawinimy. Z Panem Jezusem spotykajmy się jak najczęściej.

ZAKOŃCZENIE

- Co to jest modlitwa?
- Z kim spotykamy się podczas modlitwy?
- Gdzie możemy się modlić?

Pan Jezus chce, abyśmy się z Nim spotykali.

Nauka piosenki: „W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”.

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego
tak można najprościej modlić się do Niego.
Do Boga, co właśnie uśmiecha do nas się
i niebo przybliżyć swym dzieciakom chce.
Do Boga, co właśnie uśmiecha do nas się
i niebo przybliżyć swym dzieciakom chce.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Modlitwa spontaniczna.

Panie Jezu, dziękujemy Ci za to, że możemy się z Tobą spotykać i rozmawiać.

9. ANIOŁ STRÓŻ MOIM OPIEKUNEM

Cele ogólne

Ukazanie, że Anioł Stróż jest naszym opiekunem.

Wychowanie do modlitwy i wdzięczności Panu Bogu za Anioła Stróża.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- identyfikuje Anioła Stróża z opiekunem,
- podaje, że Bóg posłał Anioła Stróża do ludzi.

Umiejętności

- wyjaśnia, co to znaczy, że Anioł Stróż czuwa nad nami,
- opowiada, w jaki sposób Anioł Stróż miłuje Boga,
- wskazuje na rolę Anioła Stróża w naszym życiu.

Postawy

- zwraca się do Anioła Stróża w modlitwie.

Metody i formy

Śpiew, opowiadanie, techniki multimedialne, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, modlitwa spontaniczna, rozmowa kierowana, recytacja, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, ilustracje przedstawiające Anioła Stróża w różnych sytuacjach (np. przy dziecku, przy zabawie dziecka, przy odrabianiu lekcji, przy modlitwie itp.), film animowany pt. *Anioł Stróż*.

MODLITWA

Śpiew: „Bóg kocha mnie”.

WPROWADZENIE

Propozycja 1.

Opowiadanie.

Sześćcioletnia Ela i jej starsza siostra Dorota były najlepszymi przyjaciółkami. Mimo to zdarzało im pokłócić się od czasu do czasu. Pewnego razu w drodze ze szkoły do domu właśnie się sprzeczały.

– Powiem wszystko mamie! – Dorota powiedziała Eli. Zbliżały się do ulicy, którą przechodziły już setki razy. Była to ruchliwa ulica i Ela powinna zachować większą ostrożność. Teraz chciała uciec przed siostrą, wybiegła więc na środek ulicy, zostawiając Dorotę z tyłu. Samochody jadące w obu kierunkach zatrzymały się, ale nagle Ela usłyszała pisk opon. Dorota krzyknęła i Ela obejrzała się gwałtownie. Ela przyciskała dłonie do ust, patrząc na siostrę oczami pełnymi strachu. Dlaczego? Co się stało?

Ela nie zauważyła, co się stało. Nagle znalazła się w powietrzu i... wylądowała na chodniku. Siedziała oszołomiona na ziemi. Ludzie biegli do niej, Dorota płakała. Dlaczego wszyscy tak krzyczą? Samochód zahamował tuż przy krawężniku i wyskoczyli z niego młodzi ludzie.

– Nic ci się nie stało? – zapytała kobieta.

– Chyba... chyba nie... – powiedziała Ela niepewnie. Naprawdę działo się coś dziwnego...

– Och, Ela! – Zapłakana Dorota przysiadła obok niej na chodniku.

– Samochód cię potrącił!

– Samochód? Niemożliwe... – zaczęła Ela.

– Ależ tak – powiedział jakiś mężczyzna. – Wszyscy widzieliśmy, jak cię uderzył. Zatrzymali już kierowcę.

Ela spojrzała na samochód ze smutnym kierowcą. Był blady i wstrząśnięty.

– Wcale mnie nie potrącił – powiedziała Ela z uporem.

Ale nikt nie chciał jej wierzyć. Wszyscy widzieli wypadek. Dziwne tylko, szeptali między sobą ludzie, że nie ma nawet zadrapania, nie wygląda na przestraszoną.

Ludzie odwieźli dziewczynki do domu. Matka Eli była przerażona.

– Nic ci się nie stało? – zapytała, ściskając Elę.

– Niech ją pani lepiej odwiezie do szpitala – poradził ktoś. Nie odniosła chyba obrażeń, nie widać nawet siniaków, ale bądź co bądź, miała przecież wypadek.

– Nie jest tak źle, mamie – upierała się Ela. – Nic mi się nie stało.

Wszyscy umilkli i mama też nic nie powiedziała, popatrzyli na Elę.

Ela zapamięta to na zawsze, że gdyby nie Anioł Stróż, to nie wiadomo, co by się z nią stało. To on uratował Elę. Wierzyła w to, ponieważ codziennie modliła się do Anioła Stróża. Teraz też cichutko dziękowała mu za opiekę.

(materiał Redakcji)

– Co było przyczyną wypadku Eli?

– Za co wieczorem podziękowała Ela swojemu Aniołowi Stróżowi?

Propozycja 2.

Prezentacja filmu animowanego pt. „Jeden dzień z Aniołem Stróżem

– opowiadanie dla dzieci”.

(<https://youtu.be/OPmum3hFGR4>)

ROZWINIĘCIE

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Oto Ja posyłam anioła przed tobą, aby cię strzegł” (Wj 23,20).

Analiza tekstu biblijnego.

– Kogo Pan Bóg nam posyła?

– Po co Pan Bóg posyła anioła?

Aniołowie przebywają razem z Bogiem w niebie. Aniołowie nie mają ciała i nie można ich zobaczyć. Kochają Boga, czczą Go i służą Mu, zawsze wypełniają Jego wolę.

– W jaki sposób aniołowie okazują miłość Bogu?

Każdemu dziecku Bóg daje wspaniałego opiekuna – Anioła Stróża.

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej dziecko i Anioła Stróża przy nim.

– Kto posłał Anioła Stróża do dziecka?

Nigdy nie jesteśmy sami. Pan Bóg jest zawsze przy nas i wie wszystko, o czym myślimy, co mówimy, co robimy.

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej bawiące się dziecko, np. chłopca jeżdżącego na hulajnodze i Anioła Stróża przy nim.

– Co robi chłopiec, którego widzicie na obrazie?

– Kto czuwa przy chłopcu?

Anioł Stróż jest zawsze przy nas i opiekuje się nami.

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej Anioła Stróża prowadzącego dziewczynkę.

– Kto prowadzi dziewczynkę?

– Co to znaczy, że Anioł Stróż czuwa nad nami?

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej dziecko odrabiające lekcje i Anioła Stróża czuwającego przy nim.

– Co robi dziewczynka, którą widzicie na tej ilustracji?

– Kto stoi przy niej?

– W czym Anioł Stróż pomaga dziewczynce?

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej modlące się dziecko i Anioła Stróża przy nim.

Pan Bóg dał nam Anioła Stróża, aby opiekował się nami w każdej chwili naszego życia.

Modlitwa spontaniczna.

Panie Boże, dziękuję Ci za mojego Anioła Stróża.

ZAKOŃCZENIE

Wspaniale jest mieć tak wyjątkowego opiekuna, jakim jest Anioł Stróż. Modlitwą możemy okazać mu naszą wdzięczność i prosić o codzienną opiekę.

Nauka modlitwy do Anioła Stróża.

Aniele Boży, Strózu mój,
Ty zawsze przy mnie stój.
Rano, w wieczór, we dnie, w nocy,
bądź mi zawsze ku pomocy.
Strzeż duszy, ciała mego,
zaprowadź mnie do żywota wiecznego.
Amen.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

„Aniele Boży”.

10. PAN JEZUS POWOŁUJE UCZNIÓW

Cele ogólne

Ukazanie, że spotkania ludzi z Panem Jezusem są wyrazem wzajemnej miłości.

Kształtowanie postawy radości ucznia Pana Jezusa.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że Pan Jezus uczy miłości,
- wymienia imiona pierwszych uczniów powołanych przez Pana Jezusa.

Umiejętności

- opowiada o powołaniu pierwszych uczniów (A.1.1),
- wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus powołuje uczniów (A.1.3).

Postawy

- wyraża radość, że jest uczniem Pana Jezusa.

Metody i formy

Śpiew, pokaz, techniki multimedialne, pogadanka, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, techniki plastyczne, modlitwa spontaniczna.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblia Tysiąclecia*, przedmioty związane z zawodami, łódka wykonana z papieru, ilustracja przedstawiająca powołanie Apostołów nad jeziorem, film: *Święty Piotr Apostoł*.

MODLITWA

Śpiew: „Spotkał mnie dziś Pan”.
(odtworzenie nagrania z piosenką)

WPROWADZENIE

Pokaz różnych przedmiotów związanych z zawodami, np.: stetoskop, wałek do ciasta, fartuch kucharski, liczydło, wkrętak (śrubokręt)...

Pogadanka na temat różnych zawodów.

– Kim chcielibyście zostać w przyszłości?

Pokaz łódki wykonanej z papieru.

– Z jakim zawodem kojarzy się łódź?

– Co robią rybacy?

Bycie rybakiem to ciężka praca.

ROZWINIĘCIE

Pewnego razu Pan Jezus przechodził obok jeziora Galilejskiego i zobaczył rybaków. Wśród nich byli Szymon i Andrzej, którzy zarzucali sieci. Powiedział do nich, aby poszli za Nim. Idąc dalej zobaczył jeszcze Jakuba i jego brata Jana. Im również polecił, aby poszli za Nim. Uczniowie zostawili sieci i udali się za Jezusem. Pan Jezus powołał ich na swoich uczniów.

Odczytanie tekstów Pisma Świętego.

„Pójdźcie za Mną, a sprawię, że się staniecie rybakami ludzi” (Mk 1,17b).

„Z nastaniem dnia przywołał swoich uczniów i wybrał spośród nich dwunastu, których też nazwał apostołami: Szymona, którego nazwał Piotrem; i brata jego, Andrzeja; Jakuba i Jana; Filipa i Bartłomieja; Mateusza i Tomasza; Jakuba (...) i Szymona (...); Judę (...) i Judasza (...)” (Łk 6,13-16).

*Odtworzenie fragmentu (0:00-1:32) filmu: „Święty Piotr Apostoł – z serii «O Świętych dla dzieci» (Wyd. PROMYCZEK)”.
(<https://youtu.be/88YDmencgoo>)*

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej powołanie Apostołów nad jeziorem.

Analiza tekstów biblijnych.

- Kogo Pan Jezus przywołał do siebie?
- Ilu uczniów Pan Jezus wybrał?
- Jakie imiona nosili uczniowie?

Pan Jezus wybrał uczniów, aby przygotować ich do ważnego zadania. Uczniowie mieli przekazywać naukę o Bogu, pomagać potrzebującym, żyć w zgodzie z innymi. Pan Jezus nazwał ich swoimi przyjaciółmi.

ZAKOŃCZENIE

Pan Jezus jest nauczycielem. Przyszedł na ziemię, aby nauczać o swoim Ojcu i o tym, jak ludzie powinni postępować, aby kiedyś zamieszkać w niebie. Uczniowie, których wybrał towarzyszyli Mu w Jego misji, słuchali Jego nauki i według niej żyli.

Pan Jezus również dzisiaj chce jak najwięcej nam przekazać, dlatego naucza nas przez: kapłanów, rodziców, nauczycieli.

My także jesteśmy powołanymi przez Pana Jezusa uczniami.

– Co robi uczeń Pana Jezusa?

Być uczniem Jezusa to znaczy: modlić się, pomagać rodzicom, bawić się z rodzeństwem, być miłym dla innych.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Modlitwa spontaniczna.

Panie Jezu, pomagaj mi być Twoim dobrym uczniem.

11. ZACHEUSZ SPOTYKA JEZUSA

Cele ogólne

Ukazanie, że spotkania ludzi z Panem Jezusem są wyrazem wzajemnej miłości.

Wzbudzenie pragnienia czynienia dobra.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

– podaje, że Zacheusz był celnikiem.

Umiejętności

– opowiada, jak Zacheusz okazał miłość Panu Jezusowi (A.1.1),

– określa, jakimi uczynkami okazujemy miłość Panu Jezusowi.

Postawy

– wyraża pragnienie czynienia dobra.

Metody i formy

Opowiadanie, ekspozycja, techniki multimedialne, analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, recytacja, śpiew, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, animacja: *Zacheusz*, ilustracja przedstawiająca Zacheusza z Panem Jezusem, tekst wiersza M. Piwowarczyk, nagranie z piosenką.

MODLITWA

– *Katecheta*: Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus.

– *Uczniowie*: Na wieki wieków. Amen.

WPROWADZENIE

Na pewno lubicie spotykać się z innymi ludźmi i z nimi rozmawiać. Dzisiaj dowiecie się, z kim chciał spotkać się Zacheusz.

ROZWINIĘCIE

Opowiadanie.

Mam na imię Zacheusz, jestem bogatym człowiekiem. Brakowało mi tylko jednego: dobroci. Wiedziałem, że czasem krzywdziłem ludzi, biorąc od nich pieniądze. Pewnego dnia przez miasto, w którym mieszkam, przechodził Pan Jezus. Dużo o nim słyszałem i koniecznie chciałem Go zobaczyć. Nie mogłem zobaczyć Jezusa, bo jestem niskiego wzrostu. Nagle w mojej głowie pojawił się doskonały pomysł. Wspiąłem się na drzewo zwane sykomorą. Tu nie zobaczy mnie nikt z ludzi wędrujących za Jezusem. Ja jednak będę Go widział. Wtedy stało się coś niezwykłego. Jezus przechodził obok drzewa, na które się wspiąłem. Nagle zatrzymał się i powiedział: „Zacheuszu, zejdz prędko, albowiem dziś muszę się zatrzymać w twoim domu”. Pomyślałem sobie: Dlaczego Jezus chce przyjść do mojego domu w gościnę? Zdziwiłem się. Zszedłem szybko z drzewa, aby przygotować ucztę. Kiedy Jezus siedział ze mną przy stole, czułem się radośnie, byłem szczęśliwy. Jednak jedna myśl nie dawała mi spokoju. Przecież byłem niedobry dla innych ludzi, krzywdziłem ich. Pan Jezus dał mi do zrozumienia, że mnie bardzo kocha i muszę coś zmienić w swoim życiu, aby zawsze być blisko Niego. Postanowiłem zmienić swoje życie i naprawić wyrażone krzywdy.

(materiał Redakcji)

Propozycja 1.

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Pobiegł więc naprzód i wspiął się na sykomorę, aby móc Go ujrzeć, tamtędy bowiem miał przechodzić. Gdy Jezus przyszedł na to miejsce, spojrzął w górę i rzekł do niego: «Zacheuszu, zejdz prędko, albowiem dziś muszę się zatrzymać w twoim domu». Zszedł więc z pośpiechem i przyjął Go rozradowany” (Łk 19,4-6).

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiająca spotkanie Zacheusza z Panem Jezusem.

Analiza tekstu biblijnego.

- Kogo chciał spotkać Zacheusz?
- Gdzie wspiał się Zacheusz, aby zobaczyć Jezusa?
- Gdzie zatrzymał się Pan Jezus?
- Co zrobił Zacheusz po spotkaniu z Panem Jezusem?

Propozycja 2.

*Odtworzenie animacji: „Zacheusz – biblijna historia na Wielki Post”
(<https://youtu.be/Y8AV-sfjadA>)*

Zacheusz bardzo chciał zobaczyć Jezusa. Po spotkaniu z Panem Jezusem zrozumiał, że musi zmienić swoje życie. Postanowił być dobrym człowiekiem i naprawić całe zło, które wyrządził ludziom. Zacheusz porzucił grzech, naprawił winy i odtąd starał się być dobrym człowiekiem.

ZAKOŃCZENIE

Każdy z nas potrzebuje czasami zmienić się na lepsze, stać się lepszym człowiekiem.

- Jakimi uczynkami można okazać miłość Panu Jezusowi?

Każdego dnia możemy swoimi rękami, czynami, dobrym słowem okazywać miłość Panu Jezusowi.

Recytacja wiersza.

Spotkałem dziś Jezusa, a On powiedział mi:
Zejdź z drzewa Zacheuszu, do domu przyjmij mnie.

Przy stole ze mną usiadł. Rozmawiał, tłumaczył mi.
Napraw kogo skrzywdziłeś, a miłość ofiaruję Ci.

Jestem już szczęśliwy, że Jezus u mnie był.
Czuję Jego miłość, którą ofiarował mi.
(M. Piwowarczyk)

*Nauka piosenki: „Spotkał mnie dziś Pan”.
(odtworzenie nagrania z piosenką)*

Spotkał mnie dziś mój Pan
i radość ogromną w sercu mam.
Z tej radości chcę śpiewać
i klaskać w dłonie swe.

Więc wszyscy razem chwalmy Go
za to, że trzyma nas ręką swą.
Więc wszyscy razem chwalmy Go
za to, że trzyma nas ręką swą.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Śpiew: „Spotkał mnie dziś Pan”.

12. MODLĘ SIĘ ZE ŚWIĘTĄ BERNADETĄ

Cele ogólne

Ukazanie, w jaki sposób św. Bernadetta okazała swą miłość Panu Jezusowi.

Zachęcenie do naśladowania św. Bernadetty.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

– podaje, że św. Bernadetta uczy miłości przyjaciół Pana Jezusa.

Umiejętności

– wymienia poznanych świętych – św. Bernadetta (A.5.1),
– wyjaśnia, jak można naśladować Bernadettę,
– opowiada, w jaki sposób św. Bernadetta okazuje miłość Panu Jezusowi (C.1.2).

Postawy

– wyraża pragnienie naśladowania św. Bernadetty.

Metody i formy

Pokaz, rozmowa kierowana, opowiadanie, techniki multimedialne, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, śpiew, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, różaniec, film: *Bernadetta. Dziecko, które widziało*, ilustracja przedstawiająca objawienie się Matki Bożej w Lourdes, nagranie z piosenką.

MODLITWA

„Zdrowaś Maryjo”.

WPROWADZENIE

Pokaz różańca.

- Jak nazywa się ten przedmiot?
- Do czego służy różaniec?

Na dzisiejszej katechezie poznamy Świętą Bernadettę, której objawiła się Matka Boża – Maryja.

Propozycja 1.

Opowiadanie.

Około 150 lat temu we Francji, Bernadetta, jej siostra i ich mały przyjaciel poszli po opał do lasu. Zobaczyli grootę, przez którą płynął potok. Bernadetta zdjęła buty i zaczęła przechodzić przez wodę. Usłyszała dźwięk podobny do porywu wiatru, spojrzała na grootę i zobaczyła piękną Panią w białej sukni z niebieską wstążką i różami pod stopami oraz różańcem w ręce. Podeszła bliżej i zaczęła modlić się na różańcu. Gdy Bernadetta modliła się, widziała, że piękna Pani przesuwając paciorki różańca. Tak było przez kilka dni. W czasie tych spotkań Maryja zachęcała ją do modlitwy różańcowej za grzeszników. W ciągu pół roku Matka Boża ukazała się jej 18 razy. Bernadetta wypełniała jej prośbę. Po objawieniach wstąpiła do klasztoru w Nevers (Francja). Pracowała tam jako pielęgniarka. Pewnego razu ciężko zachorowała. Nie zapomniała nigdy o modlitwie. Zmarła na gruźlicę, mając 35 lat. Wielu ludzi przychodziło potem w miejsce objawień Matki Bożej. Na miejscu, gdzie wytrysnęło cudowne źródło, zbudowano kościół ku czci Matki Bożej. Dziś, do Lourdes, przybywają pielgrzymki ludzi z całego świata, zwłaszcza chorych. Wszyscy oni starają się tak, jak Bernadetta odmawiać różaniec, aby w ten sposób wypełnić prośbę Matki Bożej i okazać miłość Panu Jezusowi.

(materiał Redakcji)

Propozycja 2.

*Odtworzenie fragmentu filmu: „Bernadetta. Dziecko, które widziało”.
(<https://youtu.be/31P3y5hwiGk>)*

*Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej objawienie się
Matki Bożej w Lourdes.*

- Komu objawiła się Matka Boża?
- O co prosiła Matka Boża Bernadettę?
- W jaki sposób możemy naśladować Bernadettę?

Modląc się na różańcu, odmawiamy modlitwę *Zdrowaś Maryjo*,
którą przypominamy sobie o tym, jak Anioł Gabriel przyszedł do Maryi.

ROZWINIĘCIE

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Anioł wszedł do Niej i rzekł: «Bądź pozdrowiona pełna łaski, Pan
z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami»” (Łk 1,28).

Analiza tekstu biblijnego.

- Kto przyszedł do Maryi?
- Jak Anioł nazwał Maryję?

Anioł przywitał Maryję i powiedział Jej, że Bóg jest zawsze z Nią.
Potem oznajmił Maryi, że Bóg wybrał Ją na Matkę swojego Syna,
Jezusa. Maryja kochała Boga i ludzi, dlatego zgodziła się zostać Mat-
ką Pana Jezusa. Teraz Maryja jest w niebie. Modli się za każde dziec-
ko. Chce, żebyśmy wszyscy bardzo kochali Pana Jezusa i byli dobrymi
dla innych.

ZAKOŃCZENIE

Naśladując w modlitwie i dobroci św. Bernadettę, będziemy okazywać miłość Panu Jezusowi i Matce Bożej.

*Nauka piosenki: „Jak paciorki różańca”.
(odtworzenie nagrania z piosenką)*

Jak paciorki różańca przesuwają się chwile,
nasze smutki, radości i troski.
A Ty Bogu je zanieś, połączone w różaniec,
Święta Panno, Maryjo, pełna łaski.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Śpiew: „Jak paciorki różańca”.

13. ŚWIĘTY JAN PAWEŁ II PRZYJACIELEM DZIECI

Cele ogólne

Ukazanie, w jaki sposób Święty Jan Paweł II uczy miłości do Pana Jezusa.
Kształtowanie postawy radości ucznia Pana Jezusa.

Cele szczegółowe

Uczeń;

Wiedza

- podaje, że św. Jan Paweł II uczy miłości przyjaciół Pana Jezusa,
- wymienia poznanych świętych (A.5.1).

Umiejętności

- opowiada, w jaki sposób św. Jan Paweł II okazywał miłość Panu Jezusowi (C.1.2).

Postawy

- wyraża radość ucznia Pana Jezusa.

Metody i formy

Śpiew, techniki multimedialne, praca w grupach, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, nagranie z piosenką, koperty z puzzlami: Jan Paweł II z dziećmi, ilustracja przedstawiająca św. Jana Pawła II, animacja: *Św. Jan Paweł II*.

MODLITWA

Śpiew: „Każdy może być świętym” lub „Święty uśmiechnięty” zespołu Arka Noego.

(odtworzenie nagrania z piosenką)

WPROWADZENIE

Praca w grupach.

Podział uczniów na grupy. Uczniowie otrzymują koperty z puzzlami przedstawiającymi Jana Pawła II z dziećmi. Zadaniem jest ułożenie obrazków.

Podsumowanie pracy uczniów.

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej św. Jana Pawła II.

Święty Jan Paweł II to wielki przyjaciel dzieci, który pochodził z Polski. Mieszka teraz w niebie razem z Jezusem, Maryją, aniołami i innymi świętymi.

ROZWINIĘCIE

Opowiadanie.

Mały Karol Józef Wojtyła urodził się w Wadowicach, niewielkim miasteczku nieopodal Krakowa. Jego mama miała na imię Emilia, a tata – Karol. Rodzina Wojtyłów żyła skromnie. Jedynym źródłem utrzymania była pensja ojca, który był porucznikiem. Karol miał brata Edmunda i siostrę Olgę, która zmarła zaraz po urodzeniu. W dzieciństwie Karola nazywano najczęściej zdrobnieniem imienia – Lolek. Był chłopcem utalentowanym i wysportowanym. Chętnie uprawiał sport, często grał w piłkę nożną, jeździł na nartach, lubił wycieczki krajoznawcze. Nie zapominał też o Panu Bogu. W niedzielę uczestniczył we Mszy Świętej, był ministrantem. Kiedy Karol miał 9 lat, zmarła jego mama, a potem brat Edmund. Karol uczył się w ośmioletnim Państwowym Gimnazjum Męskim w Wadowicach. Nie miał żadnych problemów z nauką. Naukę w gimnazjum zakończył oceną celującą. Kiedy Karol dorósł rozpoczął studia. Zamieszkał razem z tatą w Krakowie. Po długiej chorobie jego tata zmarł. Karol wstąpił do seminarium duchownego i został księdzem. 16 października 1978 r. został wybrany na papieża. Przyjął imiona Jan Paweł II i zamieszkał w Watykanie. Jako papież dużo

podróżował do innych krajów. Chętnie spotykał się z młodymi ludźmi i poświęcał im wiele uwagi, także najmłodszym oraz błogosławił im i chętnie odpowiadał na ich pytania. Jan Paweł II został ogłoszony świętym w niedzielę Bożego Miłosierdzia, 27 kwietnia 2014 r. w Rzymie.

(materiał Redakcji)

Odtworzenie animacji: „Św. Jan Paweł II – film z serii: «Aureola – od Stanisława do Karola»”.

(https://youtu.be/3Mpjh3o2P_A)

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Każdy przyjaciel mówi: «Jestem i ja twoim przyjacielem»”
(Syr 37,1).

Analiza tekstu biblijnego.

- Kogo nazywamy przyjacielem?
- Czyim przyjacielem był Jan Paweł II?

Święty Jan Paweł II był przyjacielem Pana Jezusa. Swoim życiem i nauczaniem zachęcał do czynienia dobra i pogłębiania przyjaźni z Bogiem.

ZAKOŃCZENIE

Święty Jan Paweł II bardzo kochał dzieci. Zawsze chętnie się z nimi spotykał i je błogosławił. Dzieci pytały go o różne sprawy. Zawsze serdecznie odpowiadał na ich pytania i przyjmował je z otwartymi ramionami.

Modlitwa spontaniczna.

Panie Boże, dziękujemy Ci za Świętego Jana Pawła II – naszego przyjaciela.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

„Litania do św. Jana Pawła II” – wybrane wezwania, np.

Święty Janie Pawle II – módl się za nami.

Przyjacielu Świętych i Błogosławionych – módl się za nami.

Opiekunie dzieci, sierot i opuszczonych – módl się za nami.

14. ŚWIĘTY KAZIMIERZ PRZYJACIELEM PANA JEZUSA

Cele ogólne

Ukazanie, w jaki sposób św. Kazimierz Jagiellończyk okazał swą miłość Panu Jezusowi.

Wychowanie do naśladowania św. Kazimierza Jagiellończyka.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, kogo nazywamy świętym,
- wymienia poznanych świętych – św. Kazimierz Jagiellończyk (A.5.1).

Umiejętności

- opowiada, w jaki sposób św. Kazimierz okazał miłość Panu Jezusowi (C.1.2),
- uzasadnia, co należy zrobić w życiu, aby być przyjacielem Pana Jezusa.

Postawy

- wyraża pragnienie naśladowania św. Kazimierza Jagiellończyka.

Metody i formy

Śpiew, techniki multimedialne, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, opowiadanie, analiza opowiadania, rozmowa kierowana, modlitwa spontaniczna, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, ilustracja przedstawiająca św. Kazimierza Jagiellończyka, tekst opowiadania, slajdy przedstawiające zamek królewski w Radomiu.

MODLITWA

Śpiew: „Każdy może być świętym” lub „Święty uśmiechnięty” zespołu Arka Noego.

(odtworzenie nagrania z piosenką)

WPROWADZENIE

W niebie jest bardzo wielu świętych. Każdy z nas ma w niebie swojego świętego przyjaciela, który pomaga nam na ziemi. Ten święty ma takie imię, jak my i nazywamy go naszym patronem.

ROZWINIĘCIE

Posłuchajmy, jak Pan Bóg nas nazywa i do czego zaprasza.

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Bądźcie świętymi, bo Ja jestem święty!” (Kpł 11,44b).

Analiza tekstu biblijnego.

- Do czego zaprasza nas Bóg?
- Dlaczego Bóg chce byśmy zostali świętymi?

Dzisiaj poznamy św. Kazimierza Jagiellończyka.

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej św. Kazimierza Jagiellończyka.

Opowiadanie.

Święty Kazimierz Jagiellończyk urodził się 3 października 1458 r., na zamku w Krakowie. Ojcem królewicza był król Kazimierz Jagiellończyk, matką Elżbieta Rakuska. Do 9. roku życia wychowywała go matka. Gdy ukończył 9. rok życia, rozpoczął naukę, wraz ze swoim starszym bratem Władysławem. Ich nauczycielem i wychowawcą był polski kronikarz i znany historyk – ksiądz kanonik Jan Długosz. Pisał on o królewiczu: „Był młodzieńcem szlachetnym, rzadkich zdolności i godnego pamięci rozumu”. Królewscy synowie odbywali edukację w klasztorze tynieckim i na zamkach w Krakowie, Nowym Sączu, czasem w Łęczycy, Lublinie, a także w Radomiu. Nauki pobierał do szesnastego roku życia. Od 1475 r. królewicz był przygotowywany do objęcia tronu polskiego.

Królewicz Kazimierz często przebywał na radomskim zamku. Pierwszy raz, gdy miał niespełna trzy lata, w 1461 r. Rodzina królewska wybrała się wtedy na święta Bożego Narodzenia do Radomia. W grodzie radomskim było bezpieczniej niż w Krakowie czy Wilnie. Byli tutaj z dala od dworskich spisków, dlatego często tu przebywali. Wyjeżdżali też do położonego niedaleko zamku myśliwskiego, w samym sercu puszczy kozienickiej. Tradycja głosi, że król Kazimierz Jagiellończyk ufundował kościół św. Katarzyny w Radomiu (obecnie kościół bernardynów) jako wdzięczność Bogu za narodzenie drugiego syna, którym był Kazimierz.

Św. Kazimierz był młodzieńcem szlachetnym, mądrym, dobrym, roztroptym, bardzo pobożnym. Młody królewicz, gdy mieszkał na zamku w Radomiu, jeszcze przed świtem klęczał przy drzwiach kościoła. Ludzie często widzieli, jak królewicz rozmawia z Panem Bogiem. Mieszkańcy Radomia wręczyli królewiczowi klucz do kościoła, aby zawsze mógł wejść do kościoła i oddać cześć Panu Bogu.

Od 1481 roku, przez dwa lata, przebywał na zamku w Radomiu, pełniąc wówczas władzę w zastępstwie za ojca, króla Kazimierza. Przybywały tu delegacje międzynarodowe oraz różni znakomici goście. Jego krótkie rządy były dobrze oceniane. Był władcą sprawiedliwym i troskliwym, zwłaszcza dla ubogich i pokrzywdzonych.

W czasie rządów w Radomiu, młodego Kazimierza męczyła od jakiegoś czasu choroba – gruźlica. Zdawał sobie sprawę, że już długo nie pożyje. Wiosną 1483 r. król Kazimierz wezwał chorego syna do Wilna, aby pełnił funkcję podkanclerzego. Tego roku rodzina królewska spędziła razem Boże Narodzenie na zamku w Grodnie. Królewicz Kazimierz był umierający. 4 marca 1484 r. nad ranem, królewicz Kazimierz Jagiellończyk po wycieńczającej chorobie zmarł, w opinii świętości. Miał 25 lat. Ciało Kazimierza pochowano w katedrze wileńskiej. 4 marca 1983 r. papież Jan Paweł II ogłosił św. Kazimierza patronem miasta Radomia, natomiast 25 marca 1992 został ogłoszony patronem diecezji radomskiej.

(materiał Redakcji – oprac. na podst.: <https://twojradom.pl/sw-kazimierz-jagiellonczyk-krolewicz-patron-miasta-radomia-i-diecezji-radomskiej>)

Analiza opowiadania.

- Jakim młodzieńcem był królewicz Kazimierz?
- Co królewicz Kazimierz robił jeszcze przed świtem?
- Co mieszkańcy Radomia podarowali królewiczowi?

Pokaz slajdów przedstawiających zamek królewski w Radomiu.

ZAKOŃCZENIE

Święty Kazimierz był przyjacielem Pana Jezusa.

- Co możemy zrobić, aby zostać przyjacielem Pana Jezusa, tak jak św. Kazimierz?

Każdy z nas może, tak jak Święty Kazimierz, często odwiedzać Pana Jezusa w kościele, a także więcej się modlić i czynić dobro.

Modlitwa spontaniczna.

Święty Kazimierzu, daj mi czynić dobro i być przyjacielem Pana Jezusa.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

„Akt wiary”.

15. ŚWIĘTY STANISŁAW KOSTKA WZOREM MIŁOŚCI DO PANA JEZUSA

Cele ogólne

Ukazanie św. Stanisława Kostki jako wzoru miłości do Boga.
Kształtowanie postawy okazywania miłości Bogu i ludziom.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

– podaje, że św. Stanisław Kostka uczy miłości przyjaciół Pana Jezusa.

Umiejętności

- wymienia poznanych świętych – św. Stanisław Kostka (A.5.1),
- opowiada, w jaki sposób św. Stanisław Kostka okazuje miłość Panu Jezusowi (C.1.2),
- opowiada o życiu św. Stanisława Kostki.

Postawy

- planuje naśladować św. Stanisława Kostkę w miłości Boga i ludzi.

Metody i formy

Śpiew, techniki multimedialne, pogadanka, ekspozycja, opowiadanie, analiza opowiadania, analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, pantomima, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, ilustracja (slajd) przedstawiająca św. Stanisława Kostkę, nagranie z piosenką.

MODLITWA

Śpiew: „Święty uśmiechnięty” zespołu Arka Noego.
(odtworzenie nagrania z piosenką)

WPROWADZENIE

Śpiewana przed chwilą piosenka mówiła o świętości.

Pogadanka.

- Kto może zostać świętym?
- Jak zachowuje się święty?
- Jakich znacie świętych?

ROZWINIĘCIE

Ekspozycja i omówienie ilustracji (slajdu) przedstawiającej św. Stanisława Kostkę.

Opowiadanie.

Święty Stanisław Kostka nazywany jest często św. Stasiem. Urodził się w 1550 roku w Rostkowie koło Przasnysza, za Warszawą. Jego ojciec, Jan Kostka, pragnął wychować synów – Stasia i jego braci – w duchu rycerskości i odwagi. Matka była kobietą skromną, ale bardzo religijną. Do 13. roku życia Staś przebywał w domu, a następnie z bratem wyjechał do Wiednia, aby tam uczyć się. Nauczyciele w szkole dbali o przestrzeganie ustalonego porządku. Stanisław bardzo sumiennie przestrzegał ustalonych reguł i szybko stał się jednym z najlepszych uczniów. Był pracowity i sumienny. Dużo i często modlił się. Gdy miał 16 lat, bardzo ciężko zachorował. Poprosił o pomoc Matkę Bożą i został cudownie uzdrowiony. Pewnemu księdzu wyznał, że bardzo kocha Pana Boga i pragnie zostać zakonnikiem. Jednak na to nie wyrażał zgody jego ojciec. Wtedy pieszo wyruszył do Rzymu. Ostatecznie został przyjęty do zakonu. Wyróżniał się szlachetnością, pokorą, stawianiem sobie i innym dużych wymagań. Zmarł, gdy miał 18 lat. Jest patronem dzieci i młodzieży.

(materiał Redakcji)

Analiza opowiadania.

- Czym wyróżniał się św. Stanisław Kostka?
- W jaki sposób św. Staś okazywał miłość do Boga?

Pan Jezus każdego z nas wzywa do świętości:

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski” (Mt 5,48).

Analiza tekstu biblijnego.

- Do czego zachęca Pan Jezus?
- Co to znaczy być doskonałym?

Święty Stanisław Kostka wypełnił słowa Pana Jezusa.

- W jaki sposób możemy naśladować św. Stanisława?

Pantomima.

Uczniowie pokazują gestami sposoby naśladowania św. Stanisława Kostki, pozostałe odgadują.

Pan Jezus pragnie, aby każdy z nas został świętym. Św. Stanisław Kostka daje nam przykład, jak kochać Boga i Mu służyć.

ZAKOŃCZENIE

Św. Stanisław Kostka jest wzorem miłości do Boga. Każdy z nas może prosić św. Stanisława, który jest w niebie, aby pomagał nam być dobrymi, mądrymi oraz abyśmy kochali Boga i ludzi. Jest on patronem wszystkich polskich dzieci i młodzieży. Jego święto obchodzimy 18 września.

*Nauka pieśni: „Przed wielu laty”.
(odtworzenie nagrania z piosenką)*

Przed wielu laty ten chłopiec żył,
lecz jego czyny trwają do dziś.
Życiem swym przetaił do nieba szlak,
żebyśmy mogli za nim iść.

Ref. Młody jak my, wesoły jak my,
prosta jest Jego droga.
Szukał jak my, goręcej niż my,
nad wszystko kochał Boga.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Śpiew: „Przed wielu laty”.

16. ŚWIĘTY FRANCISZEK UCZY KOCHAĆ PANA JEZUSA

Cele ogólne

Ukazanie św. Franciszka z Asyżu jako człowieka kochającego Pana Jezusa.
Wychowanie do okazywania miłości Panu Jezusowi.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że św. Franciszek z Asyżu uczy miłości do Pana Jezusa.

Umiejętności

- opowiada, w jaki sposób św. Franciszek okazywał miłość Panu Jezusowi (C.1.2.),
- określa, jakie postępowanie podoba się Panu Jezusowi,
- wskazuje, jakie cechy charakteru św. Franciszka z Asyżu możemy naśladować.

Postawy

- okazuje miłość Panu Jezusowi.

Metody i formy

Śpiew z gestami, techniki multimedialne, rozmowa kierowana, opowiadanie, ekspozycja, analiza opowiadania, analiza tekstu biblijnego, praca w grupach, drama – scenka improwizowana, recytacja, autorefleksja, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, nagranie z piosenką, ilustracje przedstawiające: św. Franciszka, ptaki, wilka, ludzi chorych, zakonnika z Pismem Świętym, słońce, księżyc, gwiazdy, tekst wiersza, nagranie śpiewu ptaków.

MODLITWA

Śpiew (z gestami): „Kto stworzył...”.
(odtworzenie nagrania z piosenką)

WPROWADZENIE

- Kto stworzył świat?
- Dla kogo Bóg stworzył świat?

Pan Bóg z miłości stworzył piękny świat i podarował go ludziom.

Opowiadanie.

Święty Franciszek urodził się w Asyżu w 1182 roku. Imię, jakie otrzymał na chrzcie – Jan – poszło w zapomnienie, a przyłgnęło na zawsze przezwisko „Francesco” z racji jego zamiłowania do języka francuskiego. Pochodził z bogatej rodziny. Matka w dzieciństwie opowiadała mu legendy o bohaterskich czynach rycerzy w pięknych zbrojach. Franciszek też pragnął zostać rycerzem. Pewnego razu, gdy pomagał ojcu w sklepie, przyszedł biedak, prosząc o pomoc. Franciszek w pierwszej chwili odmówił biedakowi pomocy, lecz po chwili zastanowienia pobiegł za nim i pomógł mu. Postanowił wtedy, że już nigdy nie odmówi pomocy nikomu. Franciszek czas wolny spędzał na zabawach z przyjaciółmi. Gdy zachorował, zaczął się zastanawiać nad swoim życiem. Postanowił zostać rycerzem i udał się w drogę do Italii. Jednak ponownie zachorował. I wtedy stwierdził, że Bóg chce, aby wszystkie swoje siły poświęcił na głoszenie słowa Bożego i modlitwę. Franciszek zaczął pomagać innym, zwłaszcza ludziom biednym i chorym, bo widział w każdym potrzebującym człowieka samego Pana Jezusa. Jego ojcu nie podobało się takie postępowanie, ale Franciszek wytrwał w swoim postanowieniu. Rozpoczął pracę w szpitalu, opiekując się zwłaszcza ludźmi chorymi na trąd. Zachęcał ludzi do świętego życia. Do Franciszka zaczęli dołączać młodzi ludzie, którzy też chcieli służyć Panu Bogu. W ten sposób Franciszek stał się założycielem zakonu nazwanego od jego imienia – franciszkańskim. Franciszek kochał wszystkie Boże stworzenia. Przemawiał do ptaków, które go słuchały. Mówił im, że powinny być wdzięczne Bogu za to, że dba o ich pożywienie, że dał im piękne głosy i silne skrzydła. Wyszedł też odważnie na spotkanie z groźnym wilkiem, który napadał na zwierzęta i ludzi z wioski i powiedział do wilka: „Bracie wilku”. Obiecał wilkowi, że ludzie będą dawać mu pożywienie, aby nie był głodny, a wilk miał odtąd nikogo nie krzywdzić, co potwierdził swoją wyciągniętą potulnie do Franciszka łapą. Franciszek ułożył

Hymn do słońca, w którym wielbi Boga za wszystko, co stworzył; dziękuje Bogu za słońce, nazywając je „siostrą”, i za księżyc, którego zwie „bratem”, za „siostrę” wodę i „matkę” ziemię. Zmarł 4 października 1226 roku.

(materiał Redakcji)

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej św. Franciszka.

Analiza opowiadania.

- Dlaczego na Jana Bernardone mówiono Franciszek?
- Kim chciał zostać Franciszek?
- Od kiedy Franciszek zaczął pomagać ludziom?
- Kogo Franciszek widział w drugim człowieku?
- W jaki sposób Franciszek pomagał ludziom?
- Do czego zachęcał ludzi św. Franciszek?

Św. Franciszek z Asyżu bardzo kochał Boga, ludzi i cały świat.

ROZWINIĘCIE

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„A Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre”
(Rdz 1,31a).

Analiza tekstu biblijnego.

- Co Pan Bóg podarował ludziom?
- Jaki jest świat, który Bóg stworzył?

Praca w grupach.

Propozycja 1.

Praca w grupach – drama (scenka improwizowana).

Katecheta dzieli klasę na 4 grupy. Każdy zespół otrzymuje inną ilustrację i zastanawia się nad tym:

- Jak w krótkiej scenie pokazać postępowanie (wobec różnych

stworzeń) św. Franciszka?

– Jak możemy w swoim życiu naśladować świętego Franciszka?

Zespół I – otrzymuje ilustrację przedstawiającą ptaki.

Zespół II – otrzymuje ilustrację przedstawiającą wilka.

Zespół III – otrzymuje ilustrację przedstawiającą ludzi chorych.

Zespół IV – otrzymuje ilustrację przedstawiającą zakonnika z Pismem Świętym.

np.

Zespół I

Święty Franciszek szanował ptaki.

Nasze postanowienie: Dokarmiać ptaki.

Grupy kolejno przedstawiają swoje scenki całej klasie. Po zakończonej prezentacji otrzymaną ilustrację przyklejają na szarym papierze, umieszczonym na tablicy przez katechetę wokół postaci św. Franciszka.

Propozycja 2.

Recytacja.

Recytacja wiersza (ilość zwrotek do wyboru).

Denerwują się pasterze:

Ach ten wilk! To wstrętne zwierzę!

Straszny potwór! Bestia dzika!

Owce łyka, no i zmyka.

Mija łobuz wilcze doły,

(ktoś wykopał je z mazołem).

Przeskakuje wnyki, sidła,

ach, poczwara to przebrzydła!

Ale miarka się przebrała,

zapoluje wioska cała.

Nosił wilczek razy kilka,

to poniesie się i wilka.

Już pasterze marszczą nosy,

biorą widły, ostrzą kosy.

Rozgniewani stają w rzędzie...

Zaraz awantura będzie.

Nagle, co to za człeczyna?
Bose nogi, dziarska mina...
Bury habit w łątach cały,
od słoneczka wypłowiły.

To wędrowny jest braciszek!
nazywają go Franciszek.
Uśmiech jasny ma jak słońce,
i serduszko też gorące.

Przyleciała za nim sowa,
do kieszeni mu się chowa.
Nawet szarak się nie boi,
tuż przy nodze słupka stoi.

Rzekł braciszek – trudna rada
z bratem – wilkiem czas pogadać.
Poszedł w knieje prostą drogą,
bez niczego, bez nikogo.

Rozpłakali się pasterze,
przecież to jest dzikie zwierzę.
Boże, co myśmy zrobili,
czemuśmy go wypuścili?

Nagle, co to? Nie do wiary!
To na pewno jakieś czary!
Jakże tu uwierzyć oczom?
Człowiek z wilkiem zgodnie kroczą.

Brat poważnie coś tłumaczy.
wilk mu wiernie w oczy patrzy,
czasem kiwnie łbem swym szarym,
to naprawdę nie do wiary!

Niebywała jest to sprawa,
nie wiadomo – sen czy jawa.
Ta poczwara, ta straszliwa,
teraz nam ogonem kiwa.

Rzekł braciszek – dam wam radę:
poczęstujcie go obiadem,
wtedy zniknie w leśnej głuszy
i owieczek wam nie ruszy.

Pastuszkowie się zgodzili
i od tamtej właśnie chwili
przyjaźń wielka panowała,
wilk był syty – owca cała.

(E. Stadtmüller, *Braciszek Franciszek i wilk z Gubbio*, „Promyk Jutrzenki” 2001, nr 4, s. 12)

ZAKOŃCZENIE

– Czego uczy nas św. Franciszek?

Autorefleksja.

Pan Bóg podarował ludziom piękny świat. Pomyślmy, patrząc na postać św. Franciszka:

Uczniowie, na tle nagrania śpiewu ptaków, odpowiadają w myślach na pytania.

– W czym jestem podobny do św. Franciszka?

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

„Ojcze nasz”.

17. ŚWIĘCI MIESZKAJĄ W NIEBIE

Cele ogólne

Ukazanie uroczystości Wszystkich Świętych jako święta miłości Pana Jezusa do ludzi.

Wychowanie do łączności ze świętymi poprzez modlitwę.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że święci uczą miłości przyjaciół Pana Jezusa,
- wymienia imiona niektórych świętych (A.5.1).

Umiejętności

- opowiada, w jaki sposób święci okazują miłość Panu Jezusowi (C.1.2),
- wyjaśnia, co należy czynić, aby zostać świętym.

Postawy

- planuje modlić się do świętych.

Metody i formy

Pogadanka, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, techniki multimedialne, śpiew, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, ilustracje (slajdy) przedstawiające świętych, nagranie z piosenką.

MODLITWA

„Ojcze nasz”.

WPROWADZENIE

Pogadanka na temat tego, do czego dążą ludzie, jakie mają cele, co chcą osiągnąć.

Ludzie mają różne cele i pragnienia. Często wkładają wiele pracy i wysiłku, aby je zrealizować.

ROZWINIĘCIE

Pan Jezus poucza nas, do czego powinien dążyć każdy z nas.

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Niech się nie trwoży serce wasze. (...) W domu Ojca mego jest mieszkań wiele” (J 14,1-2a).

Analiza tekstu biblijnego.

- Co przygotował Pan Jezus w niebie dla każdego człowieka?
- Do czego Pan Jezus nas zachęca?

Ekspozycja i omówienie ilustracji (slajdów) przedstawiających świętych.

Czasami na niektórych obrazach święci namalowani są z aureolą to znaczy wokół głowy mają okrągłą obwódkę. Ludzie, patrząc na ten obraz, wiedzą, że jest to postać człowieka świętego.

Pan Jezus powiedział, że każdy z nas powinien być świętym.

W niebie jest już wielu świętych. Gdy żyli na ziemi, czynili to, o co Pan Jezus prosi. Chodzili do kościoła, kochali swoich rodziców i pomagali im, żyli w zgodzie i przyjaźni ze swoją siostrą i bratem, szanowali innych, opiekowali się chorymi, troszczyli się o zwierzęta, szanowali przyrodę, pomagali biednym...

- Co należy czynić, aby zostać świętym?

*Śpiew: „Święty uśmiechnięty” zespołu Arka Noego.
(odtworzenie nagrania z piosenką)*

lub

*Śpiew: „Ci, co zaufali Panu”.
(odtworzenie nagrania z piosenką)*

Ci, co zaufali Panu
odzyskują siły,
otrzymują skrzydła jak orły,
biegną bez zmęczenia.

ZAKOŃCZENIE

Każdy z nas ma swojego dobrego przyjaciela w niebie – patrona. Możemy się modlić do niego i prosić o wiele dobra. Wielu ludzi modli się do swoich patronów, prosząc o zdrowie, dobrą pracę, pomoc w nauce.

Modlitwa do świętego patrona.

Każdy uczeń wypowiada swoje imię, dodając wcześniej słowo: Święty/-a...

Wszyscy odpowiadają: Módl się za nami.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

- *Katecheta (K.):* Dziękujemy Ci, Panie Boże, za to, że mamy swojego Patrona, do którego możemy się modlić.
- *Uczniowie (U.):* Dziękujemy Ci, Panie Boże.
- *K.: Prosimy Cię, Panie Boże, dopomóż nam, abyśmy mogli zostać świętymi.*
- *U.: Prosimy Cię, Panie Boże.*

18. MODLIMY SIĘ ZA ZMARŁYCH

Cele ogólne

Ukazanie Dnia Zadusznego jako dnia modlitwy i pamięci o zmarłych.
Kształtowanie postawy modlitwy i pamięci o zmarłych.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że zmarli uczą miłości przyjaciół Pana Jezusa,
- przytacza treść modlitwy: „Wieczny odpoczynek”,
- podaje, że Dzień Zaduszny jest szczególnym dniem modlitwy za zmarłych.

Umiejętności

- wymienia zmarłych ze swojej rodziny (D.1.1),
- wyjaśnia, dlaczego modlimy się za zmarłych (C.1.1),
- opowiada, jak należy zachowywać się na cmentarzu.

Postawy

- okazuje szacunek i pamięć o zmarłych,
- wyraża gotowość modlitwy za zmarłych.

Metody i formy

Śpiew, techniki multimedialne, ekspozycja, rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, puzzle, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, nagranie z piosenką, ilustracje (slajdy) przedstawiające: cmentarz, ludzi modlących się przy grobie.

MODLITWA

Śpiew: „Ci, co zaufali Panu”.

(można odtworzyć nagranie z piosenką)

WPROWADZENIE

Ekspozycja i omówienie ilustracji (slajdu) przedstawiającej cmentarz.

– Jak powinniśmy zachowywać się na cmentarzu?

W ciągu całego roku jest ten jeden szczególny dzień, kiedy ludzie wierzący razem modlą się podczas Mszy Świętej za zmarłych. Obchodzimy go 2 listopada. To Dzień Zaduszny. Jest to dzień pamięci o zmarłych, którzy potrzebują naszej pomocy – modlitwy, aby wejść do nieba, radować się na wieki i razem ze świętymi oglądać Boga. Na grobach zapalamy znicze, kładziemy wiązanek kwiatów. Jesteśmy skupieni, modlimy się. Panuje atmosfera powagi i zadumy. Wszystko świadczy o naszej pamięci o zmarłych i szacunku dla miejsca, w którym się znajdujemy.

ROZWINIĘCIE

W Dzień Zaduszny podczas Mszy Świętej odczytywany jest następujący tekst Pisma Świętego:

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie” (J 11,25b).

Analiza tekstu biblijnego.

– Co Pan Jezus obiecuje tym, którzy w Niego wierzą?

Pan Jezus obiecuje tym, którzy w Niego wierzą, że po śmierci będą żyli w niebie.

Ekspozycja i omówienie ilustracji (slajdu) przedstawiającej ludzi modlących się przy grobie.

Zmarli, którzy są w niebie to święci. Modlą się za nas.

Ci, którzy jeszcze nie przebywają w niebie, potrzebują naszej modlitwy.

ZAKOŃCZENIE

Nauka modlitwy.

„Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci. Niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen”.

– W jaki jeszcze sposób możemy okazać naszą pamięć o zmarłym?

Na grobach naszych zmarłych kładziemy wieńce i kwiaty, zapalamy znicze.

Można również wykonywać dobre uczynki i ofiarować je za zmarłych.

ZADANIE

1. Pomódl się za zmarłych.
2. Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

„Wieczny odpoczynek”.

19. PAN JEZUS NASZYM KRÓLEM

Cele ogólne

- Zapoznanie z prawdą, że Pan Jezus jest naszym Królem.
- Zachęta do służenia Panu Jezusowi uczynkami i modlitwą.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że Pan Jezus jest naszym Królem.

Umiejętności

- wyjaśnia, jakim królem jest Pan Jezus,
- wybiera sposoby służenia Panu Jezusowi,
- wnioskuje, że dobrymi uczynkami możemy służyć Panu Jezusowi – Królowi.

Postawy

- wyraża chęć służenia Panu Jezusowi poprzez dobre uczynki i modlitwę.

Metody i formy

Pokaz, ekspozycja, rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, modlitwa spontaniczna, śpiew z gestami, techniki multimedialne, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, korona, ilustracja przedstawiająca Chrystusa Króla, małe serca z kartonu, nagranie z pieśnią.

MODLITWA

„Ojcze nasz”.

WPROWADZENIE

Pokaz korony.

- Z czym kojarzy się korona?
- Kto nosi koronę?

W wielu bajkach występuje postać króla. Król to ktoś taki, kto rządzi, ma sługi, którzy wypełniają jego rozkazy. Byli królowie dobrzy, którzy rządzili jak najlepiej i byli sprawiedliwi, ale byli także źli królowie, którzy źle rządzili. Niektórzy królowie żyli bardzo długo, a niektórzy krótko. Jest jednak na świecie taki król, który żyje wiecznie i jest najlepszym ze wszystkich królów.

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej Chrystusa Króla.

- Co Pan Jezus ma na głowie?
- Jak jest ubrany?
- Co trzyma w ręce?

Pan Jezus nigdy nie nosił złotej korony, ani nie trzymał berła w ręce. Artyści malarze namalowali obraz Pana Jezusa Króla, bo jest On prawdziwym Królem wszystkich ludzi. Nie musi nosić złotej korony ani trzymać berła. Wiemy, że jest Królem.

ROZWINIĘCIE

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Odpowiedział Jezus: «Królestwo moje nie jest z tego świata». (...) «Tak, jestem Królem (...)»” (J 18,36-37a).

Analiza tekstu biblijnego.

- Co Pan Jezus powiedział o sobie?
- Jakie jest królestwo Pana Jezusa?
- Jakim królem jest Pan Jezus?

Pan Jezus powiedział, że jest Królem oraz że Jego królestwo jest inne niż te królestwa, które są na ziemi. Jest Królem wszystkich królów. Jego królestwo nie jest widzialne na ziemi, lecz jest wiecznym królestwem w niebie. Pan Jezus to Król sprawiedliwy, rządzi całym światem i kocha wszystkich ludzi.

ZAKOŃCZENIE

Pan Jezus jest naszym Królem, a my chcemy Mu służyć.

– Co możemy zrobić dla Pana Jezusa – naszego Króla?

Powinniśmy wykonywać tylko dobre czyny. Pan Jezus cieszy się, gdy widzi dzieci, które modlą się, są grzeczne, pomagają innym i słuchają swoich rodziców i opiekunów.

Rozdajemy uczniom małe serca wycięte z kartonu, które umieszczają wokół ilustracji przedstawiającej Chrystusa Króla.

Modlitwa spontaniczna.

Panie Jezu, jesteś naszym Królem, troszczysz się o nas. Cieszymy się bardzo, że jesteś z nami.

*Nauka piosenki z gestami: „Jesteś Królem”.
(odtworzenie nagrania z pieśnią)*

Jesteś Królem,
jesteś Królem,
Królem jest Bóg. /x2

Podnieśmy wszyscy nasze serca,
podnieśmy wszyscy nasze dłonie,
stawajmy przed obliczem Pana,
wielbiąc Go. /x2

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Podziękujmy Panu Jezusowi za to, że jest naszym Królem.

Śpiew: „Jesteś Królem”.

II. PAN JEZUS RODZI SIĘ W BETLEJEM

20. W ADWENCIE CZEKAMY NA PANA JEZUSA

Cele ogólne

Ukazanie znaczenia miłości w przygotowaniu do świętowania narodzin Pana Jezusa.

Wychowanie do dobrego przeżycia Adwentu.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że Adwent to czas oczekiwania na Pana Jezusa,
- podaje, że przygotowanie do świętowania Bożego Narodzenia jest wyrazem miłości ludzi do Zbawiciela,
- wymienia symbole Adwentu.

Umiejętności

- wyjaśnia znaczenie symboli adwentowych (B.1.3; B.1.4),
- wyjaśnia, dlaczego przyjaciele Pana Jezusa planują przygotowanie do świąt Bożego Narodzenia (F.1.1; E.1.1),
- wskazuje potrzebę życia w zgodzie i przyjaźni z bliźnimi,
- planuje dobrze przeżyć czas Adwentu.

Postawy

- wyraża miłość Panu Jezusowi przez przygotowanie do świętowania Jego urodzin (A.1.b).

Metody i formy

Pokaz, techniki multimedialne, analiza tekstu biblijnego, memoryzacja, rozmowa kierowana, opowiadanie, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblia Tysiąclecia*, stuła lub ornat, prezentacja multimedialna, roratka, fioletowy ornat, lampion adwentowy, tekst opowiadania.

MODLITWA

„Ojcze nasz”.

WPROWADZENIE

Pokaz i omówienie ornatu (lub stuły) koloru fioletowego lub slajdu.

Wkrótce w kościele nastąpią zmiany. Kolor szat kapłana z zielonego zmieni się na fioletowy. Na ołtarzu nie będzie kwiatów. Ludzie będą śpiewać pieśni wyrażające tęsknotę. Pojawi się jeszcze jedna świeca i wieniec z czterema świecami. Dzisiaj dowiemy się, dlaczego w kościele będzie tyle zmian i co one oznaczają.

ROZWINIĘCIE

Był taki czas, kiedy Pana Jezusa nie było wśród ludzi. Przez wiele lat ludzie czekali na Niego. Nie wiedzieli, kiedy to się stanie. Bardzo tęsknili i przygotowywali się na przyjście Pana Jezusa, Jego narodzenie. Modlili się i prosili:

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Przyjdź, Panie Jezu” (Ap 22,20).

Analiza tekstu biblijnego.

– O co ludzie prosili?

Memoryzacja tekstu biblijnego – Ap 22,20.

Te wszystkie zmiany w kościele, jak: kolor szat kapłana, pieśni, brak kwiatów na ołtarzu, dodatkowa świeca i wieniec, wskazują, że zaczyna się nowy okres w roku – Adwent.

Słowo: „**adwent**” oznacza, że ktoś ma do nas przyjść, że na kogoś czekamy. Cała Rodzina Boża, czyli Kościół, oczekuje na Pana Jezusa.

W Adwencie wspominamy tęsknotę ludzi. Najpiękniej na Pana Jezusa czekała Maryja – Matka Boża. Na pamiątkę Jej oczekiwania każdego dnia w Adwencie, oprócz niedzieli, jest sprawowana Msza Święta, która nazywa się Roraty. Przy ołtarzu pali się ozdobna świeca – roratka.

Pokaz roratki lub slajdu.

Roratka przypomina Maryję, która z czystym sercem czekała na Pana Jezusa.

Pokaz fioletowego ornatu lub slajdu.

Fioletowy kolor szat kapłana przypomina, że trzeba się poprawić na spotkanie z Panem Jezusem.

Pokaz wieńca adwentowego lub slajdu.

W kościele oprócz roratki jest też wieniec adwentowy, a w nim cztery świece, które oznaczają cztery niedziele.

Pokaz lampionu lub slajdu.

Na roraty ludzie przychodzą do kościoła z lampionami. Lampion daje nam światło i oznacza Pana Jezusa, który jest naszym światłem w drodze do nieba.

ZAKOŃCZENIE

Opowiadanie.

Małgosia wróciła z przedszkola w dobrym humorze.

– Coś ty dzisiaj taka radosna? – zapytał Janek.

– Cieszę się, bo mnie i Anię pochwaliła nasza pani, i to przy wszystkich dzieciach.

– A za co was pochwaliła?

– Robert był smutny, a my zaprosiliśmy go do wspólnej zabawy. Wiesz, że Robert to chłopiec nieśmiały i w przedszkolu jest

od niedawna. Dzisiaj stał pod ścianą i był bardzo smutny. Patrzył, jak inne dzieci bawią się. Wtedy postanowiłyśmy zaprosić go do wspólnej zabawy. Bardzo się ucieszył. Razem budowaliśmy zamek z klocków. No i potem pani pochwaliła nas, że zatroszczyłyśmy się o kolegę, a i dzieci zachwyciły się naszym zamkiem.

– No to masz już pierwszy dobry uczynek – oświadczył brat Małgosi. – Ja też muszę się postarać, bo przecież pamiętasz, mówiłem ci o tym, że niedługo jest Boże Narodzenie, a najlepiej możemy się do niego przygotować poprzez czynienie dobra.

– Tak pamiętam – odpowiedziała Małgosia. Muszę pomyśleć, jakim jeszcze dobrym uczynkiem mogłabym przygotować moje serce na te ważne narodziny.

(materiał Redakcji)

Analiza opowiadania.

- Dlaczego Małgosia była radosna po powrocie z przedszkola?
- Za co pani pochwaliła dziewczynki?
- Jak Janek nazwał czyn Małgosi i Ani?
- Do czego przygotowywały się dzieci poprzez dobre uczynki?
- Co należy zrobić, aby dobrze przeżyć Adwent?

W Adwencie, kiedy czekamy na Pana Jezusa i przygotowujemy się do świąt Bożego Narodzenia, powinniśmy pamiętać o częstej modlitwie do Boga, w której będziemy prosić o pomoc w przezwyciężaniu zła, przez to pokażemy, że bardzo Go kochamy.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

„Przyjdź, Panie Jezu”.

21. MARYJA WZOREM OCZEKIWANIA

Cele ogólne

Ukazanie wydarzeń biblijnych związanych z narodzeniem Pana Jezusa jako wyrazu miłości.

Zachęcenie do naśladowania Maryi posłusznej Panu Bogu.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, kim jest Maryja,
- podaje, gdzie żyła Maryja.

Umiejętności

- wyjaśnia, dlaczego Maryja zgodziła się zostać Matką Zbawiciela (A.1.3),
- wybiera sposoby naśladowania Maryi,
- stwierdza, że Maryja jest dla nas wzorem oczekiwania na Pana Jezusa.

Postawy

- wyraża pragnienie dobrego postępowania na wzór Maryi (B.1.b).

Metody i formy

Rozmowa kierowana, opowiadanie, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, techniki plastyczne, techniki multimedialne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, ilustracja przedstawiająca Zwiastowanie, animacja: *Zwiastowanie Maryi*, nagranie z piosenką.

MODLITWA

„Zdrowaś Maryjo”.

WPROWADZENIE

- Jak nazywa się czas, w którym czekamy na Pana Jezusa?
- Kto najbardziej oczekiwał na narodzenie Pana Jezusa?

– Jak nazywa się świeca adwentowa zapalona w kościele podczas Mszy Świętych roratnich?

Adwent to czas oczekiwania na Pana Jezusa. Najbardziej na Jego przyjście czekała Maryja.

ROZWINIĘCIE

Opowiadanie.

Dawno, dawno temu, w małym miasteczku Nazaret żyła Maryja. Zawsze znalazła czas, aby pomóc innym. Szczególnie jednak bardzo lubiła modlić się. Ona nigdy nie powiedziała Bogu: „nie”, lecz zawsze czyniła to, co się Jemu podoba. Dlatego właśnie Ją Bóg wybrał na mamę Pana Jezusa.

Do Maryi Pan Bóg wysłał swojego posłańca – Anioła. „Bądź pozdrowiona pełna łaski. Pan Bóg jest z Tobą” – powiedział Anioł i skłonił się nisko, aż do samej ziemi – „Bóg wybrał Cię, Maryjo, abyś urodziła Jego Syna – Jezusa”.

Maryja zawstydziła się, że tak Ją Anioł wychwala. Była bardzo skromna. Anioł czekał z niepokojem na odpowiedź Maryi. Był posłańcem Pana Boga, wykonywał Jego wolę i czekał na Jej zgodę.

Maryja nie potrafiła odmówić niczego Bogu. „Czy jestem godna?” – pomyślała. Zasmuciła się, ale tylko na chwilę. Potem skłoniła skromnie głowę przed Aniołem i powiedziała: „Tak, zgadzam się. Zgadzam się zostać Matką Jego Syna. Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według twego słowa”. I odszedł Anioł. Maryja modliła się w skupieniu. Uwielbiała Boga, który tak wielkie rzeczy uczynił dla Niej.

(materiał Redakcji)

– Gdzie mieszkała Maryja?

Odczytanie tekstów Pisma Świętego.

„Anioł wszedł do Niej i rzekł: «Bądź pozdrowiona pełna łaski, Pan z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami»” (Łk 1,28).

„Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus” (Łk 1,31).

Maryja odpowiedziała:

„«Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według twego słowa!» Wtedy odszedł od Niej anioł” (Łk 1,38).

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej Zwiastowanie.

Odtworzenie animacji Zwiastowanie Maryi – „Zwiastowanie Maryi – jak Bóg wprowadził Słowo w czyn”.

(<https://youtu.be/sAptbnFfGh0>)

Analiza tekstów biblijnych.

- Kto przyszedł do Maryi?
- Co powiedział Anioł Maryi?
- Co Maryja odpowiedziała Aniołowi?

Każdy z nas powinien odpowiadać na prośby Pana Boga tak chętnie, jak uczyniła to Maryja, służyć Mu całym sercem.

ZAKOŃCZENIE

- Kiedy naśladujemy Maryję posłuszną Bogu?

W Adwencie czekamy na Święta Bożego Narodzenia. Tak jak Maryja, chcemy mieć serce czyste i posłuszne Bogu.

Nauka piosenki: „Amen, jak Maryja”.

(odtworzenie nagrania z piosenką)

Kiedy ci smutno i nic nie wychodzi, mów:

«Amen», jak Maryja,

«Amen», jak Maryja,

«Amen», widocznie Bóg tak chce.

Tak, jak Maryja wypełniaj wolę Boga
i zanieś tam swój uśmiech,
gdzie często płyną łzy.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

„Aniele Boży, Strózu mój” lub śpiew: „Amen, jak Maryja”.

22. WIECZERZA WIGILIJNA

Cele ogólne

Ukazanie znaczenia miłości w świętowaniu Bożego Narodzenia.
Kształtowanie postawy radosnego przeżywania wieczerzy wigilijnej.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że Wigilia to dzień przed Bożym Narodzeniem,
- podaje, że narodzenie Pana Jezusa w Betlejem jest znakiem miłości Boga do ludzi,
- określa, że świętowanie Bożego Narodzenia podczas Mszy Świętej jest wyrazem miłości do Zbawiciela.

Umiejętności

- opowiada o zwyczajach związanych z Wigilią,
- planuje własne zaangażowanie w przygotowania do świętowania narodzin Pana Jezusa (B.1.1; B.1.3),
- wyjaśnia, dlaczego przyjaciele Pana Jezusa planują przygotowanie do świąt Bożego Narodzenia (F.1.1; E.1.1),
- formułuje życzenia podczas dzielenia się opłatkiem.

Postawy

- wyraża radość z narodzin Pana Jezusa (A.5.a; B.1.a).

Metody i formy

Recytacja, analiza wiersza, rozmowa kierowana, uroczyste odczytanie tekstu Pisma Świętego, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, techniki multimedialne, śpiew, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, tekst wiersza: Z. Kunstman, *Małej Dziecinie*, ilustracje przedstawiające narodzenie Pana Jezusa i wieczerzę wigilijną, świeca, opłatek, nagrania z kolędami, obrus, żłóbek, sianko, świąteczny stroik.

MODLITWA

„Ojcze nasz”.

WPROWADZENIE

Recytacja i analiza wiersza.

Zapachniała choinka,
na niej błyszczą gwiazdeczki,
leży biały opłatek,
jak Pan Jezus w żłóbeczku.

Wieczór cichy, grudniowy –
wszystkie dzieci się cieszą,
gdy się Chrystus narodzi,
do kościoła pospieszą.

A w kościele stajenka,
pastuszkowie i granie,
aby było przyjemnie
spać Dzieciątku na sianie.

Nasz maleńki Pan Jezus,
gdy się ze snu obudzi,
uśmiechnie się serdecznie
do wszystkich na świecie ludzi. (...)
(Z. Kunstman, *Małej Dziecinie*)

- O jakim dniu mówi autor wiersza?
- Co leży na stole wigilijnym?
- Z czego cieszą się dzieci w Wigilię?
- Co można zobaczyć w kościele w Wigilię Bożego Narodzenia?

Wigilia to dzień przed świętami Bożego Narodzenia. Tego dnia, wieczorem, gdy ukaże się na niebie pierwsza gwiazda, cała rodzina zasiada do stołu, aby razem zjeść kolację.

Niektórzy mówią, że to jest najpiękniejszy wieczór w roku. Jest bardzo uroczyście. Stoi pięknie przystrojona choinka, która lśni

blaskiem kolorowych świateł. W Wigilię Bożego Narodzenia powinniśmy cieszyć się z tego, że Pan Jezus narodził się i jest z nami.

Dzisiaj przeżyjemy taką „wieczerzę – kolację wigilijną”.

Wspólne przygotowanie wigilijnego stołu. Na stole przykrytym białym obrusem, powinny znaleźć się Pismo Święte, świeca, żłóbek i opłatek.

(wyjaśnienie symboliki poszczególnych przedmiotów)

ROZWINIĘCIE

Uroczyste odczytanie tekstu Pisma Świętego.

Światło tej świecy to znak, że Jezus jest wśród nas. W ciszy i skupieniu wszyscy wysłuchajmy słów Pisma Świętego:

Podczas Wigilii, na początku, zaraz po modlitwie, odczytujemy tekst z Pisma Świętego o narodzeniu Pana Jezusa.

„Udał się (...) Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem (...), żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie” (Łk 2,4-7).

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej narodzenie Pana Jezusa.

Analiza tekstu biblijnego.

- Dokąd wyruszyli Józef i Maryja?
- W jakim celu udali się do Betlejem?
- Co wydarzyło się w Betlejem?

Wśród nas na ziemi narodził się Pan Jezus i jest zawsze z nami. Cieszymy się z Jego narodzenia.

ZAKOŃCZENIE

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej wieczerzę wigilijną.

W wieczór wigilijny dzielimy się opłatkiem i składamy sobie życzenia.

- Jaka atmosfera powinna towarzyszyć podczas łamania się opłatkiem?
- Co można życzyć innym osobom?

Tak, jak w Wigilię podzielimy się teraz opłatkiem i złożymy życzenia.

(podczas składania życzeń mogą być odtwarzane kolędy)

Podczas Wigilii śpiewamy kolędy. Wspominamy narodzenie Pana Jezusa.

Ważnym przeżyciem dla rodziny jest również wspólny udział we Mszy Świętej, która odprawiana jest o północy i nazywa się Pasterka.

*Nauka kolędy: „Wśród nocnej ciszy”.
(odtworzenie nagrania z kolędą)*

Wśród nocnej ciszy głos się rozchodzi:
Wstańcie, pasterze, Bóg się wam rodzi.

Ref. Czem prędzej się wybierajcie,
do Betlejem pośpieszajcie,
przywitać Pana.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Śpiew kolędy: „Wśród nocnej ciszy”.

23. PRZEŻYWAMY ŚWIĘTA BOŻEGO NARODZENIA W RODZINIE

Cele ogólne

Ukazanie świętowania narodzenia Pana Jezusa jako wyrazu miłości.
Wychowanie do radosnego przeżywania świąt Bożego Narodzenia.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że narodzenie Pana Jezusa w Betlejem jest znakiem miłości Boga do ludzi,
- podaje, że święta Bożego Narodzenia przeżywamy w rodzinie.

Umiejętności

- wyjaśnia, dlaczego święta Bożego Narodzenia są radosne,
- wskazuje, co w domu będzie przypominać o narodzinach Pana Jezusa,
- planuje własne zaangażowanie w przygotowania do świętowania narodzin Pana Jezusa (B.1.1; B.1.3),
- wyjaśnia, dlaczego przyjaciele Pana Jezusa świętują Boże Narodzenie (B.1.1).

Postawy

- wyraża miłość Panu Jezusowi, który narodził się w Betlejem (A.1.b; B.1.a; B.1.b; F.1.a).

Metody i formy

Śpiew, techniki multimedialne, rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, nagranie z kolędą, ilustracja przedstawiająca rodzinę przy świątecznym stole, żłóbek, choinka.

MODLITWA

Śpiew kolędy.

(można odtworzyć nagranie z kolędą)

WPROWADZENIE

- W jaki sposób ludzie przygotowują się na święta Bożego Narodzenia?

Już za kilka dni będą urodziny Pana Jezusa. Święta Bożego Narodzenia będziemy obchodzić bardzo uroczyście w naszych rodzinach.

W naszych domach będzie bardzo świątecznie. Na urodziny Pana Jezusa przygotowujemy się starannie.

Choinka w domu, lampki i światełka oraz wszystkie prezenty będą nam przypominały, że Pan Bóg daje nam najwspanialszy prezent – Pana Jezusa.

ROZWINIĘCIE

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Anioł rzekł do nich: «Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: dziś narodził się wam Zbawiciel»” (Łk 2,10-11).

Analiza tekstu biblijnego.

- Jaką wiadomość przekazał anioł?
- Kim jest Zbawiciel?

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej rodzinę przy świątecznym stole.

Pan Jezus ofiarowuje naszym rodzinom największy dar, jakim jest Jego miłość i radość. To z Nim będziemy przeżywać święta Bożego

Narodzenia. Żłóbek, choinka, opłatek – to wszystko jest po to, abyśmy bardziej cieszyli się z Jego narodzin w swoich rodzinach.

ZAKOŃCZENIE

- Co można zrobić, aby z radością przeżywać święta w naszych rodzinach?

Nasze serca powinny być czyste, pełne radości. Jeżeli będziemy dobrze postępować i modlić się, pomagać rodzicom i innym ludziom, dobrze zachowywać się w szkole, to z radością przywitamy Pana Jezusa, który chce przyjść i zamieszkać w naszym czystym sercu.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Poprośmy Pana Boga, abyśmy radośnie przeżyli Święta Bożego Narodzenia w naszych rodzinach.

„Ojcze nasz”.

24. KOŁĘDY

WYRAZEM MIŁOŚCI DO PANA JEZUSA

Cele ogólne

Ukazanie świętowania narodzenia Pana Jezusa jako wyrazu miłości.
Zachęcenie do wspólnego śpiewania kolęd z miłości do Pana Jezusa.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- określa, czym są kolędy,
- podaje, kiedy śpiewamy kolędy,
- rozróżnia kolędy spośród innych pieśni i piosenek religijnych.

Umiejętności

- opowiada, o czym mówią kolędy,
- wskazuje na śpiew jako formę modlitwy,
- stwierdza, że kolędy są wyrazem miłości do Pana Jezusa.

Postawy

- wyraża radość z narodzin Pana Jezusa (A.5.a; B.1.a).

Metody i formy

Rozmowa kierowana, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, śpiew, techniki multimedialne, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, ilustracja przedstawiająca dzieci śpiewające przy żłóbku, nagranie z kolędami.

MODLITWA

Śpiew: „Amen, jak Maryja”.

WPROWADZENIE

- Jakie święta się zbliżają?

– Dlaczego w święta Bożego Narodzenia wszyscy się cieszymy?

Bóg z miłości do nas dał nam największy dar – swojego Syna Jezusa Chrystusa. Radość za taki wielki dar wyrażamy Panu Bogu, śpiewając kolędy.

ROZWINIĘCIE

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Śpiewajcie «naszemu» Bogu, śpiewajcie, śpiewajcie Królowi naszemu, śpiewajcie” (Ps 47,7).

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej dzieci śpiewające przy żłóbku.

Analiza tekstu biblijnego.

- Komu powinniśmy śpiewać?
- Jak nazywają się pieśni, które śpiewamy w czasie Bożego Narodzenia?

Kolędy to radosne pieśni, które mówią o narodzeniu Pana Jezusa. Śpiewamy je z miłości do Niego. Kolędy śpiewamy w okresie Bożego Narodzenia.

Odtworzenie nagrania dowolnej kolędy.

- O czym mówi ta kolęda?

Pan Bóg podarował nam swojego Syna, bo nas bardzo kocha. Przyjście Jezusa ucieszyło cały świat, wszystkich ludzi, dlatego z radością o tym wydarzeniu wspólnie śpiewamy.

ZAKOŃCZENIE

- W jaki sposób możemy okazać Panu Bogu radość z narodzin Jego Syna?
- Kiedy śpiewamy kolędy?

Kolędy to jedne z najstarszych pieśni religijnych. Śpiewano je w domach, w jasełkach, w szopkach, by wyrazić radość, że Pan Jezus się narodził. Kolędy są wyrazem miłości do Pana Jezusa.

Nauka dowolnej kolędy.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Śpiew kolędy.

25. RAZEM Z PASTERZAMI WITAMY DZIECIĘ JEZUS

Cele ogólne

Ukazanie wydarzeń biblijnych związanych z narodzeniem Pana Jezusa jako wyrazu miłości.

Zachęcenie do okazywania miłości Panu Jezusowi.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że Pan Jezus narodził w Betlejem,
- podaje, że narodzenie Pana Jezusa w Betlejem jest znakiem miłości Boga do ludzi.

Umiejętności

- wybiera sposoby okazania miłości Panu Jezusowi,
- opowiada biblijne wydarzenia związane z narodzeniem Zbawiciela (A.1.1),
- wyjaśnia, dlaczego pasterze spotykają się z Panem Jezusem (A.1.3),
- wnioskuje, że dobrym postępowaniem okazuje miłość Panu Jezusowi.

Postawy

- wyraża miłość Panu Jezusowi swoim dobrym postępowaniem (B.1.a).

Metody i formy

Opowiadanie, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, scenka biblijna, modlitwa spontaniczna, techniki multimedialne, śpiew, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, ilustracja przedstawiająca pokłon pasterzy, żłóbek, rekwizyty do scenki biblijnej, nagranie z kolędą.

MODLITWA

„Zdrowaś Maryjo”.

WPROWADZENIE

Opowiadanie.

Ala jest jedynaczką, ale wie, że niedługo urodzi się jej siostrzyczka lub braciszek. Już tak bardzo chciałaby, żeby dziecko się urodziło. Cierpliwie czeka, modli się za nie, ale też stara się być grzeczną dziewczynką. Dużo pomaga mamie, sprząta swoje zabawki, zostawia po sobie porządek, nie grymasi przy obiedzie, a wszystko robi po to, aby mama była radosna i uśmiechnięta.

(materiał Redakcji)

- Na kogo czeka Ala?
- Jak Ala przygotowuje się na narodziny rodzeństwa?

ROZWINIĘCIE

Maryja i Józef czekali na narodzenie Pana Jezusa. Przebywając w Betlejem znaleźli schronienie w stajence. Tam narodził się Syn Boży.

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„W tej samej okolicy przebywali w polu pasterze i trzymali straż nocną nad swoją trzodą. Naraz stanął przy nich anioł Pański i chwiała Pańska zewsząd ich oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli. Lecz anioł rzekł do nich: «Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan. A to będzie znakiem dla was: Znajdziecie Niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie». I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami:

«Chwała Bogu na wysokościach,
a na ziemi pokój
ludziom Jego upodobania»

Gdy aniołowie odeszli od nich do nieba, pasterze mówili nawzajem do siebie: «Pójdźmy do Betlejem i zobaczmy, co się tam zdarzyło i o czym nam Pan oznajmił». Udali się też z pośpiechem i znaleźli Maryję, Józefa i Niemowlę, leżące w żłobie. Gdy Je ujrżeli, opowiedzieli o tym, co im zostało objawione o tym Dziecięciu” (Łk 2,8-17).

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej pokłon pasterzy.

Analiza tekstu biblijnego.

- Gdzie urodził się Pan Jezus?
- Dlaczego Pan Jezus urodził się w stajence?
- Kto przebywał w tej samej okolicy?
- Kto ukazał się pasterzom?
- Co powiedział anioł pasterzom?
- Co uczynili pasterze?

Pan Jezus urodził się w mieście Betlejem, w ubogiej stajence. Jego pierwszymi gośćmi byli pasterze, którym radosną wiadomość o narodzeniu Pana Jezusa przekazał anioł. Pasterze, witając Dzieciątka Jezus, wyrazili swoją miłość i ogromną radość.

Scenka biblijna.

Uczniowie odgrywają scenę pokłonu pasterzy.

ZAKOŃCZENIE

Pan Jezus przyszedł na ziemię dla nas. On nas kocha i przynosi nam radość, pokój i szczęście.

- W jaki sposób możemy okazać miłość Panu Jezusowi?

Każdy nasz dobry uczynek, właściwe postępowanie i modlitwa są wyrazem miłości do Pana Jezusa.

Modlitwa spontaniczna, np.:

- *Katecheta:* Panie Jezu, Ty przychodzisz do naszych serc, by je obdarzyć pokojem i radością. Dziękujemy Ci za to, że narodziłeś się w ubogiej stajence i nieustannie rodzisz się w naszych sercach i obdarzasz je radością.
- *Uczniowie:* Dziękujemy Ci, Panie Jezu.

*Nauka kolędy: „Przybieżeli do Betlejem pasterze”.
(odtworzenie nagrania z kolędą)*

1. Przybieżeli do Betlejem pasterze,
grając skocznie Dzieciąteczku na lirze.

Ref. Chwała na wysokościach,
chwała na wysokościach,
a pokój na ziemi.

2. Oddawali swe ukłony w pokorze
Tobie z serca ochotnego, o Boże!

Ref. Chwała na wysokościach...

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Śpiew: „Przybieżeli do Betlejem pasterze”.

26. MĘDRCY SPOTYKAJĄ SIĘ Z PANEM JEZUSEM

Cele ogólne

Ukazanie wydarzeń biblijnych związanych z narodzeniem Pana Jezusa jako wyrazu miłości.

Wychowanie do składania darów i oddawania czci Panu Jezusowi.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że narodzenie Pana Jezusa w Betlejem jest znakiem miłości Boga do ludzi,
- wymienia imiona Trzech Mędrców,
- podaje, jakie dary złożyli Mędrcy Jezusowi.

Umiejętności

- wyjaśnia, czym są: złoto, mirra, kadzidło,
- wyjaśnia, dlaczego Mędrcy spotykają się z Panem Jezusem (A.1.3),
- objaśnia, co to znaczy złożyć hołd Panu Jezusowi,
- wskazuje uczynki, które mogą być „darem dla Pana Jezusa”.

Postawy

- dobrymi czynami okazuje miłość i cześć Panu Jezusowi.

Metody i formy

Opowiadanie, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, scenka biblijna, śpiew, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, ilustracja przedstawiająca pokłon Trzech Mędrców, żłóbek z Dzieciątkiem, trzy korony papierowe, dary (pudełka oklejone, szkatułka itp.).

MODLITWA

„Ojcze nasz”.

WPROWADZENIE

Opowiadanie.

Było to 6 stycznia. Rodzice Adama poszli do kościoła. Wzięli ze sobą białą kredę, by ksiądz ją poświęcił. Adaś nie mógł iść, był wtedy chory. Po powrocie z kościoła jego tata napisał na drzwiach domu jakieś trzy litery. Adaś jeszcze nie znał liter. Miał dopiero pięć lat. Zaintrygowany zapytał tatę, jakie to litery i właściwie po co pisze je na drzwiach. Tata odpowiedział, że to są trzy litery, które oznaczają imiona Mędrców, którzy przyszli do małego Pana Jezusa. Złożyli Mu dary i pokłonili się. Ludzie wierzący wypisują na drzwiach swoich domów trzy litery: K + M + B ... dopisują także rok, który właśnie jest teraz.

*Katecheta rysuje na tablicy duże drzwi i wypisuje na nich litery:
K + M + B ...*

Adaś zapytał swojego tatę: Skąd Mędrcy wiedzieli, że się narodził Pan Jezus? Na to tata odpowiedział: Patrzyli w niebo i zobaczyli nową gwiazdę. Ona ich zaprowadziła do Pana Jezusa. Zdziwił się Adam i prosił tatę, żeby mu opowiedział, jak to było.

(materiał Redakcji)

Wyjaśnienie znaczenia słów: „złoto”, „kadzidło”, „mirra”.

ROZWINIĘCIE

Daleko od Betlejem, gdzie narodził się Pan Jezus, żyli Trzej Mędrcy: Kacper, Melchior i Baltazar. Często patrzyli na niebo, znali się dobrze na gwiazdach. Wiedzieli, że nowa gwiazda zabłyśnie na niebie, gdy urodzi się Pan Jezus. Czekali na Jego przyjście, bo pragnęli, by pouczył ludzi o Bogu, który ich kocha i chce, aby wszyscy dostali się do nieba. Nocami patrzyli na niebo, żeby zobaczyć nową gwiazdę, ale na próżno. Aż jednej nocy ujrzeli upragnioną gwiazdę. Bardzo się ucieszyli, bo poznali, że Pan Jezus się narodził. Postanowili Go szukać. Przygotowali się do dalekiej podróży, wzięli ze sobą dary i pojechali. Jechali za gwiazdą, która doprowadziła ich na miejsce, gdzie było Dziecię. Weszli do domu i pokłonili się Panu Jezusowi. Choć widzieli tylko małe Dziecię, to jednak wierzyli, że jest Bogiem i Królem nieba i ziemi. Złożyli Mu w darze złoto, kadzidło i mirrę.

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Upadli na twarz i oddali Mu pokłon (...) ofiarowali Mu dary: złoto, kadzidło i mirrę” (Mt 2,11).

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej pokłon Trzech Mędrców.

Analiza tekstu biblijnego.

- Jak nazywali się Trzej Mędrcy?
- Do kogo jechali Mędrcy?
- Co prowadziło Mędrców do Pana Jezusa?
- Jakie dary Mędrcy złożyli Panu Jezusowi?
- Kogo Mędrcy widzieli w Dzieciątku Jezus?

Ustawiamy żłóbek, a w nim figurkę Pana Jezusa.

Scenka biblijna.

Uczniowie odgrywają scenę pokłonu Mędrców.

ZAKOŃCZENIE

Mędrcy przybyli z daleka do Pana Jezusa. Oddali Mu pokłon, czyli hołd. Uznali w Nim prawdziwego Boga. Złożyli Mu drogie dary. My też możemy składać Panu Jezusowi dary i oddawać Mu hołd.

- Jakie dary możemy ofiarować Panu Jezusowi?

Dobre uczynki są darem dla Pana Jezusa. Wszystkie te dary, choć nic nie kosztują są bardzo cenne. Pan Jezus przyjmuje je i cieszy się nimi. Mędrcy, którzy przyszli do Jezusa nazywani są też Królami. W święto Trzech Króli przychodzimy do kościoła i przynosimy krede. Ksiądz ją poświęca, a ludzie na drzwiach wejściowych do domu piszą pierwsze litery imion Trzech Króli: K + M + B ...

- Jakie litery pisze się na drzwiach w święto Trzech Króli?

Nauka czwartej zwrotki kolędy: „Dzisiaj w Betlejem”.

I Trzej Królowie, i Trzej Królowie
od wschodu przybyli.
I dary Panu, i dary Panu
kosztowne złożyli.

Ref. Chrystus się rodzi,
nas oswobodzi.
Anieli grają,
króle witają,
pasterze śpiewają,
bydlęta klękają,
cuda, cuda ogłaszają. /x2

ZADANIE

1. Wspólnie z rodzicami na drzwiach swojego domu, poświęconą kredą napisz: K+M+B i aktualny rok.
2. Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Śpiew kolędy: „Dzisiaj w Betlejem” (czwarta zwrotka).

27. CHCĘ, BY WSZYSCY POZNALI PANA JEZUSA

Cele ogólne

Zapoznanie z działalnością misyjną Kościoła.
Wychowanie do modlitwy za misjonarzy.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że misjonarz wypełnia polecenia Pana Jezusa,
- wymienia zadania, jakie ma do wykonania misjonarz.

Umiejętności

- opowiada, jak możemy pomóc misjonarzom,
- planuje modlić się za misjonarzy.

Postawy

- modli się za misjonarzy.

Metody i formy

Śpiew, techniki multimedialne, opowiadanie, rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, modlitwa spontaniczna, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, nagranie z kolędą, tekst opowiadania, slajdy z misji.

MODLITWA

Śpiew: „Dzisiaj w Betlejem”.
(odtworzenie nagrania z kolędą)

WPROWADZENIE

Opowiadanie.

Kiedyś ksiądz w kościele zapytał dzieci:

– Kto to jest misjonarz?

– To taki zakonnik, który ma brodę i jedzie do Afryki, by nauczać o Jezusie. Musi koniecznie znać ich dziwny język, żeby zrozumieli wszystko o Panu Jezusie – powiedział Artur z klasy trzeciej.

– Albo taki ksiądz, który pływa po ogromnie niebezpiecznej rzece w Brazylii i dociera do zakątków, gdzie nigdy w życiu nie było żadnego kapłana – powiedział jakiś chłopiec.

– Albo siostra zakonna, która pielęgnuje chorych – dodała dziewczynka...

Kto jeszcze jest misjonarzem? – pytał dalej ksiądz. Przez chwilę w kościele panowała cisza, bo wydawało się, że dzieci wymieniły już wszystkich misjonarzy. Potem Maciek powiedział, że największym misjonarzem jest papież, bo podróżuje do wielu krajów, aby opowiadać ludziom o Panu Jezusie. Niektórzy zdziwili się bardzo, ale ksiądz ucieszył się z tej odpowiedzi i potwierdził to, co powiedział Maciek.

(oprac. na podst.: Z. Jasnota, *Marysia z II klasy*, Olsztyn 1992, s. 44-45)

– Kto to jest misjonarz?

– Czym zajmują misjonarze?

ROZWINIĘCIE

Każdy może być misjonarzem, a więc księża, siostry zakonne i świeccy ludzie. Misjonarz wypełnia polecenie Pana Jezusa.

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu!”
(Mk 16,15).

Analiza tekstu biblijnego.

– Dokąd Jezus posyła swoich uczniów?

– Co mają głosić uczniowie Pana Jezusa?

– Kogo mają nauczać uczniowie Jezusa?

Pokaz i omówienie slajdów z pracą misjonarzy.

Misjonarze pokonują wiele trudności, wędrują nieraz bardzo daleko i długo, ale wiedzą, że posyła ich sam Pan Jezus.

ZAKOŃCZENIE

– Jak możemy pomóc misjonarzom w ich pracy?

Możemy wspierać działalność misyjną ofiarami pieniężnymi, a przede wszystkim modlitwą.

Każdy może być misjonarzem w swojej klasie, na podwórku, na ulicy, w domu. Pan Jezus czeka, abyśmy przekazywali Jego naukę we wszystkie zakątki ziemi. Misje są nie tylko w dalekich krajach, ale także tuż obok.

Każdy z nas ma misję do spełnienia, by swoim życiem pokazać, jak bardzo kochamy Pana Jezusa.

Modlitwa spontaniczna.

Panie Jezu, pomóż nam być Twoimi misjonarzami w naszym życiu.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

W intencji misjonarzy.

„Ojcze nasz”.

28. ŻYJĘ Z INNYMI W ZGODZIE I MIŁOŚCI – PRZYKAZANIE MIŁOŚCI

Cele ogólne

Uwrażliwienie na potrzeby innych i konieczność zgody ze wszystkimi.
Budzenie miłości do Pana Jezusa Zbawiciela.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje przykazanie miłości Boga i bliźniego,
- określa, do czego Pan Jezus wzywa każdego w przykazaniu miłości.

Umiejętności

- objaśnia, że zgoda i miłość budują pozytywne relacje z innymi,
- sugeruje potrzebę realizowania Bożego przykazania w swoim życiu,
- opowiada o znaczeniu: pomocy innym, zgody, przebaczenia, przeproszenia, szacunku.

Postawy

- kieruje się przykazaniem miłości w codziennym życiu (A.5.b).

Metody i formy

Praca w grupach, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, recytacja, śpiew, techniki multimedialne, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, ilustracje do pracy w grupach, tekst wiersza: W.A. Jamróz, *Szacunek*, nagranie z piosenką.

MODLITWA

„Ojcze nasz”.

WPROWADZENIE

Praca w grupach.

Uczniowie otrzymują ilustrację, której nadają tytuł.

- *Ilustracja I:* Dzieci bawią się zabawkami, dziewczynki lalkami, chłopcy samochodami.

Tytuł: Zabawa dzieci.

- *Ilustracja II:* Chłopiec pomaga nieść starszej pani zakupy.

Tytuł: Pomoc starszej pani.

- *Ilustracja III:* Dziewczynka pociesza małe dziecko, które się przewróciło.

Tytuł: Nie płacz.

- *Ilustracja IV:* Dzieci przepraszają mamę, ponieważ stłukły jej wazon, grając w piłkę.

Tytuł: Przepraszamy mamę.

- Jakie zachowania dzieci przedstawiają poszczególne ilustracje?

Pan Bóg pragnie, abyśmy żyli ze sobą w zgodzie i miłości.

ROZWINIĘCIE

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Jeśli będziecie zachowywać moje przykazania, będziecie trwać w miłości mojej” (J 15,10).

Analiza tekstu biblijnego.

- Kiedy trwamy w miłości Pana Jezusa?
- Co to znaczy „zachowywać przykazania”?

Pan Jezus wzywa wszystkich ludzi do życia w miłości i wypełniania przykazań.

Nauka przykazania miłości.

„Będiesz miłował Pana Boga twego z całego serca swego, z całej duszy swojej i ze wszystkich myśli swoich, a bliźniego swego, jak siebie samego”.

– Kiedy wypełniamy przykazanie miłości?

Zawsze powinniśmy szanować się nawzajem, pomagać sobie, przepraszać, gdy zawinimy, przebaczać, pocieszać. Postępując w ten sposób, pokazujemy, że kochamy Pana Boga.

ZAKOŃCZENIE

Recytacja i analiza wiersza.

Spotkał mały język – języka dużego.
Usunął się z drogi, uśmiechnął do niego.
Zdjął ze swego łebka berecik malutki
i ponownie przesłał uśmieszek malutki.
Powiedział: „Dzień dobry. Jak się pan dziś czuje?
Jeśli nie najlepiej, to bardzo współczuję.
Chętnie w czymś pomogę i wyręcę pana”.
Starszy podziękował. Dobrze się czuł z rana,
lecz stał się mocniejszy. Modlił się żarliwie,
by mu ktoś okazał serduszko życzliwe.
Jeśli kiedyś w życiu starszego spotkacie,
to zawsze przyjaźnie też się uśmiechajcie.
Ofiarujcie pomoc i gorące serce,
a ta wasza dobroć doda mu sił więcej.
(W.A. Jamróz, *Szacunek*, „Promyczek Dobra” 2001, nr 3)

Wspólne ułożenie ABC Miłości – wskazówek, które pomogą uczniom żyć w zgodzie i miłości.

1. Szanuj wszystkich ludzi, bo żyje w nich Jezus.
2. Grzecznie odzywaj się do każdego.
3. Przebaczaj i przepraszaj.
4. Pomagaj potrzebującym.
5. Módl się za wszystkich.

*Nauka piosenki: „Podaj rękę swemu bratu”.
(odtworzenie nagrania z piosenką)*

Ref. Podaj rękę swemu bratu,
niechaj nikt nie czuje się sam.
Chrystus przyszedł pokój dać światu
i ten pokój zostawia nam.

Chcemy Panie, naszym braciom
Twoją miłość i pokój dać.
Aby wszyscy ludzie poznawali
uczniów Twoich w nas.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Śpiew (w kręgu): „Podaj rękę swemu bratu”.

29. PAN JEZUS JEST ŚWIATŁOŚCIĄ ŚWIATA

Cele ogólne

Zapoznanie z wydarzeniem ofiarowania Pana Jezusa w świątyni.

Kształtowanie postawy wdzięczności dla Pana Jezusa, który jest naszym Światłem w drodze do nieba.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że Maryja i Józef przynieśli Jezusa do świątyni,
- nazywa Pana Jezusa Światłością.

Umiejętności

- opowiada o ofiarowaniu Pana Jezusa w świątyni,
- wyjaśnia, co to znaczy, że Jezus jest Światłością świata,
- wybiera sposoby dziękczynienia Panu Jezusowi za to, że jest naszym Światłem w drodze do nieba.

Postawy

- wyraża wdzięczność Panu Jezusowi, który jest Światłością w drodze do nieba.

Metody i formy

Śpiew, opowiadanie, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, pokaz, techniki multimedialne, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, ilustracja przedstawiająca ofiarowanie Pana Jezusa, gromnica, nagranie z piosenką.

MODLITWA

„Ojcze nasz”.

WPROWADZENIE

Opowiadanie.

Zdarzyło się to w czasie zimy. Wieczory są wtedy długie, a noc prędko zasnuwa się ponad ziemią. Mała Ania z tęsknotą wpatrywała się w okno, czekając, kiedy mama powróci do domu z pracy.

Dziś mama wróciła późno i z niepokojem patrzyła na zegarek. Ojej! Jak późno! Muszę szybko nastawić jakiś obiad. Zaczęła gotować, lecz zawołała nagle: „Aniu, zapomniałam kupić soli, co ja teraz zrobić?”. Ania bardzo chciała pomóc mamie, gotowa była nawet zjeść zupę bez soli. Ale tata? Mama poprosiła Anię, aby poszła kupić sól. Ania ubrała się i zbiegła szybko po schodach. Sklep był w tym samym budynku, kupiła więc sól i wracając, ostrożnie zamknęła za sobą drzwi wejściowe. Nagle... na klatce schodowej zgasło światło! Dziewczynka ogromnie się bała, była jak wystraszony mały ptaszek. Omal nie upadła na schodach, tak szybko biegła w górę. Licząc schody, wpadła pośpiesznie do mieszkania i zawołała: „Mamusi tam jest ciemno..!”. Przeraziła się bardziej jeszcze, gdy zobaczyła nieznajome ściany. Pani sąsiadka śmiejąc się, przytuliła dziewczynkę: „Zabłądziłaś Aniu, nie płacz, zaraz cię odprowadzę do domu”. Mama długo musiała tulić Anię, aby się uspokoiła. Postanowiła, że już nigdy wieczorem nie pośle nigdzie Ani samej.

(materiał Redakcji)

– Dlaczego Ania zabłądziła?

W codziennym życiu światło jest nam bardzo potrzebne.

ROZWINIĘCIE

Kiedy Pan Jezus miał czterdzieści dni, Maryja i Józef przynieśli Go do świątyni. Żył wtedy pewien kapłan o imieniu Symeon. Bóg obiecał mu, że nie umrze dopóki na własne oczy nie zobaczy Pana Jezusa. Tego dnia przyszedł do świątyni. I nagle wśród tłumu ludzi dostrzegł kobietę z dzieckiem na ręku. Symeon wyszedł im naprzeciw. Wziął Dziecię na ręce, przytulił Je i rzekł:

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Teraz, o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju, według Twego słowa. Bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, któreś przygotował wobec wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego Izraela” (Łk 2,29-32).

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej ofiarowanie Pana Jezusa.

Analiza tekstu biblijnego.

- Dokąd Maryja i Józef przynieśli małego Jezusa?
- Kto wyszedł, aby ich przywitać?
- Jak Symeon nazwał małego Jezusa?
- Co to znaczy, że Jezus jest światłem?

Jezus przyszedł na ziemię, aby być Światłem dla wszystkich ludzi. To On uczy, jak być dobrymi i jak kochać Pana Boga. Pokazuje wszystkim drogę do nieba.

ZAKOŃCZENIE

Pokaz gromnicy.

W uroczystość Ofiarowania Pana Jezusa w świątyni przynosimy do kościoła gromnicę, która przypomina nam Pana Jezusa.

Podczas Mszy Świętej w kościele widzimy na ołtarzu zapalone świece, które przypominają ludziom o Panu Jezusie, który jest dla nich Światłem.

- Jak możemy podziękować Panu Jezusowi za to, że jest naszym Światłem w drodze do nieba?

Powinniśmy zawsze słuchać Jezusa i czynić to, o co prosi.

*Nauka piosenki: „Bóg tak umiłował świat”
(odtworzenie nagrania z piosenką)*

Bóg tak umiłował świat,
że Syna swego Jednorodzonego dał,
aby każdy kto w Niego wierzy,
nie zginął, ale życie wieczne miał.
O... Jezus, Jezus, Jezus.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

„Aniele Boży, Stróżu mój” lub śpiew: „Bóg tak umiłował świat”.

30. DWUNASTOLETNI JEZUS W ŚWIĄTYNI

Cele ogólne

Zapoznanie z wydarzeniem odnalezienia dwunastoletniego Pana Jezusa w świątyni.

Kształtowanie postawy miłości wobec Pana Boga.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje miejsce, gdzie nauczał Pan Jezus,
- nazywa świątynię domem Bożym,
- podaje, że Pan Jezus uczy miłości Boga.

Umiejętności

- opowiada o odnalezieniu Pana Jezusa w świątyni,
- określa sposoby okazywania miłości Boga.

Postawy

- okazuje miłość Bogu.

Metody i formy

Modlitwa spontaniczna, ekspozycja, techniki multimedialne, opowiadanie, rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, scenka biblijna, techniki plastyczne, śpiew.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, ilustracje (slajdy) przedstawiające: wycieczkę (np. ludzi jadących w autokarze), pielgrzymkę (np. ludzi idących w pielgrzymce pieszej do Częstochowy), animacja: *Znalezienie Pana Jezusa w świątyni*, ilustracja przedstawiająca dwunastoletniego Pana Jezusa w świątyni, nagranie z piosenką.

MODLITWA

Modlitwa spontaniczna.

Uczniowie powtarzają poszczególne wersy za katechetą.

Panie Boże, kocham Cię
i uwielbiam Cię,
z całej duszy mojej.
Proszę kieruj mną,
prowadź mnie,
oświecaj mnie,
pragnę być Ci posłusznym.
Dziękuję Ci, Boże, za to, że mnie kochasz.

WPROWADZENIE

Ekspozycja i omówienie ilustracji (slajdów) przedstawiających wycieczkę (np. ludzi jadących w autokarze) i pielgrzymkę (np. ludzi idących w pielgrzymce pieszej do Częstochowy).

– Czym różni się wycieczka od pielgrzymki?

Pan Jezus także pielgrzymował. Gdy żył na ziemi, nie było samochodów czy autokarów. Pielgrzymowano więc pieszo. Tak jak my wychowywał się i żył w rodzinie. Mieszkając w Nazarecie, dał przykład okazywania szacunku i miłości rodzicom i Panu Bogu.

ROZWINIĘCIE

*Propozycja 1.
Opowiadanie.*

Gdy Pan Jezus miał 12 lat, rodzice zabrali Go na uroczystości do Jerozolimy. To ponad 100 km w jedną stronę od Nazaretu, czyli kilka dni drogi. Gdy wracali po uroczystościach, zauważyli, że nie ma z nimi Jezusa. Zaczęli Go szukać wśród znajomych, sąsiadów, ale z nimi też Go nie było. Rodzice odnaleźli Go po trzech dniach w świątyni, w otoczeniu kapłanów, nauczycieli, którzy byli zdziwieni bystrością Jego umysłu i odpowiedziami. Rozmawiał z nimi na temat spraw Bożych. Gdy rodzice zobaczyli Jezusa, zapytali Go, czemu im to zrobił.

(materiał Redakcji)

Propozycja 2.

Odtworzenie animacji: „Znalezienie Pana Jezusa w świątyni”.

(<https://youtu.be/ZspMphcMKtE>)

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

Pan Jezus powiedział:

„Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?” (Łk 2,49b).

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej dwunastoletniego Pana Jezusa w świątyni.

- Dokąd pielgrzymowała Święta Rodzina?
- Ile lat miał Jezus, gdy Rodzice zabrali Go do Jerozolimy?
- Co się stało w drodze powrotnej?
- Ile dni Maryja i Józef szukali Pana Jezusa?
- Gdzie znaleźli Pana Jezusa?
- Co Pan Jezus odpowiedział Maryi, gdy zapytała czemu im to zrobił?
- Kto jest Ojcem Pana Jezusa?
- Co Pan Jezus robił w świątyni?

Scenka biblijna przedstawiająca wydarzenie odnalezienia Pana Jezusa w świątyni.

- Czego uczy nas Pan Jezus przebywający w świątyni?

Pan Jezus pokazał, że najlepiej czuje się, kiedy jest blisko swego Ojca, w Jego domu – w świątyni. Uczy nas miłości do Boga, posłuszeństwa i wierności.

ZAKOŃCZENIE

Pan Jezus jest najlepszym przykładem dla nas. Uczy nas, jak mamy kochać Boga i jak czcić Jego imię.

– Jak możemy okazywać miłość Panu Bogu?

Wszyscy stanowimy wielką rodzinę dzieci Bożych. W każdą niedzielę oddajemy cześć Bogu, uczestnicząc we Mszy Świętej.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Śpiew: „Jezus jest tu”.
(odtworzenie nagrania z piosenką)

31. PAN JEZUS PRZYJMUJE CHRZEST

Cele ogólne

- Ukazanie prawdy, że Jezus jest umiłowanym Synem Bożym.
- Kształtowanie wdzięczności za dar przynależności do Kościoła.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że Jezus przyjął chrzest w Jordanie,
- wymienia, kto objawił się w czasie chrztu Jezusa.

Umiejętności

- określa, od jakiego momentu Trójca Święta zamieszkuje w człowieku,
- opowiada o chrzcie Jezusa,
- wybiera sposoby okazywania Bogu wdzięczności za dar chrztu świętego.

Postawy

- wyraża radość dziecka Bożego,
- wyraża w modlitwie wdzięczność Bogu za dar chrztu świętego.

Metody i formy

Rozmowa kierowana, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, scenka biblijna, modlitwa spontaniczna, śpiew z gestami, techniki multimedialne, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, ilustracja przedstawiająca chrzest Pana Jezusa w Jordanie, rekwizyty do scenki biblijnej: kij i dwie szaty, nagranie z piosenką.

MODLITWA

„Chwała Ojcu...”.

WPROWADZENIE

– Jakimi słowami rodzice zwracają się do dzieci?

Na dzisiejszej katechezie usłyszymy, jakimi słowami zwrócił się Bóg Ojciec do swojego Syna – Jezusa. Miało to miejsce w czasie chrztu Pana Jezusa nad rzeką Jordan.

ROZWINIĘCIE

Jan chrzczył ludzi w rzece Jordan. Pan Jezus przyszedł do niego i poprosił o chrzest. Miał wtedy około 30 lat. Podczas Jego chrztu wszyscy, którzy tam się znajdowali, usłyszeli głos Boga.

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Kiedy cały lud przystępował do chrztu, Jezus także przyjął chrzest. A gdy się modlił, otworzyło się niebo i Duch Święty zstąpił na Niego, w postaci cielesnej niby gołębica, a z nieba odezwał się głos: «Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie»” (Łk 3,21-22).

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej chrzest Pana Jezusa w Jordanie.

Analiza tekstu biblijnego.

- Co zrobił Pan Jezus, gdy ludzie przyjmowali chrzest?
- Czyj głos usłyszeli wszyscy zebrani, gdy Jezus przyjął chrzest?
- Jak Pan Bóg nazwał Jezusa?

Scenka biblijna.

Uczniowie odgrywają wydarzenie chrztu Pana Jezusa. Rekwizyty: kij, dwie szaty.

Podczas chrztu Pana Jezusa w Jordanie Bóg objawił się w Trzech Osobach: Ojca, Syna i Ducha Świętego. Pan Bóg ogłosił wszystkim ludziom, że Jezus jest Jego umiłowanym Synem.

Przez chrzest Jezus Chrystus udziela nam nowego, Bożego życia i czyni nas dziećmi Bożymi. Mówi do nas: moja córko umiłowana, mój synu umiłowany. Sakrament chrztu odgrywa bardzo ważną rolę w życiu człowieka. Jest też dla nas zadaniem na każdy dzień. Aby żyć w łasce, należy uczestniczyć we Mszy Świętej, systematycznie modlić się i pomagać innym.

ZAKOŃCZENIE

Miłość i dobroć względem bliźniego jest potwierdzeniem tego, że od chwili chrztu świętego zamieszkuje w nas Trójca Święta. Gdy czynimy znak krzyża, oddajemy cześć i chwałę Bogu w Trójcy Świętej. Powinniśmy go czynić zawsze z szacunkiem.

Modlitwa spontaniczna.

Panie Boże, kocham Cię
i uwielbiam Cię.
Pragnę, byś w moim sercu był tylko Ty.
Dziękuję Ci, Boże, za to, że mnie kochasz.

*Nauka piosenki: „Gdzie chrzest, tam nadzieja” z gestami.
(odtworzenie nagrania z piosenką)*

Ref. Gdzie chrzest, tam nadzieja,	– uczniowie maszerują
	w miejscu
tam droga zbawienia	– pokazują drogę obiema
	wyciągniętymi i wyprostowa-
	wanymi rękoma od góry
	w dół
przez wiarę w miłości	– pokazują serce ułożone
	z dłoni
ku pełni radości.	– unoszą ręce do góry

Przez chrzest nas odziałeś
w czystości Twej szatę
w niej chcemy żyć wiarą
w miłości twej. Amen!

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Śpiew: „Gdzie chrzest, tam nadzieja”.

III. PAN JEZUS UMIERA NA KRZYŻU

32. ŚRODA POPIELCOWA WEZWANIEM DO NAWRÓCENIA

Cele ogólne

Ukazanie Środy Popielcowej jako dnia rozpoczynającego okres Wielkiego Postu – czasu nawrócenia.

Zachęcenie do dobrego przeżycia okresu Wielkiego Postu.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że Środa Popielcowa rozpoczyna Wielki Post, który jest czasem nawrócenia,
- przytacza słowa kapłana wypowiedziane w czasie posypywania głów popiołem.

Umiejętności

- wymienia sposoby okazania miłości Panu Jezusowi za Jego mękę i śmierć na krzyżu (F.1.1; E.1.1),
- wyjaśnia potrzebę posługiwania się symbolami w wyrażaniu miłości do Pana Jezusa (B.1.3; B.1.4),
- rozróżnia kolor szat liturgicznych kapłana w okresie Wielkiego Postu,
- wskazuje nabożeństwa odprawiane w Wielkim Poście,
- proponuje postanowienia wielkopostne.

Postawy

- wyraża miłość do Pana Jezusa poprzez nawrócenie.

Metody i formy

Ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, techniki multimedialne, recytacja, śpiew, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, ilustracja przedstawiająca posypanie głów popiołem, nagranie z piosenką.

MODLITWA

„Akt wiary”.

WPROWADZENIE

Kiedy przyjdziecie do kościoła w najbliższą środę, będzie to Środa zwana Popielcową. Rozpoczyna ona Wielki Post. W tym okresie przy ołtarzu nie będzie kwiatów. Okres ten trwa czterdzieści dni, tyle, ile dni Pan Jezus pościł na pustyni. W czasie Mszy Świętej w Środę Popielcową kapłan posypie nasze głowy poświęconym popiołem, na znak, że z miłości do Pana Jezusa chcemy poprawić nasze zachowanie. Kolor szat liturgicznych kapłana w okresie Wielkiego Postu będzie fioletowy.

ROZWINIĘCIE

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię!” (Mk 1,15).

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej kapłana, który posypuje głowy popiołem.

Analiza tekstu biblijnego.

- Do czego jesteśmy wezwani?
- Co to znaczy „nawrócić się”?

Nawrócić się to znaczy zmienić swoje życie, poprawić się, stawać się lepszym.

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Czterdzieści dni przebył na pustyni” (Mk 1,12).

Analiza tekstu biblijnego.

- Gdzie przebywał Pan Jezus?
- Jak długo Pan Jezus przebywał na pustyni?

W Wielkim Poście łączymy się z Jezusem, który modlił się i pościł czterdzieści dni na pustyni. Chcemy uczyć się od Niego, jak pokonywać zło postem i modlitwą.

Wielki Post to czas nawrócenia i pokuty dla wszystkich ludzi, zarówno dorosłych jak i dzieci. Pan Jezus zachęca nas do poprawy naszego postępowania, tak jak kiedyś na ziemi, głosząc Ewangelię, wzywał ludzi do nawrócenia.

Nauka „Aktu żalu”.

Ach, żałuję za me złości,
jedynie dla Twej miłości.
Bądź miłościw mnie grzesznemu,
dla Ciebie odpuszczam bliźniemu.

ZAKOŃCZENIE

W czasie Wielkiego Postu, który rozpoczyna Środa Popielcowa przygotowujemy się do najważniejszego święta – Zmartwychwstania Pana Jezusa. W tym okresie łączymy się z Panem Jezusem przez różne postanowienia i wyrzeczenia, okazując przez to, jak bardzo Go kochamy.

- Z czego można zrezygnować w Wielkim Poście?
- Co dobrego można postanowić?

Nasze wielkopostne postanowienia mogą być różne, na przykład: odmówienie dodatkowej modlitwy, pomoc w pracach domowych, sprzątanie zabawek po zakończonej zabawie, rezygnacja lub ograniczenie jedzenia słodczy, oglądania telewizji, czy gry na komputerze.

Podczas Wielkiego Postu w piątki odprawiane jest nabożeństwo Drogi Krzyżowej, a w niedzielę śpiewane są Gorzkie Żale.

Należy podać uczniom dokładną godzinę nabożeństw.

- Jakim dniem rozpoczyna się Wielki Post?
- Dlaczego ta środa nazywa się popielcową?
- Ile dni trwa Wielki Post?
- Jakiego koloru szaty będzie nosić kapłan w czasie Wielkiego Postu?
- Jakie nabożeństwa odprawiane są Wielkim Poście?

*Nauka piosenki: „Panie, przebacz nam”.
(odtworzenie nagrania z piosenką)*

Panie, przebacz nam!
Ojcze, zapomnij nam!
Zapomnij nam nasze winy,
przywołaj, kiedy zbłądzimy!
Ojcze, zapomnij nam!

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Panie Jezu, prosimy Cię o dobre przeżycie Wielkiego Postu.

Śpiew: „Panie, przebacz nam”.

33. REKOLEKCJE POMAGAJĄ MI ZBLIŻYĆ SIĘ DO PANA JEZUSA

Cele ogólne

Ukazanie rekolekcji jako czasu, który zbliża nas do Pana Jezusa.
Przygotowanie do właściwego przeżycia rekolekcji wielkopostnych.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

– podaje, że rekolekcje pomagają nam zbliżyć się do Pana Jezusa.

Umiejętności

– określa, czym są rekolekcje,
– wyjaśnia, co to są wyrzeczenia wielkopostne.

Postawy

– planuje właściwie przeżyć czas rekolekcji.

Metody i formy

Pogadanka, memoryzacja, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, śpiew, techniki multimedialne, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, plakat rekolekcyjny, nagranie z piosenką.

MODLITWA

„Akt żalu”.

WPROWADZENIE

Pogadanka na temat, jak dzieci i rodzice przygotowują się do różnych wydarzeń, np.: urodzin, wakacji, wyprawy do lasu, szkoły oraz świąt wielkanocnych: porządki, zakupy, przygotowanie potraw, uroczysty strój, zaproszenie gości itp.

Przeżycie ważnego wydarzenia wymaga odpowiedniego przygotowania.

ROZWINIĘCIE

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski” (Mt 5,48).

Memoryzacja tekstu biblijnego – Mt 5,48.

Analiza tekstu biblijnego.

- Kogo Pan Jezus nazywa doskonałym?
- Do czego wzywa nas Pan Jezus?
- Jak możemy odpowiedzieć na wezwanie Jezusa?

Pan Jezus zachęca ludzi do bycia doskonałymi, czyli coraz lepszymi.

W stawaniu się coraz lepszymi ludźmi pomogą nam rekolekcje wielkopostne. W czasie rekolekcji będziemy uczyć się, jak być dobrym, kochać Boga i ludzi, co zmienić i co poprawić w naszym postępowaniu. W ten sposób jeszcze bardziej zbliżymy się do Pana Jezusa.

Rekolekcje obejmują trzy dni w Wielkim Poście. Są to:

- dni spotkań w kościele na naukach prowadzonych przez księdza rekolekjonistę,
- czas zastanowienia, co mogę zrobić dla Boga i innych,
- czas refleksji, co złego zrobiłem i w jaki sposób mogę zmienić się na lepsze.

ZAKOŃCZENIE

Zachęcenie do podjęcia wyrzeczeń wielkopostnych, np. niespożywanie słodczy, bycie grzecznym wobec rodziców i dziadków, rezygnacja z jakiejś przyjemności, np. z gry na komputerze.

*Ekspozycja plakatu z programem rekolekcji.
Omówienie planu rekolekcji w parafii – zachęcenie do udziału
w nich.*

*Nauka piosenki: „Przepraszam Cię, Boże”.
(odtworzenie nagrania z piosenką)*

Przepraszam Cię, Boże,
skrzywdzony w człowieku.
Przepraszam dziś wszystkich was.
Żałuję za wszystko, to moja wina jest.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Śpiew: „Przepraszam Cię, Boże”.

34. W WIELKIM POŚCIE PRZEPRASZAM PANA JEZUSA I LUDZI

Cele ogólne

Ukazanie istoty przeżycia czasu Wielkiego Postu.

Zachęcenie do pełnienia dobrych uczynków i przepraszania za popełnione zło z miłości do Pana Jezusa.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że za popełnione zło należy przeprosić Pana Boga i ludzi.

Umiejętności

- wyjaśnia, dlaczego w Wielkim Poście staramy się czynić jak najwięcej dobrych uczynków,
- wymienia sposoby okazania miłości Panu Jezusowi za Jego mękę i śmierć na krzyżu (F.1.1; E.1.1),
- uzasadnia, że wykonując dobre uczynki dla innych, okazuje miłość Panu Jezusowi,
- wnioskuje o potrzebie przepraszania Boga i ludzi za popełnione zło z miłości do Pana Jezusa.

Postawy

- kieruje się dobrem w codziennym życiu (A.5.b; C.1.d).

Metody i formy

Śpiew, techniki multimedialne, pogadanka, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, rozmowa kierowana, autorefleksja, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, nagranie z piosenką, ilustracja przedstawiająca dzieci przepraszające Pana Boga.

MODLITWA

Śpiew: „Przepraszam Cię, Boże”.

(odtworzenie nagrania z piosenką)

WPROWADZENIE

Pogadanka na temat używania w codziennym życiu słów: „proszę”, „dziękuję”, „przepraszam”.

- Kiedy mówimy: „proszę”?
- Kiedy mówimy: „dziękuję”?
- Kiedy mówimy: „przepraszam”?
- Które słowo jest najtrudniejsze do wypowiedzenia?

Słowa: „proszę”, „dziękuję” i „przepraszam” są bardzo ważne w codziennym życiu. Sprawiają, że ludzie są dla siebie lepsi. Najtrudniej jest przepraszać. Należy pamiętać, aby za popełnione zło przeproszać nie tylko ludzi, ale również Pana Boga.

ROZWINIĘCIE

Przypomina o tym Joel, jeden z proroków. Prorok to człowiek, który mówi w imieniu Boga.

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Nawróćcie się do Mnie całym swym sercem, przez post. (...) Nawróćcie się do Pana Boga waszego! On bowiem jest łaskawy, miłosierny” (Jl 2,12-13).

Analiza tekstu biblijnego.

- Do czego wzywa nas Pan Bóg słowami proroka?
- Jaki jest Bóg dla ludzi?

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej dzieci przeproszające Pana Boga.

- W jaki sposób możemy okazać miłość Panu Jezusowi?

Pan Jezus mówił, że w niebie jest większa radość z jednego człowieka, który się nawraca, niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu sprawiedliwych, którzy nie potrzebują nawrócenia. Ludzie, którzy spotykali się

z Chrystusem i słuchali Jego słów nawracali się i zmieniali swoje postępowanie. Pan Jezus wzywa także nas, abyśmy żyli miłością na co dzień, odrzucili złe uczynki i każdego dnia stawali się lepsi.

ZAKOŃCZENIE

Wielki Post, który przygotowuje nas do świąt wielkanocnych, przypomina o potrzebie przepraszania Pana Boga za popełnione zło. Przez czterdzieści dni będziemy starali się przygotować nasze serca na spotkanie ze Zmartwychwstałym Panem Jezusem.

Autorefleksja.

Pomyślmy:

– Za co powinienem/powinnam przeprosić Pana Jezusa?

„Akt żalu”

Ach, żałuję za me złości,
jedynie dla Twojej miłości.
Bądź miłościw mnie grzesznemu,
dla Ciebie odpuszczam bliźniemu.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

„Moja wina, moja wina, moja bardzo wielka wina”.

35. PAN JEZUS WJEŹDŹA DO JEROZOLIMY

Cele ogólne

- Zapoznanie z wydarzeniem wjazdu Pana Jezusa do Jerozolimy.
- Zapoznanie z tradycjami dotyczącymi obchodów Niedzieli Palmowej.
- Zachęcenie do oddawania czci Panu Jezusowi.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- identyfikuje Jerozolimę z biblijnym wydarzeniem uroczystego wjazdu Pana Jezusa,
- podaje, jak ludzie witali Jezusa.

Umiejętności

- wyjaśnia, dlaczego ludzie oddawali cześć Panu Jezusowi wjeżdżającemu do Jerozolimy,
- określa, w jaki sposób można oddawać cześć Panu Jezusowi.

Postawy

- planuje swój udział w Niedzieli Palmowej,
- wyraża pragnienie oddawania czci Panu Jezusowi.

Metody i formy

Opowiadanie, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, techniki multimedialne, inscenizacja, procesja, recytacja, śpiew, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, ilustracja uroczystego wjazdu Jezusa do Jerozolimy, film animowany: *Wielkie Tajemnice Wielkiego Tygodnia – Opowieść o Wielkanocy*, krzyż, zielone gałązki, palmy, nagranie z piosenką.

MODLITWA

„Ojcze nasz”.

WPROWADZENIE

Opowiadanie.

Przed wielu laty w pewnym zamku życie płynęło wspaniale. Pewnego dnia król zamku powiedział: Nadszedł czas, by zorganizować piękną uroczystość. Zaprosimy wszystkich królów, królowy i wszystkich rycerzy, których znamy. Jak powiedział, tak uczynił. Wysłał do wszystkich znajomych posłańców z zaproszeniem, w którym napisano: „Wszystkich królów, królowe, księżniczki i królewiczów oraz rycerzy zapraszamy na zamek, aby wspólnie uczestniczyli we wspólnej zabawie. Król byłby rad, gdyby wszyscy goście mieli na sobie najcenniejsze szaty i najwspanialsze klejnoty”. Wszyscy rzeczywiście ubrali się w szaty najpiękniejsze i mieli na sobie korony, pierścienie i naszyjniki. Do zamku przybyli w kryształowych karetach. Po wspaniałej uczcie wrócili do swoich domów. Przez długie lata wszyscy opowiadali o niezwykłym spotkaniu i o bogactwie, które królowie pokazali.

(materiał Redakcji)

- Kogo król zaprosił na uroczystość?
- O co król poprosił królów, królowe, księżniczki i królewiczów?
- O czym długo opowiadano?

Pan Jezus również jest królem, ale zupełnie innym niż ci królowie, o których słyszeliśmy w opowiadaniu. Nie posiadał bogactwa, pięknych szat, klejnotów, ani kryształowej karety. Jest królem ludzkich serc i pragnie, aby wszyscy byli dla siebie dobrzy i wzajemnie się kochali. Żyjąc na ziemi, nie wymagał, aby Mu ludzie służyli, lecz to On służył innym – pomagał, uzdrawiał, pocieszał, nawoływał wszystkich do miłości. Ludziom podobała się Jego postawa, dlatego też, kiedy przybywał do jakiejś miejscowości wszyscy bardzo się cieszyli i witali Go radośnie. Niezwykłe powitanie przygotowali Mu mieszkańcy Jerozolimy.

ROZWINIĘCIE

Tydzień przed swoją męką i śmiercią Pan Jezus przybył do Jerozolimy. Wjechał tam na osiołku, gdyż tak wówczas podróżowano. Mieszkańcy Jerozolimy witali Go bardzo uroczyście. Rzucali na drogę zielone gałązki palm i wznosili okrzyki: Hosanna!

Słowo: „**Hosanna**” oznacza: cześć, chwała.

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Hosanna! Błogosławiony Ten, który przychodzi w imię Pańskie” (Mk 11,9).

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej wjazd Jezusa do Jerozolimy.

Analiza tekstu biblijnego.

- Jak ludzie witali Jezusa?
- Jakie okrzyki wznosili na Jego cześć?

Ludzie, witając Pana Jezusa, pragnęli oddać Mu hołd jak Królowi. Pan Jezus, wjeżdżając na osiołku, chciał pokazać, że jest królem cichym, skromnym i niosącym pokój.

Można odtworzyć fragment filmu animowanego: „Wielkie Tajemnice Wielkiego Tygodnia – Opowieść o Wielkanocy”.

(<https://youtu.be/dsigxg5IF4>)

Wydarzenie uroczystego wjazdu Jezusa do Jerozolimy obchodzimy w ostatnią niedzielę Wielkiego Postu – w Niedzielę Palmową. Rozpoczyna ona Wielki Tydzień, w którym dokonały się bardzo ważne

wydarzenia. Pan Jezus umarł na krzyżu i trzeciego dnia zmartwychwstał, to znaczy wstał z grobu.

W Niedzielę Palmową odbywa się poświęcenie palm i procesja. Gałązki palmowe, jakie przynosimy przypominają nam radosne powitanie Jezusa, Jego zwycięstwo nad śmiercią i zmartwychwstanie.

Podobnie, jak mieszkańcy Jerozolimy i my oddamy cześć Panu Jezusowi.

Nauka tekstu.

„Hosanna na wysokości. Błogosławiony, który przybywa w imię Pańskie. Hosanna na wysokości”.

Procesja.

Katecheta wręcza uczniom krzyż i zielone gałązki.

Ucniowie, idąc w procesji z palmami, powtarzają słowa powitania, jakich się wcześniej nauczyli.

ZAKOŃCZENIE

Recytacja wiersza.

Hosanna, hosanna, Jezu nasz i Panie.
Niech Twa cześć i chwała nigdy nie ustanie.
Przyjmij nasze palmy i serca dziecięce.
Chcemy Twoją chwałę śpiewać coraz więcej.

*Nauka piosenki: „Radość tchnij w serce me”
(odtworzenie nagrania z piosenką)*

Radość tchnij w serce me,
bym Cię chwalił.
Radość tchnij, proszę, w serce me.
Radość tchnij w serce me,
bym Cię chwalił,
bym Cię zawsze chwalił, Panie mój.

Ref. Śpiewaj: „Hosanna”, śpiewaj: „Hosanna”!
Śpiewaj Panu, który Królem jest!
Śpiewaj: „Hosanna”, śpiewaj: „Hosanna”!
Śpiewaj Panu cały dzień!

W Niedzielę Palmową przychodzimy do kościoła z palmami. Ksiądz je poświęca. W ten dzień oddajemy cześć Panu Jezusowi, przypominamy o Jego wjeździe do Jerozolimy i modlimy się ze wszystkimi, śpiewając: „Hosanna”.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Śpiew: „Radość tchnij w serce me”.

36. DROGA KRZYŻOWA PANA JEZUSA

Cele ogólne

Ukazanie, że Jezus dobrowolnie zgadza się na cierpienie z miłości do ludzi.
Zachęcenie do uczestnictwa w nabożeństwie Drogi Krzyżowej.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że śmierć Pana Jezusa na krzyżu jest potwierdzeniem miłości do ludzi,
- identyfikuje krzyż z symbolem wiary.

Umiejętności

- wyjaśnia, że Pan Jezus cierpi i umiera na krzyżu z miłości do ludzi (A.1.3),
- opowiada treść wybranych stacji Drogi Krzyżowej (A.1.1),
- wymienia sposoby okazania miłości Panu Jezusowi za Jego mękę i śmierć na krzyżu (F.1.1; E.1.1).

Postawy

- uczestniczy w nabożeństwie Drogi Krzyżowej (D.1.a; D.1.b).

Metody i formy

Rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, techniki multimedialne, autorefleksja, śpiew, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, slajdy lub ilustracje stacji Drogi Krzyżowej, nagranie z piosenką.

MODLITWA

„Ojcze nasz”.

WPROWADZENIE

- O czym przypomina nam krzyż?

Krzyż przypomina nam Pana Jezusa, który umarł i cierpiał za nas. To wydarzenie w sposób szczególny przeżywamy w piątki Wielkiego Postu. Gromadzimy się wtedy na nabożeństwie Drogi Krzyżowej, by razem z Panem Jezusem iść Jego drogą.

ROZWINIĘCIE

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Jeśli kto chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech mnie naśladuje” (Mt 16,24).

Analiza tekstu biblijnego.

- Do czego zaprasza nas Pan Jezus?
- W jaki sposób możemy naśladować Pana Jezusa?

Propozycja 1

Pokaz slajdów lub ilustracji stacji Drogi Krzyżowej i omówienie.

Propozycja 2

Rozważanie Drogi Krzyżowej.

Panie Jezu!

Dzisiaj, pragniemy być z Tobą na Krzyżowej Drodze. Chcemy podziękować Ci za to, że przyjąłeś na siebie nasze grzechy, by nas doprowadzić do Ojca w niebie.

Stacja I

Pan Jezus skazany na śmierć

Kłaniamy Ci się, Panie, Jezu Chryste i błogosławimy Tobie, żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Pan Jezus zostaje skazany na śmierć. W milczeniu przyjmuje niesprawiedliwy wyrok, ponieważ nas kocha.

Panie Jezu, naucz nas miłości do wszystkich nawet nieprzyjaciół.
– Ciebie prosimy: „Wysłuchaj nas, Panie”.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

Stacja II

Pan Jezus bierze krzyż na swoje ramiona

Kłaniamy Ci się, Panie, Jezu Chryste i błogosławimy Tobie, żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Krzyż jest ciężki, gdyż takim czynią go nasze złe uczynki – grzechy. Z krzyżem na ramionach Pan Jezus idzie na górę Golgotę.

Panie Jezu, wskaż nam, jak trzeba nieść swój krzyż. – Ciebie prosimy: „Wysłuchaj nas, Panie”.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

Stacja III

Pierwszy upadek Pana Jezusa

Kłaniamy Ci się, Panie, Jezu Chryste i błogosławimy Tobie, żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Dopiero początek drogi krzyżowej, a ciężar krzyża jest tak wielki, że Chrystus upada. Lecz wstaje, by iść i wypełnić wolę Ojca do końca.

Panie Jezu, pomóż nam, abyśmy nie oddalali się od drogi, którą Ty nam wskazałeś. – Ciebie prosimy: „Wysłuchaj nas, Panie”.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

Stacja IV

Pan Jezus spotyka swoją Matkę

Kłaniamy Ci się, Panie, Jezu Chryste i błogosławimy Tobie, żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Jezus był szczęśliwym dzieckiem. Miał kochającego Ojca w niebie, opiekuna Józefa i kochającą Matkę na ziemi – Maryję. Spotykając Ją na swojej drodze krzyżowej, doznał wielkiego wzruszenia, bo było to spotkanie dziecka z matką.

Panie Jezu, naucz nas kochać, tak jak miłowała Cię Twoja Matka. – Ciebie prosimy: „Wysłuchaj nas, Panie”.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

Stacja V

Szymon z Cyreny pomaga Panu Jezusowi nieść krzyż

Kłaniamy Ci się, Panie, Jezu Chryste i błogosławimy Tobie, żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Chrystus potrzebował pomocy i otrzymał pomocnika – Szymona z Cyreny. Obydwaj przyjęli ciężar krzyża i doświadczyli udręki dźwigania.

Panie Jezu, pomóż nam chętnie pomagać wszystkim, którzy cierpią. – Ciebie prosimy: „Wysłuchaj nas, Panie”.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

Stacja VI

Święta Weronika ociera twarz Panu Jezusowi

Kłaniamy Ci się, Panie, Jezu Chryste i błogosławimy Tobie, żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Twarz Jezusa była zraniona, pokryta krwią i potem. Święta Weronika przejęta litością otarła chustką Jego twarz. Jezus potrzebował serca Weroniki, jej rąk i jej dobroci.

Panie Jezu, naucz nas okazywać wdzięczność za każdą ludzką życzliwość. – Ciebie prosimy: „Wysłuchaj nas, Panie”.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

Stacja VII

Pan Jezus po raz drugi upada pod krzyżem

Kłaniamy Ci się, Panie, Jezu Chryste i błogosławimy Tobie, żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Droga była coraz trudniejsza i sił coraz mniej. Kolana Jezusa ugięły się. On sam był już bardzo wyczerpany. Wiedział jednak, że musi donieść krzyż na Golgotę, by wypełnić Bożą wolę.

Panie Jezu, naucz nas wypełniania wszystkich naszych postanowień do końca. – Ciebie prosimy: „Wysłuchaj nas, Panie”.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

Stacja VIII

Pan Jezus pociesza płaczące niewiasty

Kłaniamy Ci się, Panie, Jezu Chryste i błogosławimy Tobie, żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Kobiety płakały nad Panem Jezusem, ale nie mogły Mu pomóc. Pan Jezus jest im wdzięczny za ich życzliwość. Wzywa je do nawrócenia i poprawy życia.

Panie Jezu, który pocieszałeś płaczące niewiasty, spraw, abyśmy nieśli radość tam, gdzie panuje smutek. – Ciebie prosimy: „Wysłuchaj nas, Panie”.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

Stacja IX

Pan Jezus po raz trzeci upada pod krzyżem

Kłaniamy Ci się, Panie, Jezu Chryste i błogosławimy Tobie, żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Droga na górę Golgotę coraz bardziej wyczerpuje Pana Jezusa. Zbolałe ciało nie utrzymuje ciężaru krzyża, który po raz trzeci przygniata Jezusa. Myśl, że czyni to z miłości do ludzi pozwoliła Mu się podnieść.

Panie Jezu, bądź naszą siłą w walce z naszymi słabościami. – Ciebie prosimy: „Wysłuchaj nas, Panie”.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

Stacja X

Pan Jezus z szat obnażony

Kłaniamy Ci się, Panie, Jezu Chryste i błogosławimy Tobie, żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Na znak pogardy żołnierze zdarli z Jezusa szatę. Publiczne rozebranie z szat Pana Jezusa było ogromnym poniżeniem, zawstydzeniem i upokorzeniem.

Panie Jezu, pomóż nam zawsze z szacunkiem traktować drugiego człowieka. – Ciebie prosimy: „Wysłuchaj nas, Panie”.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

Stacja XI

Pan Jezus przybity do krzyża

Kłaniamy Ci się, Panie, Jezu Chryste i błogosławimy Tobie, żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Wielkie było cierpienie Jezusa, zawieszonego na krzyżu.

Panie Jezu, prosimy Cię o umiejętność przebaczenia każdemu, kto nam zawinił. – Ciebie prosimy: „Wysłuchaj nas, Panie”.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

Stacja XII

Pan Jezus umiera na krzyżu

Kłaniamy Ci się, Panie, Jezu Chryste i błogosławimy Tobie, żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Jezus, umierając na krzyżu z miłości do nas, otworzył nam niebo. Dał nam Maryję za naszą Matkę.

Panie Jezu, spraw, aby ludzie umierający, odchodzili pojednani z Bogiem. – Ciebie prosimy: „Wysłuchaj nas, Panie”.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

Stacja XIII

Pan Jezus zdjęty z krzyża

Kłaniamy Ci się, Panie, Jezu Chryste i błogosławimy Tobie, żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Kiedy wszystko się wypełniło, przyjaciele Jezusa zdjęli Jego Ciało z krzyża, a Maryja opatrzyła je. Jej serce przeżywało wielki ból.

Panie Jezu, daj nam umiejętność dziękowania za Twoją miłość do nas. – Ciebie prosimy: „Wysłuchaj nas, Panie”.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

Stacja XIV

Pan Jezus do grobu złożony

Kłaniamy Ci się, Panie, Jezu Chryste i błogosławimy Tobie, żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Józef z Arymatei i Nikodem zanoszą Ciało Pana Jezusa do grobu, który zastawiono ciężkim kamieniem.

Panie Jezu, pomagaj nam, abyśmy osiągnęli życie wieczne z Tobą. – Ciebie prosimy: „Wysłuchaj nas, Panie”.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

Panie Jezu, przeszliśmy tę Drogę Krzyżową z Tobą, Twoją Matką i z uczniami, których posłałeś na świat. Ty posyłasz każdego z nas, by czynić dobro, by świadczyć o Twojej śmierci i męce z miłości do każdego człowieka.

ZAKOŃCZENIE

Udział w Drodze Krzyżowej przypomina nam, ile Pan Jezus dla nas wycierpiał i jak bardzo nas kocha.

Autorefleksja.

Pomyślmy:

– Jak okazuję miłość Panu Jezusowi?

*Nauka piosenki: „Rysuję krzyż”.
(odtworzenie nagrania z piosenką)*

Rysuję krzyż z kropelką krwi
i z jedną dużą łzą.
Za krzyżem drzwi,
do nieba drzwi
dla mnie otwarte są.

Ref. Za ten krzyż i Twoje łzy,
za serdeczne krople krwi
Jezu, dziękuję Ci.
Za otwarte nieba drzwi,
drogę, którą szedłeś Ty,
Jezu, dziękuję Ci.

ZADANIE

1. Postaraj się uczestniczyć w nabożeństwie Drogi Krzyżowej.
2. Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Śpiew: „Rysuję krzyż”.
(odtworzenie nagrania z piosenką)

37. NAŚLADUJĘ PANA JEZUSA W POSŁUSZEŃSTWIE

Cele ogólne

Ukazanie posłuszeństwa Pana Jezusa wobec Maryi i Józefa.

Zachęcenie do naśladowania Pana Jezusa w posłuszeństwie wobec rodziców.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

– podaje znaczenie słowa: „naśladować”.

Umiejętności

– wyjaśnia, w czym powinien naśladować Pana Jezusa,

– wybiera sposoby okazywania posłuszeństwa rodzicom.

Postawy

– okazuje posłuszeństwo rodzicom.

Metody i formy

Pogadanka, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, śpiew z gestami, techniki multimedialne, metoda alternatywnych tytułów, autorefleksja, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, nagranie z piosenką, ilustracje przedstawiające: Świętą Rodzinę, pomoc dzieci w domu.

MODLITWA

„Ojcze nasz”.

WPROWADZENIE

Pogadanka na temat rodziny.

- Kto należy do rodziny?
- Co jest potrzebne każdej rodzinie?

Każdy pragnie, aby w jego domu wszyscy czuli się dobrze, panowała miła atmosfera, było miło, przyjemnie i radośnie.

ROZWINIĘCIE

Wzorem dla wszystkich rodzin jest Święta Rodzina.

Dom Pana Jezusa znajdował się w Nazarecie. Opiekun Pana Jezusa – Józef był cieślą (stolarzem). Wykonywał różne rzeczy z drewna, np. stoły, krzesła. Ciężko pracował, żeby zarobić pieniądze na najpotrzebniejsze rzeczy. Mama Pana Jezusa – Maryja zajmowała się domem, sprzątała, prała, przygotowywała posiłki. Pan Jezus pomagał swojej Mamie i Józefowi. Był im posłuszny. Mówi o tym Pismo Święte.

Wyjaśnienie znaczenia słowa: „poddany”.

„**Poddany**”, tzn. posłuszny.

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Wrócił do Nazaretu i był im poddany” (Łk 2,51).

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej Świętą Rodzinę.

Analiza tekstu biblijnego.

- Gdzie mieszkała Święta Rodzina?
- Jaki był Pan Jezus wobec rodziców?

*Nauka piosenki z gestami: „Gdy Pan Jezus był malutki”
(odtworzenie nagrania z piosenką)*

Gdy Pan Jezus był malutki
nigdy nie próżnował.
Z Matką Bożą i Józefem
chętnie tak pracował.

Tak heblował, tak piłował,
tak wełenkę zwijał.
Nosił wodę, rąbał drzewo
i gwoździe przybijał.

- W jaki sposób Pan Jezus pomagał Mamie?
- W jaki sposób Pan Jezus pomagał Józefowi?

ZAKOŃCZENIE

- Co oznacza słowo „naśladować”?

Naśladować to znaczy być podobnym do..., czynić tak samo jak...

- W czym powinniśmy naśladować Jezusa?

Pan Jezus pragnie, abyśmy Go naśladowali. Prośbę Pana Jezusa realizujemy przez posłuszeństwo wobec rodziców i opiekunów.

- W jaki sposób okazujemy posłuszeństwo rodzicom, opiekunom?

Metoda alternatywnych tytułów.

*Ekspozycja ilustracji przedstawiających pomoc dzieci w domu,
np.: dziewczynka nakrywa do stołu, chłopiec podaje śrubokręt tacie...
Dzieci nadają tytuły ilustracjom.*

Autorefleksja.

Pomyślmy:

- Jak słucham rodziców?
- W czym pomagam rodzicom?

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Śpiew: „Gdy Pan Jezus był malutki”.

38. NAŚLADUJĘ PANA JEZUSA W DOBROCI

Cele ogólne

Zapoznanie z prawdą, że Jezus pragnie, abyśmy naśladowali Go w dobroci.

Zachęcenie do naśladowania Pana Jezusa w dobroci.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że należy naśladować Jezusa w dobroci,
- podaje, że Pan Jezus dał nam przykazanie miłości.

Umiejętności

- modli się przykazaniem miłości (D.1.3),
- objaśnia, w jaki sposób można okazywać dobroć innym ludziom,
- planuje okazywać dobroć ludziom (B.1.3).

Postawy

- kieruje się przykazaniem miłości w codziennym życiu (A.5.b; C.1.d).

Metody i formy

Śpiew, techniki multimedialne, praca w grupach – puzzle, rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, kalambury, autorefleksja, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, koperty z puzzlami, ilustracja przedstawiająca dobry uczynek, nagranie z piosenką.

MODLITWA

Śpiew: „Gdy Pan Jezus był malutki”.
(odtworzenie nagrania z piosenką)

WPROWADZENIE

Praca w grupach.

Podział uczniów na cztery grupy. Każda grupa otrzymuje kopertę z puzzlami. Zadaniem uczniów jest ułożenie puzzli – ilustracji z dobrymi czynami Pana Jezusa, np.:

Grupa I – Pan Jezus uzdrawia niewidomego.

Grupa II – Pan Jezus dzieli się z ludźmi chlebem.

Grupa III – Pan Jezus ucisza burzę na jeziorze.

Grupa IV – Pan Jezus na krzyżu.

Czas pracy: 4 minuty.

Prezentacja i podsumowanie pracy w grupach.

Pan Jezus chce, abyśmy Go naśladowali. Naśladujemy Go między innymi przez czynienie dobra.

ROZWINIĘCIE

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiowałem” (J 15,12).

Analiza tekstu biblijnego.

- Do czego zachęca nas Pan Jezus?
- Jak mamy miłować innych?

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej dobry uczynek.

Wypełniając przykazanie miłości, naśladujemy Pana Jezusa w dobroci.

Modlitwa: „Przykazanie miłości”.

Będiesz miłował Pana Boga swego z całego serca swego, z całej duszy swojej i ze wszystkich myśli swoich, a bliźniego swego, jak siebie samego.

ZAKOŃCZENIE

Kalambury.

Katecheta daje przykłady różnych sytuacji z życia dziecka, które naśladuje Pana Jezusa. Chętni uczniowie przedstawiają gestami daną czynność. Pozostali uczniowie odgadują, np.:

- Dziecko pomaga nieść zakupy.
- Dziecko opiekuje się młodszym rodzeństwem.
- Dziecko odkurza pokój.

Pan Jezus pragnie, aby wszyscy Go naśladowali. Prośbę Pana Jezusa realizujemy przez wzajemną pomoc i dobroć – a więc miłość.

*Nauka piosenki: „Jak odnaleźć mam Chrystusa?”.
(odtworzenie nagrania z piosenką)*

Jak odnaleźć mam Chrystusa, gdzie Go szukać mam?
Powiedz mi, bym Go odnalazł i już nie był sam.
W rodzinie, w rodzinie mój Chrystus jest.
W rodzinie, w rodzinie On czeka Cię.

Autorefleksja.

Pomyślmy:

- Jak okazuję dobroć ludziom?
- Co dobrego dzisiaj zrobię?

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Śpiew: „Jak odnaleźć mam Chrystusa?”.

39. MODLITWA PANA JEZUSA W OGRÓJCU

Cele ogólne

Ukazanie wzoru modlitwy na przykładzie Jezusa.

Kształtowanie postawy naśladowania Pana Jezusa w modlitwie.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że Pan Jezus modlił się w Ogrójcu przed swoją męką,
- podaje najważniejsze cechy modlitwy Jezusa (zjednoczenie z Ojcem, ufna rozmowa, gotowość na wypełnienie woli Bożej).

Umiejętności

- przytacza treść modlitwy Pana Jezusa,
- wyjaśnia, dlaczego Jezus jest najdoskonalszym wzorem modlitwy,
- wskazuje potrzebę gotowości na wypełnienie woli Ojca.

Postawy

- modli się, biorąc przykład z Jezusa,
- poprzez modlitwę wielbi Boga, ufa Bogu, prosi Go, jest otwarty na pełnienie woli Bożej.

Metody i formy

Opowiadanie, analiza opowiadania, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, rozmowa kierowana, memoryzacja, autorefleksja, śpiew z gestami, techniki multimedialne, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, tekst opowiadania, ilustracja przedstawiająca Pana Jezusa modlącego się w Ogrójcu, nagranie z piosenką.

MODLITWA

Uczniowie powtarzają za katechetą.

Panie Boże, bądź uwielbiony w tym dzisiejszym dniu.
Bądź uwielbiony w naszej zabawie, odpoczynku,
obowiązkach i spotkaniu z Tobą.

WPROWADZENIE

Opowiadanie.

„Andrzej miał tylko jedno wielkie pragnienie: rower, żółty rower, z pełnym wyposażeniem, taki jaki widział w jednym z okien wystawowych. (...) Ale mamusia Andrzeja miała do zapłacenia wiele rachunków, a wydatki wzrastały z dnia na dzień. Z pewnością nie mogła kupić tak drogiego roweru, o jakim marzył Andrzej. Andrzej znał trudności mamusi i dlatego postanowił poprosić o rower bezpośrednio Pana Boga. Przed Bożym Narodzeniem, codziennie wieczorem Andrzej dołączał do swych modlitw jedno zdanie:

– Pamiętaj Boże, bym dostał na gwiazdkę żółty rower. Amen.

Mamusia, słysząc jak Andrzej modli się o żółty rower, smutnie kiwała głową. Wiedziała, że Wigilia będzie smutnym dniem dla Andrzeja. Nie otrzyma wymarzonego roweru i strasznie się rozczaruje. Nadeszło Boże Narodzenie. Naturalnie Andrzej nie dostał roweru. Wieczorem jak zwykle ukląkł przy łóżeczku, by odmówić modlitwę.

– Andrzejku – powiedziała wtedy łagodnie mamusia – wiem, że jest ci smutno, bo nie otrzymałeś roweru na Gwiazdkę. Ale mam nadzieję, że nie gniewasz się na Boga za to, że nie wysłuchał twojej modlitwy.

Andrzejek spojrzał poważnie na mamusię.

– O nie, mamusiu – odpowiedział. – Nie jestem zgniewany. Pan Bóg odpowiedział na moje modlitwy. Powiedział: «nie»”.

(B. Ferrero, *Odpowiedź Boga*)

Analiza opowiadania.

- O czym marzył Andrzej?
- Co postanowił zrobić Andrzej, aby dostać wymarzony rower?
- Jak modlił się chłopiec?
- Jaką otrzymał odpowiedź od Boga?

Odpowiedź Boga pokazuje, że zawsze trzeba uszanować wolę Bożą. Bóg jest Stworzycielem i Ojcem, zna nas i kocha. Wysłuchuje naszych próśb i zawsze odpowiada, jednak Jego odpowiedź wcale nie musi być taka, jaką chcielibyśmy usłyszeć.

ROZWINIĘCIE

Najlepszym dla nas przykładem jest sam Pan Jezus, który często rozmawiał ze swoim Ojcem. Gdy uczniowie jeszcze spali, wstawał wcześniej, odchodził w spokojne miejsce i modlił się. Przed swoją męką na krzyżu także się modlił.

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Potem wyszedł i udał się, według zwyczaju, na górę Oliwną; towarzyszyli mu także uczniowie. Gdy przyszedł na miejsce, rzekł do nich: «Módlcie się abyście nie ulegli pokusie». A sam oddalił się od nich na odległość jakby rzutu kamieniem, upadł na kolana i modlił się tymi słowami: «Ojcze, jeśli chcesz, zabierz ode Mnie ten kielich! Jednak nie moja wola, lecz Twoja niech się stanie!»” (Łk 22,39-42).

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej Pana Jezusa modlącego się w Ogrójcu.

Analiza tekstu biblijnego.

- Gdzie udał się Pan Jezus?
- O co Jezus prosił uczniów?
- Co zrobił Pan Jezus w ogrodzie?
- O co Pan Jezus prosił Ojca?
- Z czyją wolą zgadzał się Pan Jezus?
- Dlaczego Pan Jezus zgadzał się z wolą Boga?

Pan Jezus bardzo potrzebował zjednoczenia z Bogiem w modlitwie. Bał się cierpienia, jednak kochał swojego Ojca, ufał Mu i był posłuszny, dlatego powiedział: „niech się stanie wola Twoja”.

Jezus daje nam wzór doskonałej modlitwy. Uczy nas, że trzeba z ufnością zwracać się do Boga – kochającego Ojca, bo wie, co dla nas jest dobre.

ZAKOŃCZENIE

Codziennie modlimy się do Boga w Modlitwie Pańskiej, której nauczył nas sam Pan Jezus słowami: „Bądź wola Twoja, jako w niebie tak i na ziemi”.

– Kiedy jesteśmy posłuszni woli Bożej?

Nauka piosenki: „Stoję dziś” z gestami.

Stoję dziś, moje serce,

– *uczniowie układają dłonie na wysokości serca w jego kształt*

ręce tak wyciągam

– *wyciągają ręce w górę*

w podziwie dla Tego, który wszystko dał!

– *wyciągają ręce prostując do przodu i rozkładając na boki*

Stoję dziś,
moją duszę, Panie,
Tobie składam, ja chcę być, jak Ty!

– *skrzyżowane ręce układają na ramionach pochylając się w stronę krzyża*

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Pomódlmy się, abyśmy zawsze z ufnością zgadzali się na wolę Boga, naszego dobrego Taty w niebie, który wie, co jest nam potrzebne.

„Ojcze nasz”.

40. DZIĘKUJEMY PANU JEZUSOWI ZA TO, ŻE POZOSTAŁ WŚRÓD NAS – WIELKI CZWARTEK

Cele ogólne

Zapoznanie z symbolami ukazującymi miłość Pana Jezusa do ludzi.

Kształtowanie postawy wdzięczności Jezusowi za sakrament Eucharystii i Jego obecność wśród nas.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że Pan Jezus jest obecny w kościele pod postaciami chleba i wina,
- przytacza treść modlitwy uwielbiającej Jezusa w Najświętszym Sakramencie,
- identyfikuje Mszę Świętą z pamiątką Ostatniej Wieczerzy.

Umiejętności

- objaśnia, gdzie i z kim Jezus spożył Ostatnią Wieczerzę przed śmiercią,
- opowiada o Ostatniej Wieczerzy,
- stwierdza, że należy dziękować Jezusowi za Jego obecność wśród nas.

Postawy

- wyraża wdzięczność Panu Jezusowi obecnemu w Najświętszym Sakramencie.

Metody i formy

Rozmowa kierowana, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, techniki multimedialne, śpiew, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, ilustracja przedstawiająca Ostatnią Wieczerzę, animacja: *Wydarzenia Wielkiego Czwartku*, nagranie z piosenką.

MODLITWA

„Ojcze nasz”.

WPROWADZENIE

– Z czym kojarzy się słowo „wieczerza”?

W czwartek przed swoją męką i śmiercią Pan Jezus polecił uczniom przygotować świąteczną wieczerzę, tzn. kolację. Była to Ostatnia Wieczerza Pana Jezusa z Apostołami. Przygotowali ją w pomieszczeniu, które nazwane było Wieczernik.

ROZWINIĘCIE

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

Kiedy wszyscy Apostołowie zgromadzili się przy stole, Jezus wziął chleb, podał go uczniom, mówiąc:

„Bierzcie i jedzcie to jest Ciało moje”. Następnie wziął kielich i podał go, mówiąc: „Pijcie z niego, bo to jest Krew moja (...). To czyńcie na moją pamiątkę” (Mt 26,26-28).

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej Ostatnią Wieczerzę.

Analiza tekstu biblijnego.

- Kiedy Pan Jezus spożył Ostatnią Wieczerzę?
- Co Pan Jezus uczynił podczas Ostatniej Wieczerzy?
- Co Pan Jezus powiedział uczniom, podając im chleb i wino?

Pan Jezus przemienił chleb w swoje Ciało i wino w swoją Krew. To przemienione Ciało Pana Jezusa nazywamy Najświętszym Sakra-

mentem. Pan Jezus z miłości pozostał z nami pod postacią chleba i wina. Możemy się z Nim spotkać w kościele, gdzie żywy i prawdziwy czeka na nas.

Odtworzenie animacji: „Wydarzenia Wielkiego Czwartku – katecheza biblijna dla dzieci na Boże Ciało”.

(<https://youtu.be/yVEmSxvELww>)

Nauka modlitwy uwielbienia Jezusa obecnego w Najświętszym Sakramencie.

„Niechaj będzie pochwalony Przenajświętszy Sakrament, prawdziwe Ciało i Krew Pana naszego Jezusa Chrystusa, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen”.

ZAKOŃCZENIE

W każdej Mszy Świętej Jezus gromadzi nas, jak Apostołów w Wieczerniku.

– Kto obecnie podczas Mszy Świętej wypowiada słowa i wykonuje gesty Pana Jezusa z Ostatniej Wieczerzy?

Każda Msza Święta jest pamiątką tego ważnego wydarzenia, ale w sposób szczególny przypomina nam o tym Wielki Czwartek. W tym dniu wieczorem odprawiana jest Msza Święta zwana Mszą Wieczerzy Pańskiej.

Nauka refrenu piosenki: „Kiedyś wino i chleb” Magdy Anioł.

(odtworzenie nagrania z piosenką)

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Śpiew: „Kiedyś wino i chleb”.

41. Z MIŁOŚCI DO NAS PAN JEZUS UMIERA NA KRZYŻU – WIELKI PIĄTEK

Cele ogólne

Ukazanie miłości do Pana Jezusa jako odpowiedzi na Jego miłość wyrażoną w męce i śmierci na krzyżu.

Zachęcenie do adoracji krzyża podczas nabożeństwa wielkopiątkowego.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że śmierć Pana Jezusa jest wyrazem miłości do ludzi,
- przytacza okoliczności śmierci Zbawiciela.

Umiejętności

- wyjaśnia, że Pan Jezus cierpi i umiera na krzyżu z miłości do ludzi (A.1.3),
- wyjaśnia, dlaczego przyjaciele Pana Jezusa rozważają Jego mękę i śmierć (F.1.1),
- wyjaśnia, że adoracja krzyża w Wielki Piątek jest wyrazem miłości do Pana Jezusa (B.1.1),
- wyjaśnia związek pomiędzy śmiercią Pana Jezusa na krzyżu i przykazaniem miłości Boga i bliźniego (C.1.1; E.1.1).

Postawy

- wyraża miłość do Pana Jezusa poprzez adorację krzyża (B.1.a; C.1.c).

Metody i formy

Ekspozycja, rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, śpiew, techniki multimedialne, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, plansza z sercem, ilustracja przedstawiająca śmierć Pana Jezusa, małe patyki do wykonania krzyża, nagranie z pieśnią.

MODLITWA

„Akt miłości”.

WPROWADZENIE

Umieszczenie na tablicy planszy z sercem.

– Czego symbolem jest serce?

Na całym świecie serce jest symbolem miłości.

– Kto okazał miłość wszystkim ludziom?

– Co przypomina o miłości Pana Jezusa do ludzi?

Krzyż przypomina o miłości Pana Jezusa do ludzi.

ROZWINIĘCIE

Pan Jezus po Ostatniej Wieczerzy udał się do Ogrodu Oliwnego, tam został zatrzymany przez nieprzyjaciół i zaprowadzony na sąd. W czasie przesłuchania Pan Jezus wyznał, że jest Synem Bożym i Królem, który przyszedł dać świadectwo prawdzie, i że Jego królestwo nie jest z tego świata. Jezus był niewinny, a mimo to został skazany na śmierć przez ukrzyżowanie.

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„A On sam dźwigając krzyż wszedł na miejsce zwane Miejscem Czaszki, które po hebrajsku nazywa się Golgota. Tam Go ukrzyżowano” (J 19,17-18).

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej ukrzyżowanego Pana Jezusa.

Analiza tekstu biblijnego.

– Co dźwigał Pan Jezus?

– Gdzie Pan Jezus został ukrzyżowany?

Pan Jezus został ukrzyżowany i umarł w Wielki Piątek na górze Golgota.

ZAKOŃCZENIE

– Jak możemy okazać miłość Panu Jezusowi?

W Wielki Piątek przychodzimy do kościoła na specjalne nabożeństwo, w czasie którego całujemy i adorujemy krzyż. Adorować to znaczy oddawać cześć ukrzyżowanemu Jezusowi. Jest to jedyny dzień w roku, w którym nie sprawuje się Mszy Świętej.

– Jak możemy okazać miłość Panu Jezusowi za Jego miłość do nas?

*Nauka pieśni: „Krzyżu Chrystusa” (pierwsza zwrotka).
(odtworzenie nagrania z pieśnią)*

Krzyżu Chrystusa, bądźże pochwalony,
na wieczne czasy bądźże pozdrowiony!
Gdzie Bóg, Król świata całego,
dokonał życia swojego.

Wykonanie krzyży.

Uczniowie z przyniesionych małych patyków wykonują krzyże, które eksponujemy w odpowiednim miejscu sali.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Śpiew: „Krzyżu Chrystusa” lub „Rysuję krzyż”.

42. MODLĘ SIĘ PRZY GROBIE PANA JEZUSA

Cele ogólne

Zapoznanie z symbolami ukazującymi miłość Pana Jezusa do ludzi.
Zachęcenie do modlitwy przy Bożym grobie.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że Zbawiciel umarł na krzyżu,
- identyfikuje hostię w monstrancji z żywym Panem Jezusem.

Umiejętności

- wyjaśnia, że Boży grób w kościele jest ołtarzem do modlitwy,
- wymienia sposoby okazania miłości Panu Jezusowi za Jego mękę i śmierć na krzyżu (F.1.1; E.1.1),
- wyjaśnia, że adoracja przy grobie Bożym jest wyrazem miłości do Pana Jezusa (B.1.1),
- używa poprawnie słowa: „adoracja”.

Postawy

- wyraża miłość do Pana Jezusa poprzez adorację grobu Bożego (B.1.a; C.1.c).

Metody i formy

Śpiew, techniki multimedialne, rozmowa kierowana, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, nagranie z pieśnią, ilustracje przedstawiające: złożenie Pana Jezusa do grobu, dzieci modlące się przy grobie Pana Jezusa w kościele.

MODLITWA

Śpiew: „Krzyżu Chrystusa” lub „Rysuję krzyż”.
(odtworzenie nagrania z pieśnią)

WPROWADZENIE

- Jaki znak przypomina o miłości Pana Jezusa do ludzi?
- Gdzie Pan Jezus został ukrzyżowany?
- W jakim dniu tygodnia ukrzyżowano Pana Jezusa?

Pan Jezus został ukrzyżowany i umarł w Wielki Piątek na górze Golgota.

ROZWINIĘCIE

Przyjaciele Pana Jezusa zatroszczyli się, aby godnie Go pochować.

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Potem Józef z Arymatei, który był uczniem Jezusa, (...) poprosił Piłata, aby mógł zabrać ciało Jezusa. A Piłat zezwolił. Poszedł więc i zabrał Jego ciało. Przybył również i Nikodem (...). Zabrali więc ciało Jezusa i obwiązali je w płótna razem z wonnościami, stosownie do żydowskiego sposobu grzebania. A na miejscu, gdzie Go ukrzyżowano, był ogród, w ogrodzie zaś nowy grób, w którym jeszcze nie złożono nikogo. Tam to więc (...) złożono Jezusa, bo grób znajdował się w pobliżu” (J 19,38-42).

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej złożenie Pana Jezusa do grobu.

Analiza tekstu biblijnego.

- Kto przyszedł do Piłata?
- Kim był Józef?
- O co Józef poprosił Piłata?
- Gdzie pochowano Pana Jezusa?
- Gdzie znajdował się grób Pana Jezusa?

Grób, w którym złożono ciało Jezusa należał do Józefa z Arymatei. Piłat nakazał swoim żołnierzom trzymać straż przy grobie Pana Jezusa, gdyż donieśli mu, że zapowiedział swoje zmartwychwstanie, tzn. że żywy wstanie z grobu. Żołnierze trzymali wartę i nikomu nie pozwalali zbliżyć się do grobu.

ZAKOŃCZENIE

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej dzieci modlące się przy grobie Pana Jezusa w kościele.

Na pamiątkę tego, że Pan Jezus trzy dni leżał w grobie, przygotowujemy w kościołach grób Pański. Nie każdy może odwiedzić prawdziwy grób Pana Jezusa, ale każdy z nas powinien pomodlić się przy Bożym grobie w kościele.

– Co to jest adoracja?

W monstrancji, która jest ustawiona w grobie znajduje się żywy, prawdziwie obecny, chociaż ukryty Pan Jezus. On patrzy na nas i oczekuje naszej modlitwy. Modlitwa przed Najświętszym Sakramentem nazywa się adoracją, czyli modlitwą czci i uwielbienia.

– Co możemy powiedzieć Panu Jezusowi, modląc się przy Jego grobie w kościele?

ZADANIE

1. Pomódl się przy Bożym grobie w kościele.
2. Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

„Ojcze nasz”.

IV. PAN JEZUS ZMARTWYCHWSTAJE

43. W WIELKĄ SOBOTĘ ŚWIĘCIMY POKARMY

Cele ogólne

Zapoznanie z symbolami związanymi ze zmartwychwstaniem Pana Jezusa.
Wychowanie do pielęgnowania tradycji wielkanocnych.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- wymienia pokarmy, które przynosimy do święcenia,
- podaje, kiedy święcimy pokarmy.

Umiejętności

- określa, co może zrobić, żeby dobrze przygotować się do świąt wielkanocnych,
- wskazuje na radość przeżywania świąt Zmartwychwstania Pańskiego.

Postawy

- pielęgnuje tradycje wielkanocne.

Metody i formy

Praca w grupach, puzzle, rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, pokaz, techniki plastyczne, śpiew, techniki multimedialne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, puzzle do pracy w grupach, ilustracja przedstawiająca dzieci idące do kościoła ze święconką, koszyczek ze święconką, film edukacyjny: *Wielkanoc dla dzieci. Kazio i Tradycje Wielkanocne*, nagranie z piosenką.

MODLITWA

„Ojcze nasz”.

WPROWADZENIE

Praca w grupach – puzzle.

Uczniowie układają puzzle:

Grupa I – Ostatnia Wieczerza.

Grupa II – Pan Jezus dźwiga krzyż.

Grupa III – Pan Jezus umiera na krzyżu.

Grupa IV – Grób Pana Jezusa.

Prezentacja i omówienie pracy w grupach.

- Kiedy Pan Jezus spożył Ostatnią Wieczerzę z uczniami?
- Na jaką górę Pan Jezus dźwigał krzyż?
- Kiedy Pan Jezus umarł na krzyżu?
- Gdzie złożono ciało Pana Jezusa?

ROZWINIĘCIE

W Wielką Sobotę oczekujemy na wydarzenie, które miało miejsce w nocy z soboty na niedzielę.

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Syn Człowieczy będzie wydany w ręce ludzi. Oni zabiją Go, ale trzeciego dnia zmartwychwstanie” (Mt 17,22b-23).

Analiza tekstu biblijnego.

- Kto będzie wydany w ręce ludzi?
- Kiedy Pan Jezus zmartwychwstanie?

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej dzieci idące do kościoła ze święconką.

Pokaz koszyczka wielkanocnego.

lub

*Prezentacja fragmentu filmu edukacyjnego: „Wielkanoc dla dzieci. Kazio i Tradycje Wielkanocne [Film edukacyjny dla dzieci] Kamlotki”.
(<https://youtu.be/IQHNCWemQ5o>)*

– Co znajduje się w koszyczku wielkanocnym?

Wyjaśnienie symboliki pokarmów z koszyczka wielkanocnego.

- **Jajko** – życie,
- **Baranek** – Chrystus Zmartwychwstały,
- **Chleb** – Ciało Chrystusa,
- **Sól** – minerał życiodajny, chroniący od zepsucia i zachowujący w dobrym stanie,
- **Wędlina** – zdrowie i dostatek,
- **Chrzan** – siła fizyczna,
- **Ciasto** – umiejętności,
- **Gałązki borówek** – radość.

ZAKOŃCZENIE

Pokarmy, które będą święcone w Wielką Sobotę są darem od dobrego Boga Ojca. Będziemy się nimi dzielić i spożywać w naszych rodzinach podczas wielkanocnego śniadania. Z radością będziemy składać sobie świąteczne życzenia.

– Co możemy zrobić, aby dobrze przygotować się do zbliżających Świąt Zmartwychwstania Pańskiego – Wielkanocy?

*Nauka pieśni: „Dzięki, o Panie”.
(odtworzenie nagrania z pieśnią)*

Ref. Dzięki, o Panie, składamy dzięki,
o Wszechmogący nasz Królu w niebie.

1. Za to, że dałeś nam wiarę.

Ref. Dzięki, o Panie...

2. Za to, że dałeś nam miłość.

Ref. Dzięki, o Panie...

3. Za to, że dałeś nam siebie.

Ref. Dzięki, o Panie...

4. Ty nam przebaczasz grzechy.

Ref. Dzięki, o Panie...

5. Ty nam przywracasz życie.

Ref. Dzięki, o Panie...

6. Za to, że jesteś z nami.

Ref. Dzięki, o Panie...

7. Tobie śpiewamy z radością.

Ref. Dzięki, o Panie...

ZADANIE

1. Postaraj się z rodzicami przygotować koszyczek ze święconką.
2. Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Śpiew: „Dzięki, o Panie” lub „Bóg kocha mnie”.

44. RADUJEMY SIĘ ZE ZMARTWYCHWSTANIA PANA JEZUSA

Cele ogólne

Ukazanie znaczenia miłości w odkrywaniu prawdy o zmartwychwstaniu Pana Jezusa.

Zapoznanie z symbolami związanymi ze zmartwychwstaniem Pana Jezusa.
Budzenie miłości do Pana Jezusa zmartwychwstałego.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, kiedy Pan Jezus zmartwychwstał,
- podaje, że miłość jest warunkiem spotkania z Panem Jezusem zmartwychwstałym.

Umiejętności

- objaśnia, co to znaczy, że Pan Jezus zmartwychwstał,
- wyjaśnia znaczenie miłości w zrozumieniu prawdy o zmartwychwstaniu Pana Jezusa (A.5.1),
- wyjaśnia religijne znaczenie symboli wielkanocnych (B.1.3),
- opowiada o zmartwychwstaniu Pana Jezusa,
- wybiera sposoby wyrażania radości ze zmartwychwstania Pana Jezusa.

Postawy

- wyraża miłość do Pana Jezusa zmartwychwstałego (B.1.a; C.1.c).

Metody i formy

Śpiew, techniki multimedialne, rzeźba, rozmowa kierowana, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, animacja: *Zmartwychwstanie Pana Jezusa*, ilustracja Jezusa Zmartwychwstałego, ilustracje przedstawiające symbole wielkanocne, nagranie z piosenką.

MODLITWA

Śpiew: „Dzieckiem Bożym jestem ja”.
(odtworzenie nagrania z piosenką)

WPROWADZENIE

- Co sprawia ludziom radość?
- W jaki sposób wyrażamy naszą radość?

Rzeźba.

Uczniowie na znak katechety wyrażają swoim ciałem radość.

- Do jakich świąt przygotowujemy się w obecnym czasie?

Święta wielkanocne to najradośniejsze święta w całym roku.

ROZWINIĘCIE

Odtworzenie animacji: „Zmartwychwstanie Pana Jezusa”.
(<https://youtu.be/TKr4Hn461jw>)

- Kto poszedł do grobu Pana Jezusa?
- Który to był dzień tygodnia?
- Kto pojawił się przy grobie?

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Wy się nie bójcie! Gdyż wiem, że szukacie Jezusa Ukrzyżowanego. Nie ma Go tu, bo zmartwychwstał, jak powiedział (...) A idźcie szybko i powiedzcie Jego uczniom: Powstał z martwych i oto udaje się przed wami do Galilei” (Mt 28,5-7a).

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej Pana Jezusa Zmartwychwstałego.

Analiza tekstu biblijnego.

- Co anioł powiedział kobietom?
- Co to znaczy, że Jezus zmartwychwstał?
- Komu kobiety miały powiedzieć o zmartwychwstaniu Pana Jezusa?
- Gdzie Pan Jezus udał się po zmartwychwstaniu?

W niedzielę rano Pan Jezus zmartwychwstał. Kobiety poszły obejrzeć grób, w którym leżał Jezus. Obok grobu stanął anioł w białych, lśniących szatach, który powiedział kobietom, że Jezus zmartwychwstał, żyje i nie ma Go już w grobie.

Kiedy kobiety ogłosiły Apostołom wiadomość o zmartwychwstaniu Jezusa, wszystkich ogarnęła radość, wdzięczność i miłość do Pana Jezusa.

ZAKOŃCZENIE

- W jaki sposób możemy wyrazić miłość do Pana Jezusa zmartwychwstałego?

Miłość Panu Jezusowi zmartwychwstałemu okazujemy zawsze, gdy czynimy dobro, żyjemy Jego nauką na co dzień, modlimy się, odwiedzamy Go w kościele.

Święta Wielkanocne są bardzo radosne, ponieważ cieszymy się zmartwychwstaniem Jezusa, który pokonał śmierć. W kościele przypominają nam o tym wydarzeniu:

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiających symbole wielkanocne (pusty grób z odsuniętym kamieniem, baranek paschalny, pascha, figura Pana Jezusa zmartwychwstałego).

- **Pusty grób i odsunięty kamień.**
- **Baranek paschalny**, który jest symbolem Pana Jezusa.
- **Pascha** – duża świeca, która przypomina nam, że Jezus zmartwychwstał jest dla nas światłem i pokonał grzech.
- **Figura Pana Jezusa zmartwychwstałego**, który trzyma w ręku

chorągiewkę. Figura ta mówi nam, że Pan Jezus jest królem i pokonał śmierć.

Nauka piosenki z gestami.

Uczniowie ustawiają się w kole, maszerują i śpiewają. Podczas śpiewu mogą wykonywać odpowiednie ruchy, gesty, np. na:

Alleluja	– klaskać w dłonie
zmartwychwstał	– unosić ręce w górę
cieszymy się	– rysować uśmiech na swojej twarzy

Alleluja, Alleluja, Alleluja, zmartwychwstał Pan.

Alleluja, Alleluja, Alleluja, zmartwychwstał Pan.

Zmartwychwstał Pan, Alleluja.

Zmartwychwstał Pan, Alleluja.

Zmartwychwstał Pan, Alleluja.

Cieszymy się.

Cieszymy się, Alleluja.

Cieszymy się, Alleluja.

Cieszymy się, Alleluja.

Śpiewajmy Mu itd.

lub

*Nauka piosenki: „Zmartwychwstał Jezus, nasz Pan”
(odtworzenie piosenki z nagraniem)*

Zmartwychwstał Jezus, nasz Pan,

zmartwychwstał Jezus, nasz Pan. /x2

On żyje, On żyje,

zmartwychwstał Jezus, nasz Pan.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Śpiew: „Alleluja, Alleluja, Alleluja” lub „Zmartwychwstał Jezus, nasz Pan”.

45. ZMARTWYCHWSTAŁY PAN JEZUS SPOTYKA SIĘ Z APOSTOŁAMI

Cele ogólne

Zapoznanie z prawdą, że Pan Jezus zmartwychwstały spotkał się z Apostołami.

Budzenie miłości do Pana Jezusa zmartwychwstałego.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że Pan Jezus spotkał się z Apostołami w dzień zmartwychwstania (A.1.1).

Umiejętności

- opowiada doświadczenia przyjaciół Pana Jezusa z dnia zmartwychwstania (A.1.1),
- wyjaśnia znaczenie miłości w zrozumieniu prawdy o zmartwychwstaniu Pana Jezusa (A.5.1).

Postawy

- wyraża miłość do Pana Jezusa zmartwychwstałego (B.1.a; C.1.c).

Metody i formy

Śpiew, techniki multimedialne, rozmowa kierowana, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz Biblii Tysiąclecia, ilustracja przedstawiająca spotkanie Pana Jezusa z Apostołami, nagranie z piosenką.

MODLITWA

Śpiew: „W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”.
(odtworzenie nagrania z piosenką)

WPROWADZENIE

- Z kim lubicie się spotykać?
- Dlaczego spotykacie się z tymi osobami?

Spotykacie się ze swoimi babciami, dziadkami, ciociami, wujkami, kolegami, koleżankami. Rozmawiacie z nimi. Śmiejecie się, bawicie się. Możecie też spotkać się z Panem Jezusem. On często spotykał się z ludźmi, dziećmi i z nimi rozmawiał.

ROZWINIĘCIE

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia, tam gdzie przebywali uczniowie, gdy drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: «Pokój wam!» A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie ujrzawszy Pana. A Jezus znowu rzekł do nich: «Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam»” (J 20,19-21).

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej Pana Jezusa z Apostołami w dniu zmartwychwstania.

Analiza tekstu biblijnego.

- Kiedy Pan Jezus spotkał się z uczniami?
- Jakimi słowami Pan Jezus przywitał uczniów?
- Co pokazał Pan Jezus uczniom?
- Jak zareagowali uczniowie na spotkanie z Panem Jezusem?

Apostołowie ucieszyli się ze spotkania z Panem Jezusem. Uwierzyli, że zmartwychwstał. Pokazał im ślady na rękach i w boku. Pan Jezus, objawiając się jako Zmartwychwstały, pragnie umocnić naszą wiarę.

ZAKOŃCZENIE

Pan Jezus powiedział do Apostołów w Wieczerniku: „Pokój wam!”, to znaczy: nie lękajcie się, jestem z wami.

– W jaki sposób możemy wyrazić radość, ze zmartwychwstania Pana Jezusa?

Cieszymy się z tego, że Pan Jezus zmartwychwstał. Wyrazimy naszą radość śpiewem piosenki: „Bóg nie umarł”.

Śpiew: „Bóg nie umarł”.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem.

MODLITWA

„Akt miłości”.

46. PAN JEZUS WYBIERA ŚWIĘTEGO PIOTRA NA SWEGO ZASTĘPCĘ

Cele ogólne

Zapoznanie z prawdą o ustanowieniu Piotra zastępcą Pana Jezusa na ziemi.

Wychowanie do modlitwy za papieża.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że Pan Jezus wybrał Piotra na swego zastępcę,
- identyfikuje papieża jako następcę św. Piotra.

Umiejętności

- opowiada o powierzeniu św. Piotrowi władzy w Kościele.

Postawy

- modli się za papieża.

Metody i formy

Śpiew, techniki multimedialne, opowiadanie, analiza opowiadania, rozmowa kierowana, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, pokaz, metoda „słoneczko”, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, nagranie z piosenką, ilustracja przedstawiająca Pana Jezusa przekazującego władzę św. Piotrowi, portret papieża, arkusz papieru, na którym umieszczone jest żółte koło (słońce) z wizerunkiem papieża w tle, żółte kartki samoprzylepne.

MODLITWA

„Iskierka”

Wszyscy stoją w kole, trzymając się za ręce i przez uścisk rąk przekazują sobie radość ze spotkania.

Śpiew: „Pan jest pasterzem moim”.
(odtworzenie nagrania z piosenką)

WPROWADZENIE

Opowiadanie.

Mamusia poleciła Wojtkowi zaprowadzić Olę do przedszkola. Ola to młodsza siostra Wojtka. Wojtek chodził już do czwartej klasy, więc mama wiedziała, że potrafi zaopiekować się młodszą siostrą. Wojtek cieszył się, że pomaga mamie. Mamusia bardzo kochała oboje dzieci. Wiedziała, że Ola jest za mała, aby sama szła do przedszkola. Mogła by łatwo zabłądzić, albo ulec wypadkowi, przechodząc nieostrożnie przez jezdnię. Wiedziała również, że Wojtek dobrze zaopiekuje się siostrzyczką.

(materiał Redakcji)

Analiza opowiadania.

- Kto miał zaprowadzić Olę do przedszkola?
- Kim była Ola dla Wojtka?
- Dlaczego mama uważała, że Wojtek może zaprowadzić siostrę do przedszkola?

Pan Jezus miał wrócić do Ojca – odejść do nieba, dlatego ustanowił swego zastępcę na ziemi. W ten sposób czuwa nad nami, prowadzi nas.

ROZWINIĘCIE

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Powiedział mu po raz trzeci: «(...) czy kochasz Mnie?» Zasmucił się Piotr, że mu po raz trzeci powiedział: «Czy kochasz Mnie?» I rzekł do Niego: «Panie, Ty wszystko wiesz, Ty wiesz, że Cię kocham». Rzekł do Niego Jezus: «Paś owce Moje!»» (J 21,17-18).

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej Pana Jezusa i Piotra.

Analiza tekstu biblijnego.

- O co Pan Jezus pytał Piotra?
- Ile razy Pan Jezus zadawał pytanie Piotrowi?
- Co Piotr odpowiedział Panu Jezusowi?
- Jakie polecenie Pan Jezus dał Piotrowi?
- Do czego Pan Jezus wezwał Piotra, mówiąc: „Paś owce moje”?

Słowami: „Paś owce moje” Pan Jezus uczynił Piotra swoim zastępcą. Przygotowywał go do tego zadania. Zwrócił się do niego, pytając, czy Go kocha. Potem polecił mu troszczyć się o wszystkich, którzy wierzą w Pana Jezusa. Piotr był pierwszym papieżem. Po śmierci Piotra władzę tę objął jego następca, i tak jest do dzisiaj. Każdy papież, czyli Ojciec Święty, prowadzi nas do Boga jako następca Piotra i zastępcą Pana Jezusa.

ZAKOŃCZENIE

Pokaz portretu papieża.

- Jak ma na imię obecny papież?
- Gdzie mieszka papież?
- W jaki sposób możemy pomóc papieżowi w jego trudnej i odpowiedzialnej pracy?

Metoda „słoneczko”.

Na żółtych kartkach samoprzylepnych uczniowie za pomocą znaków, symboli rysują, w jaki sposób mogą pomóc papieżowi w jego apostolskiej pracy. Na arkuszu papieru umieszczamy żółte koło z wizerunkiem papieża w tle.

Każdy uczeń umieszcza swój rysunek, tworząc promienie.

ZADANIE

1. Pomódl się w intencji Ojca Świętego.
2. Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Modlitwa w intencji obecnego papieża.

47. APOSTOŁOWIE MÓWIĄ O ZMARTWYCHWSTANIU PANA JEZUSA

Cele ogólne

Ukazanie prawdy, że Apostołowie są głosicielami Chrystusa zmartwychwstałego.

Zachęcenie do świadczenia o Chrystusie zmartwychwstałym.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że Apostołowie głosili prawdę o zmartwychwstaniu Pana Jezusa.

Umiejętności

- wyjaśnia, dlaczego Apostołowie mówili o zmartwychwstaniu Pana Jezusa,
- opowiada doświadczenia przyjaciół Pana Jezusa z dnia zmartwychwstania (A.1.1),
- wybiera sposoby świadczenia o Chrystusie zmartwychwstałym.

Postawy

- wyraża miłość do Pana Jezusa zmartwychwstałego (B.1.a; C.1.c).

Metody i formy

Pogadanka, opowiadanie, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, inscenizacja, śpiew, techniki multimedialne, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, ilustracja przedstawiająca zmartwychwstałego Pana Jezusa z Apostołami, rekwizyty do inscenizacji: mikrofon, kamera (np. z papieru), nagranie z piosenką.

MODLITWA

Śpiew: „Bóg nie umarł, Jezus żyje”.

WPROWADZENIE

Pogadanka na temat źródeł informacji.

– Skąd ludzie czerpią informacje?

Codziennie ludzie poznają różne informacje, oglądając telewizję, słuchając radia, przeglądając strony internetowe, czytając gazety. Dowiadują się o wydarzeniach z kraju i z zagranicy. Gdy wydarzy się coś bardzo ważnego, rozmawiają o tym wydarzeniu ze znajomymi, sąsiadami.

W czasach, gdy żył na ziemi Pan Jezus nie było radia, telewizji, gazet, Internetu. Ludzie dzielili się usłyszanymi wiadomościami, rozmawiając ze sobą. Gdy wydarzyło się coś istotnego, przekazywano wiadomości ustnie, bądź specjalny posłaniec wędrował z jednej miejscowości do drugiej, oznajmiając o tym, co się stało.

ROZWINIĘCIE

Opowiadanie.

Rano w niedzielę, o wschodzie słońca, Pan Jezus powstał z grobu żywy. Strażnicy, którzy strzegli grobu bardzo się wystraszyli. W tym czasie szły do grobu trzy kobiety, które były bardzo smutne. Chciały namaścić ciało Pana Jezusa olejami. Kiedy doszły do grobu, zdziwiły się, bo grób był pusty, a kamień odsunięty. Był tam anioł, który oznajmił niewiastom, że Pan Jezus zmartwychwstał. Kobiety bardzo się ucieszyły i pobiegly do Apostołów, aby im to opowiedzieć. Apostołowie nie chcieli uwierzyć, ale niedługo potem sam Pan Jezus ukazał się im żywy. Zjadł z nimi kolację.

Pan Jezus jeszcze kilkakrotnie spotykał się po zmartwychwstaniu ze swoimi Apostołami. Dawał im ostatnie rady. Wszyscy się cieszyli i opowiadali ludziom: „Pan Jezus żyje, wstał z grobu!”. Apostołowie potwierdzili, że Jezus zmartwychwstał. Byli dumni i szczęśliwi, że mogą mówić o Jego zmartwychwstaniu i są świadkami tego wydarzenia.

(materiał Redakcji)

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Tego właśnie Jezusa wskrzesił Bóg, a my wszyscy jesteśmy tego świadkami” (Dz 2,32).

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej zmartwychwstałego Pana Jezusa z Apostołami.

Analiza tekstu biblijnego.

- Kiedy Pan Jezus zmartwychwstał?
- Kto pierwszy przybył do grobu?
- Kto był świadkiem zmartwychwstania Pana Jezusa?
- Dlaczego Apostołowie mówili o zmartwychwstaniu?

Apostołowie byli świadkami zmartwychwstania Pana Jezusa. Z radością opowiadali wszystkim ludziom, co wydarzyło się w Wielką Niedzielę. Udali się na cały świat, aby o tym mówić. Swoim życiem głosili prawdę o zmartwychwstaniu Jezusa.

- Kto obecnie głosi prawdę o zmartwychwstaniu Pana Jezusa?

Kapłani nauczają o Panu Jezusie zmartwychwstałym, ale także każdy z nas może być apostołem zmartwychwstałego Pana Jezusa i opowiadać o Nim innym. Podczas każdej Mszy Świętej powtarzamy słowa: „Wyznajemy Twoje zmartwychwstanie”. Wyznajemy, czyli wierzymy, głosimy, jesteśmy świadkami.

ZAKOŃCZENIE

- Jak możemy świadczyć o zmartwychwstałym Jezusie?

Inscenizacja.

Proponujemy zabawę, w której uczniowie, tak jak Apostołowie, nauczają o zmartwychwstaniu. Uczniowie odgrywają rolę dziennikarzy przekazujących radosną nowinę o zmartwychwstaniu Pana Jezusa.

Rekwizyty: mikrofon i kamera.

*Nauka piosenki: „Spotkał mnie dziś Pan”.
(odtworzenie nagrania z piosenką)*

Spotkał mnie dziś Pan
i radość ogromną w sercu mam.
Z tej radości chcę
śpiewać i klaskać w dłonie swe.
Więc wszyscy razem chwalmy Go
za to, że trzyma nas ręką swą.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

„Akt wiary”.

48. UDZIAŁ WE MSZY ŚWIĘTEJ WYRAZEM MIŁOŚCI DO PANA JEZUSA ZMARTWYCHWSTAŁEGO

Cele ogólne

Ukazanie, że przychodzenie na niedzielną Mszę Świętą wyraża miłość do Pana Jezusa zmartwychwstałego.

Budzenie miłości do Pana Jezusa zmartwychwstałego.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że udział we Mszy Świętej jest wyrazem miłości do Pana Jezusa.

Umiejętności

- wyjaśnia, jak zgromadzeni na niedzielnej Mszy Świętej wyrażają miłość do Pana Jezusa zmartwychwstałego (F.1.1; E.1.1),
- wyjaśnia znaczenie miłości w zrozumieniu prawdy o zmartwychwstaniu Pana Jezusa (A.5.1).

Postawy

- wyraża miłość do Pana Jezusa zmartwychwstałego (B.1.a; C.1.c).

Metody i formy

Śpiew, techniki multimedialne, rozmowa kierowana, opowiadanie, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, techniki plastyczne – puzzle.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, nagranie z piosenką, tekst opowiadania, ilustracja przedstawiająca dzieci na Mszy Świętej.

MODLITWA

Śpiew: „Bóg nie umarł”.

(odtworzenie nagrania z piosenką)

WPROWADZENIE

- Jakie są dni tygodnia?
- Który dzień tygodnia jest dniem świętym?
- O czym w dniu świętym nie powinien zapomnieć chrześcijanin?

Każdy dzień naszego życia jest inny, szczególny. Najważniejszym dniem tygodnia dla każdego z nas powinna być niedziela, a przede wszystkim udział w niedzielnej Mszy Świętej.

ROZWINIĘCIE

Opowiadanie.

- „– Mamo, czemu my chodzimy do kościoła?
– Na spotkanie z Jezusem.
– A jak się spotyka z Jezusem? Przecież Go nie widzę.
– Ale Go słyszysz. W Ewangelii świętej. To nie ksiądz mówi do ciebie, tylko Jezus, Jego słowa są odczytane z księgi świętej. Mówi do ciebie albo wprost, albo przez przypowieści, uczy cię, jak żyć w miłości”.
(M. Maliński)
- Dlaczego dziecko powinno przychodzić w niedzielę na Mszę Świętą?

Msza Święta jest bardzo ważnym wydarzeniem, bo spotykamy się wtedy z Jezusem. Dlatego każdy z nas powinien pamiętać o niedzielnej Mszy Świętej. W niedzielę Pan Jezus zmartwychwstał i okazał nam, jak bardzo nas kocha.

Pan Jezus zmartwychwstały jest z nami zawsze. Obiecał to swoim uczniom.

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Bo gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich” (Mt 18,20).

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej dzieci na Mszy Świętej.

Analiza tekstu biblijnego.

- Gdzie gromadzą się ludzie w imię Pana Jezusa?
- Kto jest pośród modlących się ludzi?

Zmartwychwstały Jezus obiecał swoim uczniom, że nie zostawi ich samych, że będzie z nimi do końca świata. Jezus kocha każdego z nas i jest dzisiaj wśród nas, chociaż Go nie widzimy.

Gdy gromadzimy się na Mszy Świętej, poznajemy Jezusa na katechezie, modlimy się do Niego, jest wśród nas, bo tak nam obiecał.

ZAKOŃCZENIE

Każda niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Pana Jezusa. Uczestnicząc we Mszy Świętej, pokazujemy, jak bardzo kochamy Pana Jezusa i wierzymy, że zmartwychwstał. Niedziela przypomina nam o Jego zwycięstwie nad śmiercią.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

„Akt miłości”.

V. PAN JEZUS POZOSTAJE Z LUDŹMI

49. DOBRY PASTERZ PROWADZI MNIE PRZEZ ŻYCIE

Cele ogólne

Ukazanie prawdy, że Pan Jezus jest naszym Dobrym Pasterzem.
Zachęcenie do słuchania i wypełniania słów Pana Jezusa.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- nazywa Pana Jezusa Dobrym Pasterzem,
- wymienia cechy Jezusa – Dobrego Pasterza.

Umiejętności

- wyjaśnia, w jaki sposób Pan Jezus troszczy się o nas,
- określa, kiedy jesteśmy blisko Pana Jezusa.

Postawy

- wyraża miłość Panu Jezusowi obecnemu pośród ludzi (D.1.a).

Metody i formy

Śpiew, techniki multimedialne, rozmowa kierowana, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, ilustracja przedstawiająca Jezusa – Dobrego Pasterza, nagranie z piosenką z animacją: *Zbłąkana owieczka*, papierowe owieczki.

MODLITWA

„Aniele Boży” lub śpiew: „Spotkał mnie dziś Pan”.
(odtworzenie nagrania z piosenką)

WPROWADZENIE

– W jaki sposób pasterz opiekuje się owcami?

Dobry pasterz troszczy się o swoje owce, dba, aby były bezpieczne.

ROZWINIĘCIE

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Ja jestem dobrym pasterzem. Dobry pasterz daje życie swoje za owce” (J 10,11).

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej Pana Jezusa – Dobrego Pasterza.

Analiza tekstu biblijnego.

- Co Pan Jezus mówi o sobie?
- Kim są owieczki Pana Jezusa?
- Co robi dobry pasterz dla swoich owiec?
- Co zrobił Pan Jezus dla ludzi – swoich owieczek?
- Jakim pasterzem jest Pan Jezus?

Pan Jezus jest naszym Dobrym Pasterzem. Oddał za nas swoje życie na krzyżu i troszczy się o nas, wskazując drogę do nieba.

*Odtworzenie nagrania z piosenką z animacją: „Zbłąkana owieczka”
z serii: „Domek na skale”.*

(https://youtu.be/_mmrG907pyo)

Wszyscy powinniśmy starać się o to, aby się nie zagubić i być blisko Pana Jezusa.

– Kiedy jesteśmy blisko Pana Jezusa?

ZAKOŃCZENIE

Pan Jezus porównał siebie do dobrego pasterza, a nas nazwał swoimi owieczkami. Zawsze, kiedy słuchamy słów Pana Jezusa i wypełniamy je, jesteśmy blisko Niego.

Każdy uczeń wybiera jedną, wyciętą z papieru owieczkę, którą może pokolorować. Katecheta wpisuje na niej imię ucznia. Następnie pokolorowaną owieczkę umieszczamy obok obrazu Jezusa.

Nauka piosenki: „Jezus przez życie mnie wiezie” lub „Pan jest Pasterzem moim”.

„Jezus przez życie mnie wiezie”.

Jezus przez życie mnie wiezie,
daje mi silne swe dłonie,
kroczy przede mną na przedzie
i drogę wskazuje nam wciąż.

„Pan jest Pasterzem moim”.
(odtworzenie nagrania z piosenką)

Pan jest moim Pasterzem,
niczego mi nie braknie.
Na niwach zielonych pasie mnie,
nad wody spokojne prowadzi mnie. /x2

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Śpiew: „Jezus przez życie mnie wiedzie” lub „Pan jest Pasterzem moim”.

50. PAN JEZUS WSTĘPUJE DO NIEBA

Cele ogólne

Ukazanie wniebowstąpienia Pana Jezusa jako znaku miłości do przyjaciół.
Zachęcenie do życia zgodnego z nauką Pana Jezusa.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że Pan Jezus wstąpił do nieba.

Umiejętności

- opowiada wydarzenie biblijne wniebowstąpienia Pana Jezusa,
- proponuje, co robić, aby osiągnąć niebo,
- wyjaśnia, dlaczego wniebowstąpienie Pana Jezusa jest wyrazem miłości do ludzi (A.1.3).

Postawy

- wyraża miłość Panu Jezusowi obecnemu pośród ludzi (D.1.a).

Metody i formy

Ekspozycja, rozmowa kierowana, techniki multimedialne, analiza tekstu biblijnego, śpiew, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, ilustracje przedstawiające wydarzenia z życia Pana Jezusa, nagranie z animacją: *Wniebowstąpienie*, ilustracja przedstawiająca wniebowstąpienie Pana Jezusa, nagranie z piosenką.

MODLITWA

„Ojcze nasz”.

WPROWADZENIE

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiających wydarzenia z życia Pana Jezusa: narodziny, pokłon Trzech Mędrców, ofiarowanie

w świątyni, wjazd do Jerozolimy, uzdrowienie niewidomego, uciszenie burzy, śmierć, zmartwychwstanie.

Wiele już wiecie o Panu Jezusie. Dzisiaj dowiecie się, co wydarzyło się czterdzieści dni po zmartwychwstaniu.

ROZWINIĘCIE

Po swoim zmartwychwstaniu Pan Jezus ukazywał się Apostołom i swoim najbliższym. Czterdziestego dnia zaprowadził uczniów na górę, aby tam z nimi się pożegnać przed odejściem do nieba.

Odtworzenie nagrania z animacją: „Wniebowstąpienie – biblijna historia dla dzieci”.

(<https://youtu.be/cBczSo0a1MQ>)

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Rozstał się z nimi i został uniesiony do nieba” (Łk 24,51b).

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej wniebowstąpienie Pana Jezusa.

Analiza tekstu biblijnego.

- Z kim pożegnał się Pan Jezus?
- Gdzie został uniesiony Pan Jezus?
- Którego dnia po zmartwychwstaniu Pan Jezus wstąpił do nieba?

Pan Jezus przebywa z Ojcem w niebie.

Każdy z nas otrzymał możliwość spotkania się z Panem Jezusem w niebie. Żyjąc tu na ziemi, powinniśmy bardziej poznać Jego naukę, by dobrze postępować.

ZAKOŃCZENIE

– Co powinniśmy robić, aby być kiedyś z Panem Jezusem w niebie?

Zawsze powinniśmy starać się żyć według nauki Pana Jezusa.

*Nauka piosenki: „Miłość Bożą w sercu swym dzisiaj mam”.
(odtworzenie nagrania z piosenką)*

Miłość Bożą w sercu swym dzisiaj mam,
tą miłością coraz bardziej kocham Cię.
W Tobie widzę też wspaniałość Króla chwał,
bo miłość Bożą w sercu swym dzisiaj mam.

Uroczystość Wniebowstąpienia Pana Jezusa to bardzo radosne święto, gdyż cieszymy się chwałą i zwycięstwem Jezusa. Dziękujemy Mu za to, że jest obecny wśród nas. I chociaż Go nie widzimy, to możemy się z Nim spotkać podczas Mszy Świętej, w modlitwie i na katechezie.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Śpiew: „Miłość Bożą w sercu swym dzisiaj mam”.

51. PAN JEZUS ZSYŁA DUCHA ŚWIĘTEGO

Cele ogólne

Ukazanie prawdy o zesłaniu Ducha Świętego.
Wychowanie do modlitwy do Ducha Świętego.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

– podaje, że Pan Jezus zesłał Ducha Świętego.

Umiejętności

- wymienia symbole Ducha Świętego,
- wyjaśnia, od kiedy w nas mieszka Duch Święty,
- wskazuje na stałą obecność Ducha Świętego w Kościele,
- redaguje krótkie wezwanie modlitwy do Ducha Świętego.

Postawy

– wyraża miłość Panu Jezusowi obecnemu pośród ludzi (D.1.a).

Metody i formy

Rozmowa kierowana, rzeźba, ekspozycja, techniki multimedialne, analiza tekstu biblijnego, śpiew z gestami, puzzle.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, nagranie z animacją: *Zesłanie Ducha Świętego*, ilustracja przedstawiająca zesłanie Ducha Świętego, nagranie z piosenką.

MODLITWA

„Akt wiary”.

WPROWADZENIE

– Jakie uczucia towarzyszą pożegnaniom?

Rzeźba.

Uczniowie na sygnał katechety tworzą rzeźbę ze swojego ciała – ukazują uczucia, które towarzyszą pożegnaniu.

Gdy Pan Jezus odchodził do nieba, do swego Ojca, Jego uczniom było bardzo smutno. Pan Jezus obiecał, że ześle kogoś, kto ich pocieszy, doda im odwagi.

ROZWINIĘCIE

Pan Jezus powiedział:

„Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Pocieszyciela da wam, aby z wami był na zawsze” (J 14,16).

Analiza tekstu biblijnego.

- O Kogo Pan Jezus będzie prosił Ojca?
- Jak długo Pocieszyciel będzie z nami?

Pocieszycielem nazwał Jezus Ducha Świętego. Apostołowie, którzy pierwsi otrzymali dar obecności Ducha Świętego, widzieli i odczuwali znaki Jego obecności.

Odtworzenie nagrania z animacją: „Zesłanie Ducha Świętego – biblijna historia dla dzieci”.

(<https://youtu.be/VQoqY43GC1s>)

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wichru, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki

jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić” (Dz 2,1-4).

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej zesłanie Ducha Świętego.

Analiza tekstu biblijnego.

- Co się wydarzyło w domu, w którym przebywali Apostołowie?
- Jakie znaki towarzyszyły zesłaniu Ducha Świętego?
- Kim zostali napełnieni Apostołowie?
- Jaki dar, oprócz Ducha Świętego, otrzymali Apostołowie?

Gdy Duch Święty zstąpił na Apostołów, poczułi oni wewnętrzną siłę i odwagę, wyszli do zebranych ludzi i zaczęli głosić słowo Boże. Mówili odważnie i mądrze, wiele tysięcy ludzi uwierzyło w Pana Jezusa i przyjęło w tym dniu chrzest. Całą mądrość, rozum i męstwo otrzymali Apostołowie od Ducha Świętego.

Nauka piosenki: „Ojcze, chwała Tobie” lub „Czy wy wiecie, że jesteście świątynią?” (z gestami).

„Ojcze, chwała Tobie”.

(odtworzenie nagrania z piosenką)

Ojcze, chwała Tobie, swe życie składam Tobie, kocham Ciebie.
Jezu, chwała Tobie, swe życie składam Tobie, kocham Ciebie.
Duchu, chwała Tobie, swe życie składam Tobie, kocham Ciebie.

„Czy wy wiecie, że jesteście świątynią?”.

Czy wy wiecie, że jesteście świątynią?

Czy wy wiecie, że jesteście świątynią?

Czy wy wiecie, że jesteście świątynią?

Świątynią, w której mieszka Święty Duch.

– uczniowie krzyżują ręce i poruszają nimi

Ref. Pełni mocy,	– rozkładają ręce i ściskają dłonie
wdzięczności	– rozkładają ręce i lekko unoszą
i chwały,	– unoszą ręce wysoko
pełni mocy,	– rozkładają ręce i ściskają dłonie
wdzięczności	– rozkładają ręce i lekko unoszą
i chwały,	– unoszą ręce wysoko
pełni mocy,	– rozkładają ręce i ściskają dłonie
wdzięczności	– rozkładają ręce i lekko unoszą
i chwały.	– unoszą ręce wysoko
Świątynią, w której mieszka Święty Duch.	– krzyżują ręce i poruszają nimi

ZAKOŃCZENIE

Od chwili chrztu świętego Duch Święty mieszka w każdym z nas. Jest zawsze z nami, pomaga nam dobrze zrozumieć naukę Pana Jezusa, modlić się i być dobrym.

W różnych naszych sprawach możemy modlić się do Ducha Świętego.

– O co możemy prosić Ducha Świętego?

Uczymy uczniów krótkich wezwań modlitwy, np.:

Duchu Święty, naucz mnie modlić się.

Duchu Święty, pomóż mi być dobrym.

Duchu Święty, pociesz mnie.

Duchu Święty, daj mi mądrość, prowadź w życiu mnie.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Śpiew: „Ojcze, chwała Tobie” lub „Czy wy wiecie, że jesteście świętynią?”.

52. PISMO ŚWIĘTE SŁOWEM PANA JEZUSA

Cele ogólne

Ukazanie Pisma Świętego jako słowa Bożego.

Zachęcenie do uważnego słuchania słowa Bożego i odpowiadania na nie.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- rozróżnia Pismo Święte spośród książek
- podaje, że Pismo Święte jest słowem Pana Jezusa do ludzi.

Umiejętności

- wyjaśnia, czym Pismo Święte różni się od pozostałych książek,
- wyjaśnia, co to znaczy, że Biblia przekazuje słowo Boże (A.1.3),
- wyjaśnia, do czego słowo Boże zobowiązuje przyjaciół Pana Jezusa (C.1.1).

Postawy

- wyraża miłość Panu Jezusowi obecnemu pośród ludzi (D.1.a),
- słucha słowa Bożego (C.2.a).

Metody i formy

Śpiew, pokaz, recytacja, rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, opowiadanie, recytacja, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, różne książki, tekst wiersza, egzemplarz *Biblii w obrazkach dla najmłodszych*.

MODLITWA

Śpiew: „Bóg dobry jest”.

WPROWADZENIE

*Pokaz kilku pozycji książkowych: słowniki, encyklopedie, baśnie itp.
(o ile pozwalają na to warunki, wcześniej możemy zabrać uczniów
do szkolnej biblioteki, bądź zaprosić na lekcję opiekuna biblioteki)*

– Dlaczego ludzie czytają książki?

Uczniowie opowiadają o swojej ulubionej książce.

Wyjaśniamy uczniom, że każda książka ma swojego autora i jest skierowana do konkretnego czytelnika.

Mamy dużo różnych książek, niektóre są grube i ciężkie, niektóre cienkie, każda książka ma swojego autora i czytelnika. Są książki skierowane tylko dla dzieci, młodzieży, dorosłych. Jest jednak jedna księga, która skierowana jest do każdego. Tą księgą jest Pismo Święte, nazywana również Biblią. Jest to najważniejsza książka na ziemi, z którą nie można porównać nawet najbardziej kolorowych książek. Jest ważna dlatego, bo została napisana pod natchnieniem samego Pana Boga. To właśnie w niej zawarte są Jego słowa, spisane przez ludzi.

ROZWINIĘCIE

Pokaz księgi Pisma Świętego.

Recytacja wiersza.

Pismo Święte, Księga święta,
każde dziecko to pamięta.
Słowo Boże tam spisane,
kto je słucha, niechaj wstanie.
Sam Pan Jezus mówi z nieba,
jak na ziemi żyć nam trzeba.
Byśmy wszyscy w niebie byli,
szczęściem wiecznym się cieszyli.

Analiza wiersza.

- Jaką księgą jest Pismo Święte?
- Czyje słowa zapisane są w Piśmie Świętym?
- Kto jest autorem Pisma Świętego?
- Jaką postawę należy przyjąć podczas słuchania Pisma Świętego?
- O czym mówi Pan Jezus w Piśmie Świętym?

Pismo Święte jest dla nas najważniejszą książką, ponieważ zawiera słowa Pana Boga.

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Błogosławieni ci, którzy słuchają słowa Bożego i zachowują je” (Łk 11,28).

Analiza tekstu biblijnego.

- Jak Pan Jezus nazywa ludzi, którzy słuchają słowa Bożego?
- Do czego zachęca nas Pan Jezus?

Pan Jezus zachęca nas, abyśmy często czytali Pismo Święte i starali się postępować według słowa Bożego.

ZAKOŃCZENIE

Pokaz „Biblia w obrazkach dla najmłodszych”.

Odczytanie fragmentu, np.:

„Pan Jezus opowiedział o dwóch ludziach. Jeden z nich zbudował dom swój na piasku, a drugi wybudował dom na szczycie skały. Któregoś dnia zaczął padać deszcz i padał bardzo długo. Wkrótce ziemię przykryła gruba warstwa wody. I wyobraź sobie, co się stało z domem wybudowanym na piasku. Woda porwała cały piasek ze sobą i dom runął, a człowiek, który ten dom wybudował, okazał się głupi.

Popatrz, czy stało się coś z domem wybudowanym na skale? Nie. Dom stoi, tak jak stał. A więc człowiek, który go wybudował, jest mądry. Ty też pamiętaj, że w życiu trzeba zawsze postępować mądrze i dobrze”.

(Biblia w obrazkach dla najmłodszych, Warszawa 1991)

– Jakie polecenie kieruje do nas Pan Bóg?

Pismo Święte zawiera więcej dobrych rad niż wszystkie inne książki. Słów, które kieruje do nas Pan Bóg należy uważnie słuchać i według nich postępować.

ZADANIE

1. Poproś rodziców, aby przeczytali Ci fragment Pisma Świętego.
2. Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Recytacja wiersza: „Pismo Święte, Księga święta”.

53. SŁUCHAM SŁOWA BOŻEGO

Cele ogólne

Stwarzanie możliwości odkrywania Biblii jako słowa Bożego.

Zachęcenie do okazywania miłości Panu Jezusowi przez pilne słuchanie słowa Bożego.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, gdzie możemy usłyszeć słowa Pisma Świętego,
- podaje, że Biblia jest słowem Pana Jezusa do ludzi.

Umiejętności

- wyjaśnia, co to znaczy, że Biblia przekazuje słowo Boże (A.1.3),
- wyjaśnia, do czego słowo Boże zobowiązuje przyjaciół Pana Jezusa (C.1.1),
- uzasadnia, dlaczego należy uważnie słuchać słowa Bożego.

Postawy

- wyraża miłość Panu Jezusowi obecnemu pośród ludzi (D.1.a).

Metody i formy

Ekspozycja, rozmowa kierowana, pokaz, analiza tekstu biblijnego, śpiew, techniki multimedialne, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, ilustracje przedstawiające: dziecko słuchające rodziców, dzieci słuchające słowa Bożego, nagranie z piosenką.

MODLITWA

„Akt miłości”.

WPROWADZENIE

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej dziecko słuchające rodziców.

- Kto najczęściej poucza i daje wskazówki dzieciom?
- W jakiej księdze znajduje się najwięcej dobrych wskazówek?
- Czyje słowa są w niej zapisane?

Pokaz księgi Pisma Świętego.

Umieszczamy księgę Pisma Świętego w widocznym miejscu.

ROZWINIĘCIE

Słowa Pana Boga zapisane są w Piśmie Świętym. Z Biblii czerpiemy wiele cennych wskazówek i informacji. Pan Bóg, który jest naszym najlepszym Ojcem, mówi nam, jak mamy postępować.

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Kto słucha słowa mego, ma życie wieczne” (J 5,24).

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej dzieci, które słuchają słowa Bożego.

Analiza tekstu biblijnego.

- Co Pan Jezus obiecuje tym, którzy słuchają Jego słów?
- Gdzie słuchamy słów Bożych?
- Jak należy słuchać słowa Bożego?

Pan Bóg chce, żebyśmy często czytali i słuchali Jego słów.

Gdy ludzie czytają Pismo Święte, wtedy zawsze Pan Bóg jest z nimi. I teraz także, gdy na katechezie czytamy Pismo Święte, Pan Bóg jest z nami.

W sposób szczególny Pana Boga spotykamy w kościele, w czasie Mszy Świętej, gdy słuchamy słów z Pisma Świętego.

Nauka słów i gestów wykonywanych podczas liturgii słowa.

- „Oto słowo Boże”.
- „Bogu niech będą dzięki”.

Uczymy uczniów znaku krzyża wykonywanego przed czytaniem Ewangelii podczas Mszy Świętej.

ZAKOŃCZENIE

Wszyscy powinniśmy uważnie słuchać słowa Bożego.

*Nauka piosenki: „Czytaj Pismo”
(odtworzenie nagrania z piosenką)*

Czytaj Pismo, módl się codziennie,
módl się codziennie, módl się codziennie.
Czytaj Pismo, módl się codziennie,
abyś wzrastać mógł. /x3
Czytaj Pismo, módl się codziennie,
abyś wzrastać mógł.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Śpiew: „Czytaj Pismo”.

54. W MAJU CZCIMY MARYJĘ

Cele ogólne

- Ukazanie prawdy, że Maryja jest naszą Matką.
- Kształtowanie postawy czci i wdzięczności wobec Maryi.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, kim jest Maryja.

Umiejętności

- objaśnia rolę Maryi w życiu Pana Jezusa,
- wybiera sposób czci i wdzięczności Maryi za Jej opiekę.

Postawy

- planuje uczestniczyć w nabożeństwach majowych,
- wyraża miłość do Maryi, spełniając dobre uczynki.

Metody i formy

Pokaz, rozmowa kierowana, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, memoryzacja, techniki multimedialne, śpiew, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, figurka Maryi, ilustracje przedstawiające: Zwiastowanie, Boże Narodzenie, Ofiarowanie, Święta Rodzina w Nazarecie, Maryja pod krzyżem, prezentacja multimedialna, szablony kwiatów, nagranie z pieśnią.

MODLITWA

„Zdrowaś Maryjo”.

WPROWADZENIE

Pokaz figurki Maryi.

- Kogo przedstawia figurka?
- Co wiecie o Maryi?

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiających wydarzenia z życia Pana Jezusa i Maryi.

- **Zwiastowanie:** Bóg wybrał Maryję na Matkę swojego Syna, a Ona przyjęła Jego wolę.
- **Boże Narodzenie:** Maryja urodziła Pana Jezusa.
- **Ofiarowanie w świątyni:** Maryja ofiarowała Pana Jezusa Bogu.
- **Święta Rodzina:** Maryja i Józef opiekują się Panem Jezusem.
- **Maryja pod krzyżem:** Maryja była przy umierającym na krzyżu Panu Jezusie.

ROZWINIĘCIE

Maryja przez całe życie była posłuszna Panu Bogu. Z całego serca kochała Pana Jezusa i towarzyszyła Mu zarówno w chwilach radosnych, jak i smutnych. Pan Jezus chciał, aby ludzie mieli Maryję za Matkę.

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Oto Matka twoja” (J 19,27a).

Analiza tekstu biblijnego.

- Do kogo Pan Jezus kieruje słowa: „Oto Matka twoja”?
- Kim jest dla nas Maryja?

Memoryzacja tekstu biblijnego – J 19,27a.

Maryja jest Matką Pana Jezusa i naszą Mamą w niebie.

ZAKOŃCZENIE

- Jaki teraz mamy miesiąc?

Jest teraz miesiąc maj, czas, w którym szczególnie zanosimy nasze modlitwy do Maryi. Maj jest nazywany miesiącem Matki Bożej. Każdego dnia tego miesiąca ludzie gromadzą się w kościele na nabożeństwach majowych. Niektórzy przy przydrożnych kapliczkach i krzyżach modlą się i śpiewają pieśni ku czci Maryi.

Podajemy uczniom godzinę nabożeństwa majowego w parafii.

Pokaz slajdów (zdjęć) z kapliczkami maryjnymi.

Maryja bardzo nas kocha i kiedy się do Niej modlimy, wstawia się do swojego Syna za nami.

– Jak możemy podziękować Maryi za opiekę?

Modlitwa spontaniczna – dziękujemy Maryi za opiekę.

– Co sprawi radość Maryi – naszej Matce?

Maryja cieszy się, gdy wykonujemy dobre uczynki. Każdy dobry uczynek jest jak kwiat ofiarowany Maryi.

Rozdajemy uczniom szablony kwiatów. Uczniowie kolorują kwiaty. Każdy uczeń, postanawiając, jaki dobry uczynek wykona dzisiaj, składa przy figurce Matki Bożej swój kwiat.

*Nauka pieśni: „Była cicha i piękna jak wiosna”.
(odtworzenie nagrania z pieśnią)*

Była cicha i piękna jak wiosna,
żyła prosto, zwyczajnie jak my.
Ona Boga na świat nam przyniosła,
i na ziemi wśród łez nowe dni zajaśniały.

Ref. Matka, która wszystko rozumie,
sercem ogarnia każdego z nas.
Matka, zobaczyć dobro w nas umie,
Ona jest z nami w każdy czas.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

„Litania Loretańska” – *wybrane wezwania, np.*

Święta Maryjo – módl się za nami.

Matko Chrystusowa – módl się za nami.

Matko Kościoła – módl się za nami.

55. MARYJA KRÓLOWA POLSKI

Cele ogólne

Ukazanie prawdy, że Maryja – Matka Syna Bożego jest naszą Matką i Królową Polski.

Wychowanie do oddawania czci Maryi, naszej Matce i Królowej.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

– podaje, że Maryja jest naszą Matką i Królową.

Umiejętności

– wyjaśnia, że Maryja jest Królową Polski,

– wybiera sposoby oddania czci Maryi – naszej Matce i Królowej.

Postawy

– oddaje cześć Maryi – naszej Matce i Królowej.

Metody i formy

Rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, inscenizacja, ekspozycja, techniki multimedialne, śpiew, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, ilustracja przedstawiająca Matkę Bożą Częstochowską, nagranie z animacją: *Sanktuarium Matki Bożej Królowej Polski na Jasnej Górze w Częstochowie*, krzyż.

MODLITWA

„Zdrowaś Maryjo”.

WPROWADZENIE

Kiedy cieszymy się lub smucimy z jakiegoś powodu, najlepiej wtedy porozmawiać z mamą lub bardzo bliską osobą. Ona pocieszy, przytuli i zaradzi. Kiedy zachorujemy i jest nam bardzo źle, a jeszcze trzeba łykać niedobre lekarstwo, jest przy nas.

Pan Bóg dał każdemu mamę tu na ziemi, ale także dał nam Matkę, która jest w niebie.

– Kto jest naszą Matką w niebie?

Naszą Matką w niebie jest Maryja.

ROZWINIĘCIE

Maryja jest Matką każdego z nas, bo tak chciał Jej Syn – Pan Jezus.

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego obok Niej ucznia, którego miłował, rzekł do Matki: «Niewiasto, oto syn Twój». Następnie rzekł do ucznia: «Oto Matka twoja»” (J 19,26-27a).

Analiza tekstu biblijnego.

- Kto stał pod krzyżem Pana Jezusa?
- Co Pan Jezus powiedział do swojej Matki?
- Co Pan Jezus powiedział do Jana?

Inscenizacja.

Chłopiec z krzyżem stoi na środku sali, dziewczynka z chusteczką w dłoni stoi obok niego, po drugiej stronie stoi chłopiec. Katecheta czyta tekst Pisma Świętego. Na słowa Jezusa do Maryi uczeń z krzyżem odwraca się do dziewczynki i podobnie na słowa Jezusa do Jana. Po słowach „I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie” chłopiec podchodzi do dziewczynki i razem odchodzą od krzyża.

Od chwili, gdy Pan Jezus powiedział do swojej Matki: „Oto syn Twój”, a do Jana: „Oto Matka twoja”, Maryja jest Matką każdego z nas. Matka Boża jest w niebie i widzi wszystko, co się dzieje na ziemi. Modli się za nas i wyprasza potrzebne łaski.

ZAKOŃCZENIE

Ludzie w różny sposób okazują miłość do Matki Bożej. Mają w domach obrazy i figurki Ją przedstawiające. Stawiają również kapliczki dla uczczenia Maryi jako naszej Matki i Królowej Polski.

Ekspozycja i omówienie ilustracji Matki Bożej Częstochowskiej.

Odtworzenie nagrania z animacją: „Sanktuarium Matki Bożej Królowej Polski na Jasnej Górze w Częstochowie – MAMA Z TRZEMA BLIZNAMI”.

(<https://youtu.be/XzYgdlKAkw>)

3 maja obchodzimy święto Maryi Królowej Polski. Czczymy Maryję jako Królową Polski. W tym dniu przed obrazem Matki Boskiej Częstochowskiej na Jasnej Górze i w innych kościołach, dziękujemy Maryi za wszystkie łaski, jakie wyprosiła dla nas u Boga. Prosimy, aby nadal opiekowała się nami i naszym krajem – Polską. Wielu ludzi z całej Polski udaje się pieszo do Matki Bożej na Jasną Górę.

– Jak możemy oddawać cześć Maryi?

Codziennie na Jasnej Górze zbierają się wierni o godzinie 21:00 na modlitwie nazywanej *Apelem Jasnogórskim*.

Nauka i śpiew „Apelu Jasnogórskiego”.

Maryjo, Królowo Polski! /x2
Jestem przy Tobie,
pamiętam o Tobie
i czuwam na każdy czas. /x2

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Śpiew: „Apel Jasnogórski”.

56. PAN JEZUS UCZY NAS KOCHAĆ MAMY

Cele ogólne

Ukazanie prawdy o Panu Jezusie kochającym swoją Matkę.
Kształtowanie postawy miłości wobec matki.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że Pan Jezus kochał swoją Matkę.

Umiejętności

- wyjaśnia, dlaczego należy okazywać miłość mamie,
- wybiera sposoby okazywania miłości swojej mamie.

Postawy

- okazuje miłość swojej mamie.

Metody i formy

Ekspozycja, rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, techniki multimedialne, śpiew, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, ilustracje (slajdy) przedstawiające: matkę z dzieckiem w różnych sytuacjach, Jezusa pomagającego Maryi, nagranie z piosenką.

MODLITWA

„Zdrowaś Maryjo”.

WPROWADZENIE

Ekspozycja i omówienie ilustracji (lub pokaz slajdów) przedstawiających matkę i dziecko w różnych sytuacjach, np.: dziecko bawiące się z matką, dziecko słuchające opowiadania, dziecko spacerujące z mamą,

dziecko chore, którym opiekuje się mama, dziecko, które pomaga wykonywać czynności domowe (np. sprząkanie).

Każde dziecko przy mamie czuje się bezpieczne i szczęśliwe. Pan Jezus daje wszystkim dzieciom przykład miłości do mamy.

ROZWINIĘCIE

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Potem poszedł z nimi i wrócił do Nazaretu i był im poddany”
(Łk 2,51a).

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej Jezusa pomagającego Maryi.

Analiza tekstu biblijnego.

- Gdzie Pan Jezus wrócił?
- Co to znaczy, że Pan Jezus był poddany rodzicom?

Pan Jezus kochał swoją Mamę, odnosił się do Niej z szacunkiem, chętnie Jej pomagał, był bardzo pracowitym i posłusznym dzieckiem.

*Nauka piosenki: „On jak Matkę Ją miłował”.
(odtworzenie nagrania z piosenką)*

On jak Matkę Ją miłował,
Jej posłuszny był.
Każde słowo Jej szanował,
choć Bogiem był.

ZAKOŃCZENIE

Pan Jezus pragnie, abyśmy tak jak On kochali nasze mamy.

26 maja obchodzimy święto – Dzień Matki. Tego dnia w sposób szczególny dziękujemy mamom za ich miłość do nas.

- W jaki sposób możemy okazać miłość mamie?
- O co możemy poprosić Pana Boga dla mamy?

Modlitwa spontaniczna w intencji matek.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

- *Katecheta*: Dziękujemy Ci, Panie Boże, za to, że dałeś nam mamę.
- *Uczniowie*: Dziękujemy Ci, Panie Boże.

lub

Śpiew: „On jak Matkę Ją miłował”.

57. PAN JEZUS DAJE PRZYKŁAD MIŁOŚCI DO TATY

Cele ogólne

Ukazanie, że Pan Jezus jest przykładem miłości do taty.

Kształtowanie postawy miłości wobec ojca na wzór Pana Jezusa.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że Pan Jezus jest przykładem syna kochającego ojca.

Umiejętności

- określa sposoby okazywania miłości ojcu.

Postawy

- wyraża miłość Panu Jezusowi obecnemu pośród ludzi (D.1.a),
- okazuje miłość swojemu ojcu.

Metody i formy

Śpiew, techniki multimedialne, zagadka, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, rozmowa kierowana, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, prezentacja multimedialna, ilustracja przedstawiająca Jezusa z Józefem, nagranie z piosenką.

MODLITWA

Śpiew: „Gdy Pan Jezus był malutki”.
(odtworzenie nagrania z piosenką)

WPROWADZENIE

Zagadka.

Gdy coś w domu się zepsuje,
szybciutko to naprawi.
Samochód też zreperuje,
bo on wszystko potrafi.

Pokaz i omówienie slajdów przedstawiających dzieci spędzające czas z tatą.

Każdy z nas wychowuje się w rodzinie. Rodzina to mama, tata, dzieci. Rodzice bardzo kochają swoje dzieci, pragną dla nich wszystkiego, co najlepsze. Każdy tata powinien opiekować się swoimi dziećmi. Dzieci powinny go słuchać i wypełniać jego polecenia. Pan Jezus również wychowywał się w rodzinie. Jest dla nas przykładem okazywania miłości swojemu tacie.

ROZWINIĘCIE

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Czynem i słowem czcij ojca swego” (Syr 3,8a).

Analiza tekstu biblijnego.

- Kogo należy czcić?
- W jaki sposób należy czcić ojca?

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej Jezusa z Józefem.

Pan Jezus, żyjąc w Nazarecie, dał nam przykład dobrego życia w rodzinie oraz miłości do rodziców i Boga.

ZAKOŃCZENIE

– Jak dziecko może okazać miłość tacie?

W kraju, w którym żył Pan Jezus dzieci mówiły do swoich ojców: „ABBA” – to znaczy tatusiu. Posłuchajcie piosenki, w której zwrócimy się do Boga słowami: „Tatusiu”.

*„Ojcze – tatusiu” zespołu Mocni w Duchu.
(odtworzenie nagrania z piosenką)*

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Boże, dziękuję Ci za mojego tatę, za jego poświęcenie i miłość.

Święty Józefie – módl się za nami.

58. UCZESTNICZĘ W PROCESJI BOŻEGO CIAŁA

Cele ogólne

Ukazanie udziału we Mszy Świętej i procesji w uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa jako przejawu miłości do Pana Jezusa.

Wychowanie do okazywania miłości Panu Jezusowi obecnemu pośród ludzi w Najświętszym Sakramencie.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że w uroczystość Bożego Ciała czcimy Pana Jezusa w Eucharystii,
- używa poprawnie pojęć: monstrancja, procesja, Najświętszy Sakrament.

Umiejętności

- wymienia sposoby okazywania miłości Panu Jezusowi obecnemu pośród ludzi (E.1.1; F.1.1),
- wymienia, w jaki sposób przyjaciele Pana Jezusa wyrażają miłość podczas procesji Bożego Ciała (D.1.1),
- wyjaśnia, dlaczego przyjaciele Pana Jezusa wyrażają miłość podczas procesji Bożego Ciała (E.1.1; F.1.1),
- wyjaśnia, dlaczego w uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa przyjaciele Pana Jezusa uczestniczą we Mszy Świętej (E.1.1).

Postawy

- wyraża miłość Panu Jezusowi obecnemu pośród ludzi (D.1.a),
- uczestniczy w procesji Bożego Ciała (B.1.a; B.1.b),
- słucha słowa Bożego kierowanego do przyjaciół Pana Jezusa podczas procesji Bożego Ciała (C.2.a).

Metody i formy

Zabawa, rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, techniki multimedialne, pokaz, śpiew, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, nagranie z muzyką relaksacyjną, ilustracja przedstawiająca monstrancję, koszyczek do sypania kwiatów, slajdy z procesji Bożego Ciała lub film: *Boże Ciało. Gierek Washable przedstawia*, nagranie z pieśnią.

MODLITWA

„Chwała Ojcu...”.

WPROWADZENIE

Zabawa.

Włączamy muzykę relaksacyjną. Uczniowie zamykają oczy i wyobrażają sobie swój spacer w ulubionym miejscu oraz osoby, które im towarzyszą. Gdy muzyka cichnie, uczniowie otwierają oczy.

– Co widzieliście podczas swojego spaceru?

Kto z was chciałby iść na spacer z Panem Jezusem, niech pomacha do mnie prawą i lewą ręką.

Dziś dowiecie się, kiedy możemy iść na spacer z Panem Jezusem.

ROZWINIĘCIE

Pan Jezus w Wielki Czwartek, podczas Ostatniej Wieczerzy, wziął chleb i powiedział:

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Bierzcie, to jest Ciałło Moje” (Mk 14,22b).

Analiza tekstu biblijnego.

- Co Pan Jezus powiedział biorąc do ręki chleb?
- Co Pan Jezus uczynił z chlebem?

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej monstrancję.

Pan Jezus jest obecny w Najświętszym Sakramencie w każdym kościele, ukryty pod postacią chleba.

Jest taki jeden dzień w roku, w którym idziemy na wyjątkowy spacer z Panem Jezusem. To uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa nazywana również świętem Bożego Ciała. Pan Jezus w Najświętszym Sakramencie – pod postacią chleba, niesiony jest przez kapłana w złotej monstrancji. Ludzie towarzyszą Panu Jezusowi w uroczystej procesji.

Wszyscy, którzy uczestniczą w procesji śpiewają pieśni ku czci Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie. Okna i balkony domów, obok których przechodzi Pan Jezus są przyozdobione kwiatami. Idąc w procesji, zatrzymujemy się przy czterech ołtarzach. Przy każdym oddajemy hołd Panu Jezusowi, potem kapłan błogosławi ludzi Najświętszym Sakramentem.

ZAKOŃCZENIE

Pokaz slajdów z procesji Bożego Ciała.

lub

*Odtworzenie filmu: „Boże Ciało. Gienek Washable przedstawia”.
(<https://youtu.be/UVHkeM2s5vA>)*

Pokaz koszyczka z kwiatami.

- Kogo czcimy w uroczystość Bożego Ciała?
- Kto bierze udział w procesji?
- Komu błogosławi Pan Jezus idąc ulicami miast i wsi?
- W jaki sposób możemy wziąć czynny udział w procesji?

Dziś uczcimy Pana Jezusa pieśnią: „Wielbię Ciebie”.

Nauka pieśni: „Wielbię Ciebie”.

(odtworzenie nagrania z pieśnią)

Wielbię Ciebie w każdym momencie,
o żywy Chlebie nasz, w tym Sakramencie. /x3

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Podziękujmy Panu Jezusowi za to, że jest obecny w kościele w Najświętszym Sakramencie pod postacią chleba i zawsze na nas czeka.

Śpiew: „Wielbię Ciebie”.

59. DZIĘKUJĘ PANU JEZUSOWI ZA JEGO MIŁOŚĆ

Cele ogólne

Ukazanie prawdy o miłości Pana Jezusa do wszystkich ludzi.

Budzenie postawy miłości Panu Jezusowi obecnemu pośród ludzi.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że w czerwcu odprawiane są nabożeństwa ku czci Serca Pana Jezusa,
- wskazuje na potrzebę wdzięczności Panu Jezusowi za Jego miłość.

Umiejętności

- wymienia warunki przyjaźni z Panem Jezusem (C.1.1),
- wymienia sposoby okazywania miłości Panu Jezusowi obecnemu pośród ludzi (E.1.1; F.1.1).

Postawy

- wyraża miłość Panu Jezusowi obecnemu pośród ludzi (D.1.a).

Metody i formy

Śpiew, techniki multimedialne, opowiadanie, puzzle, rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, puzzle z hasłem: Pan Jezus, ilustracja przedstawiająca płonące Serce Pana Jezusa, nagranie z piosenką.

MODLITWA

Śpiew: „Miłość Bożą w sercu swym dzisiaj mam”.
(odtworzenie nagrania z piosenką)

WPROWADZENIE

Opowiadanie.

Dzień jak wiele innych, nawet dla Kasi z zerówki. Do szkoły przywiozła ją mama, a do domu wraca ze starszą siostrą. Jadą wtedy autobusem. Szybko zajmują miejsca siedzące. Na następnym przystanku wsiada staruszka. Podpierając się laską, przechodzi wolniutko między rzędami siedzeń, wypatrując wolnego miejsca. Widząc staruszkę, siostra Kasi szybko odwraca głowę w stronę okna. Co robi Kasia? Kasia podnosi się i z uśmiechem mówi: „Proszę, niech Pani siada”. „Bóg ci zapłaci. Masz dobre serce”. Staruszka głaszcze dziewczynkę po głowie i zajmuje jej miejsce.

(materiał Redakcji)

- Jak postąpiły dziewczynki widząc staruszkę?
- Która z nich postąpiła dobrze?

Jest Ktoś, kto ma dobre serce dla każdego, kto zawsze bardzo nas kocha, zawsze o nas myśli, troszczy się o nas i pragnie, abyśmy byli radośni, szczęśliwi. Czyje to serce, dowiemy się układając puzzle.

Puzzle.

Uczniowie układają na tablicy puzzle przedstawiające serce z hasłem:
PAN JEZUS.

ROZWINIĘCIE

- Kiedy Pan Jezus najbardziej okazał nam swoją miłość?

Krzyż jest znakiem Pana Jezusa, Jego miłości do nas.

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Gdy podeszli do Jezusa, i zobaczyli, że już umarł, (...) jeden z żołnierzy włócznią przebił Mu bok i natychmiast wypłynęła krew i woda” (J 19,33-34).

Analiza tekstu biblijnego.

- Co zrobił jeden z żołnierzy?
- Co wypłynęło z przebitego boku Pana Jezusa?

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej płonące Serce Pana Jezusa.

Pan Jezus z miłości dla nas cierpiał i umarł na krzyżu. Serce Pana Jezusa otoczone jest cierniami. Ostre ciernie oznaczają złe uczynki ludzi, które ranią Jego serce. Płomień ognia i krzyż mówi o Jego wielkiej miłości do ludzi.

ZAKOŃCZENIE

- Kiedy jesteśmy przyjaciółmi Pana Jezusa?

Zawsze, gdy postępujemy tak, jak uczy Pan Jezus, jesteśmy Jego przyjaciółmi.

W czerwcu w sposób szczególny czcimy Serce, które jest pełne miłości do nas wszystkich. Śpiewamy *Litanie do Serca Pana Jezusa* podczas nabożeństwa czerwcowego. W ten sposób okazujemy Mu swoją miłość i wdzięczność.

- *Katecheta (K.):* Serce Jezusa, dobroci i miłości pełne.
- *Uczniowie (U.):* Zmiłuj się nad nami.
- *K.:* Serce Jezusa, cierpliwe i wielkiego miłosierdzia.
- *U.:* Zmiłuj się nad nami.
- *K.:* Serce Jezusa, hojne dla wszystkich, którzy Cię wzywają.
- *U.:* Zmiłuj się nad nami.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Śpiew: „Sercem kocham Jezusa”.
(odtworzenie nagrania z piosenką)

60. WAKACJE Z PANEM BOGIEM

Cele ogólne

Ukazanie prawdy, że czas odpoczynku jest darem Boga.

Wzbudzenie postawy wdzięczności Bogu za letni wypoczynek i piękno otaczającego świata.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje, że czas odpoczynku jest darem Pana Boga,
- wskazuje, że podczas wakacji należy pamiętać o niedzielnej Mszy Świętej i codziennej modlitwie.

Umiejętności

- objaśnia, w jaki sposób można podziękować Bogu za wakacje i piękno stworzonego świata,
- stwierdza, że należy dziękować Panu Bogu za piękny świat i za wakacje.

Postawy

- okazuje wdzięczność Bogu za wakacje i piękno świata.

Metody i formy

Śpiew, techniki multimedialne, pogadanka, opowiadanie, ekspozycja, rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, ilustracje do opowiadania pt. *Wakacje Krzysia: Na stacji kolejowej, Na podwórku u babci, Krzyś odpoczywa na łące i nad wodą*, ilustracja przedstawiająca dzieci idące do kościoła, nagranie z piosenką.

MODLITWA

Śpiew: „Sercem kocham Jezusa”.

(odtworzenie nagrania z piosenką)

WPROWADZENIE

Pogadanka na temat: Czym są wakacje? Z czym się kojarzą?

Za kilka dni rozpoczną się wakacje. Przez cały rok uczestniczyliście w spotkaniach, na których poznawaliście dobrego Boga Ojca i Jego Syna – Jezusa. Teraz czas odpocząć. Potrzebujecie dużo sił, ponieważ po wakacjach rozpoczniecie naukę w pierwszej klasie.

Opowiadanie pt. „Wakacje Krzysia”.

Krzyś jedzie z mamą na wakacje do babci pociągiem elektrycznym, który prowadzi jego tata. Razem z Krzysiem tym samym pociągiem jadą inne dzieci na letni wypoczynek. Wszyscy wsiadają, bo dyżurny ruchu daje już sygnał i pociąg rusza.

Ekspozycja ilustracji: „Na stacji kolejowej”.

– Wesoło podróżować pociągiem – myśli Krzyś – W oknie widać wciąż inny krajobraz: miasta, pola, łąki, lasy, rzeki. Ale oto koniec podróży, pociąg dojeżdża do stacji „Uśmiechnięte wakacje” i zatrzymuje się. Krzyś wraz z mamą wysiadają i idą do domu babci.

Aranżacja zabawy: „Jedziemy z Krzysiem na wakacje”.

Wkrótce i wy, podobnie jak Krzyś, pojedziecie na wakacje, niektórzy z was pociągiem, inni autobusem lub samochodem. Dzisiaj pojedziemy pociągiem razem z Krzysiem na wieś do babci.

Uczniowie ustawiają się w jednym rzędzie, kładą ręce na ramionach swoich kolegów i przy akompaniamencie muzycznym ruszają dookoła sali. Gdy muzyka cichnie, wracają na miejsca.

Kontynuacja opowiadania.

Krzyś jest już na podwórzu przed domem babci. Pierwszy wita go piesek Burek, który wesoło szczeka i merda ogonem, potem kury i kaczki chodzące po podwórku. Babcia, słysząc głos Burka, wybiegła z domu na powitanie gości.

Ekspozycja ilustracji: „Na podwórku u babci”.

W domu czeka na Krzysia kolacja i ciepłe łóżko. Po pacierzu zasypia bardzo szybko. Rano budzi go słońko, pianie koguta i szczekanie Burka. Krzyś ubiera się szybko, mówi pacierz i zbiega na śniadanie. Po śniadaniu zabiera piłkę i razem z mamą idzie do lasu i nad rzekę.

Krzyś przeżywa na wakacjach dużo radości. Śpiewa, skacze, biega, bawi się piłką, kąpie w rzece, opala się na słońcu. Gdy Krzyś cieszy się słońcem, rzeką, lasem, łąką, mama mówi:

– Krzysiu! Wspaniały i kochający jest dla nas Pan Bóg, który przygotował nam tak piękne i radosne wakacje.

– Tak mamusiu – mówi Krzyś – Wspaniały jest Pan Bóg, który dał nam słońce, las, rzekę, łąki, i ptaki śpiewające.

Ekspozycja ilustracji: „Krzyś odpoczywa na łące, nad wodą”.

- Gdzie Krzyś spędzał wakacje?
- Jak Krzyś spędzał wakacje na wsi?
- O Kim Krzyś pamiętał w czasie wakacji?

ROZWINIĘCIE

Pan Bóg pragnie, aby każdy po pracy mógł odpocząć.

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„A gdy Bóg ukończył w dniu szóstym swe dzieło, nad którym pracował, odpoczął dnia siódmego po całym swym trudzie, jaki podjął. Wtedy Bóg pobłogosławił ów siódmy dzień i uczynił go świętym; w tym bowiem dniu odpoczął po całej swej pracy, którą wykonał stwarzając” (Rdz 2,2-3).

Analiza tekstu biblijnego.

- Co Pan Bóg uczynił siódmego dnia tygodnia?
- Jakim dniem ustanowił siódmy dzień tygodnia?
- Jak nazywamy siódmy dzień tygodnia?
- Co to znaczy, że ten dzień jest święty?

Podczas odpoczynku nie możemy zapominać o Panu Bogu.

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej dzieci idące do kościoła.

W czasie waszych wakacji, wyjazdów, na pewno niektórzy z was będą w takim miejscu, gdzie wśród pięknych gór, czy innego krajobrazu znajdować się będzie kościół.

Podczas wakacji należy pamiętać, żeby w każdą niedzielę uczestniczyć we Mszy Świętej i codziennie modlić się rano i wieczorem. Wszystko, co nas otacza: drzewa, las, ptaki, kwiaty, łąka, woda, słońce mówi nam i przypomina o Bogu. To wszystko jest Jego darem dla nas. Cały piękny świat Bóg przygotował i ofiarował każdemu z nas. Kto w czasie wakacji pamięta o Bogu, podziwia wspaniałe dzieła Boże, postępuje tak, jak chce tego Pan Bóg.

- Jak nazywa się czas po zakończeniu nauki w szkole?
- W jaki sposób powinniśmy pamiętać o Panu Bogu podczas wakacji?

ZAKOŃCZENIE

Wzbudzenie wdzięczności do Boga za piękno świata.

Uczniowie powtarzają słowa modlitwy.

Wspaniały jesteś Boże w szumie lasu.

Wspaniały jesteś Boże w szumie wody.

Wspaniały jesteś Boże w blasku słońca.

Wspaniały jesteś Boże w powiewie wiatru.

Wspaniały jesteś Boże w śpiewie ptaków.

*Nauka piosenki: „Góry do góry” zespołu Małe TGD.
(odtworzenie nagrania z piosenką)*

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Śpiew: „Góry do góry” zespołu Małe TGD.

NOTATKI

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

NOTATKI

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

NOTATKI

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

NOTATKI

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

NOTATKI

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

NOTATKI

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....